

2026

СІЧЕНЬ – БЕРЕЗЕНЬ

Том 102, №1

Суботні біблійні уроки

Ключові аспекти з книг малих пророків

Древні вісті, дані Небом, є актуальними й сьогодні.

Том 102, №1
**Суботні біблійні
уроки**

***Ключові аспекти
з книг
малих пророків***

2026

СІЧЕНЬ – БЕРЕЗЕНЬ

1.	Ніжний, сповнений любові заклик Осії	7
2.	Час розплати	13
3.	Готуючись із надією	19
4.	Цінуючи Божу милість	26
5.	Йоїл – посвячений вісник	33
6.	Амос закликає до приготування	41
7.	Сила в покаянні	49
8.	Божий план відновлення	56
9.	Ми вже знаємо, що робити!	64
10.	Благоговіння перед Всезнаючим	72
11.	Пильнуючи, щоб славити Бога	79
12.	Події останніх днів.	86
13.	Останній заклик Малахії	94

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 1 квартал 2026 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2026. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. Телефон: (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * Факс: (540)366-2814 * Інтернет: <http://www.sdarm.org> * Електронна пошта: info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:

58018 м. Чернівці-18, вул. Головна 283А

Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64

Інтернет: <http://www.sdarm.com.ua>

Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com

You Tube: SDARM UA

Передмова

Хоча ми називаємо їх «малими» пророками, їхня звістка не є незначною! Така назва пояснюється тим, що написані ними книги є короткими. Однак ці змістовні вісті є переконливими, прямими та надзвичайно актуальними для сьогодення. Саме тому учні суботньої школи в усіх куточках світу протягом наступних трьох місяців вивчатимуть «Ключові аспекти з книг малих пророків» – це своєчасний вклад у нашу підготовку до завершення часу благодаті та повернення Христа.

Малі пророки не сповіщають прості та легкі звістки. Ні, вони рубають мов сокира, прикладена до самого кореня дерева. «Бог посилає Своїх вісників не для того, щоб вони лестили грішникові. Він не має наміру заспокоїти їх, залишаючи в стані уявної безпеки, що загрожує загибеллю. Він кладе тяжкий тягар на сумління беззаконника й пронизує душу стрілами осудження». – *Бажання віків. – С.104.*

«Бог завжди невідворотно карав злочин. Він посилав Своїх пророків, щоб застерігати винних, викривати їхні гріхи й вершити над ними суд. Людям, котрі не розуміють, навіщо Боже Слово настільки відкрито й прямо викриває гріхи Божих дітей і дає, таким чином, привід насмішникам глузувати, а праведникам жалкувати про скоєне, слід подумати про те, що все це написано їм для настанови, щоб вони могли уникати описаних у Біблії гріхів і наслідувати праведність тих, хто служив Господу. – *Свідectва для церкви. – Т.4. – С.12.*

«Навіть одна погана риса характеру, одне гріховне бажання, яке ми плекаємо, зрештою зведуть нанівець усю силу Євангелії. Панування одного гріховного бажання свідчить про те, що душа перебуває в омані. Усіляке потурання цьому бажанню зміцнює в душі відразу до Бога. Тяжкість обов'язку й задоволення, що отримується від гріха, – ось ті мотузки, якими сатана зв'язує людей й утримує їх у своїх тенетах. Вірними будуть знайдені лише ті, котрі радше помруть, аніж зроблять хоча б один неправильний вчинок». – *Свідectва для церкви. – Т.5. – С.53.*

Малі пророки закликали Божий народ прокинутися, зрозуміти Його провидіння й дозволити Йому перетворити їхні серця. Це саме та звістка, яку треба почути й нам.

«Брати, котрим відкриті істини Божого Слова, яку участь ви візьмете в заключних подіях історії цього світу? Чи усвідомлюєте ви урочистість майбутніх подій? Чи розумієте ви велику роботу приготування, яка нині відбувається на небі та на землі? Нехай усі, котрі отримали світло й мали змогу читати й слухати пророцтва, візьмуть до уваги написане в них, "адже час близький". Хай ніхто тепер не жартує з гріхом, джерелом усіх страждань у нашому світі. Не можна й надалі залишатися в летаргії та сонній байдужості. Усі повинні пам'ятати про вічну долю. Переконайтеся, що ви повністю на боці Господа». – *Там саме. – Т.6. – С.404.*

Нехай Господь керує нами при дослідженні цих уроків!

Відділ Суботньої школи Генеральної Конференції

Пожертвування першої суботи

Субота, 3 січня 2026 року

ДУХОВНИЙ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ ЦЕНТР У МІСТІ СІГУАТЕПЕКЕ, ГОНДУРАС

Гондурас – друга за величиною країна у Центральній Америці. Площа країни становить 112 492 км². Вона розташована в центрі регіону та межує з такими країнами: Гватемала, Сальвадор і Нікарагуа, на півдні омивається Тихим океаном (затока Фонсека), а на півночі – Гондураською затокою, великою затокою Карибського моря. Серед населення, яке налічує 10,8 млн осіб, 48,7% становлять католики, 41% – протестанти, 8% – атеїсти, агностики чи люди, які не сповідують жодної релігії, 3% – представники інших релігій. Офіційна мова – іспанська; основну частину національного експорту становить сільськогосподарська продукція, а також електрообладнання.

Церква АСДРР з'явилася тут у 1960-х роках завдяки візиту наших братів: Сільвестра Кабанільяса з Перу та Феліпе Гарсія з Аргентини. Після багатьох років праці звістка поширилася настільки, що у 2016 році була організована Гондураська Унія, яка складається з трьох полів, із загальною кількістю членів – 542 особи та приблизно 700 постійних відвідувачів богослужінь.

Через те, що деякі будівлі духовних та адміністративних центрів наших полів та Унії були побудовані досить давно, їхній стан погіршився. Деякі з них так і залишилися недобудованими, а в одному з наших полів немає адміністративного центру. Ми доклали чимало зусиль, щоб забезпечити відповідні приміщення для наших офісів та залів для проведення конференцій, а також функціонування нашої місіонерської школи для розвитку роботи. Саме тому ми просимо вас виявити щедрість, щоб разом здійснити нашу мрію – мати духовні та адміністративні центри, які будуть маяками істини, де багато людей зможуть з вдячністю прийти до пізнання Ісуса.

Господь спонукає нас до співпраці під час виконання проєктів Його роботи, що видно з Його вказівки Мойсеєві: *«Скажи Ізраїльським нащадкам, щоб вони зібрали для Мене пожертви. Від кожної людини, яку спонукатиме її серце, візьміть для Мене жертовні дари»* (Вихід 25:2). Відданість Богові та дух жертовності були першими вимогами для будівництва оселі Всевишнього. Уся громада одноставно відгукнулася. *«Пізніше вони приходили, – кожний, кого спонукало його серце і кожний, кого надихав його дух, – вони приносили пожертви Господу на потреби Намету Свідчення, на всі служби у ньому та на священний одяг у Святині»* (Вихід 35:21).

Ми заздальгідь дякуємо вам за щедрю допомогу в цьому проєкті. Нехай благословить вас Господь.

Ваші брати та сестри з Гондурасу

Ніжний, сповнений любові заклик Осії

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Я заручу тебе Собі у вірності, – і ти пізнаєш Господа» (Осії 2:22).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.6. – С.404-410.

«Сьогодні, коли ще лунає підбадьорливий голос милості, коли ще не надто пізно виправляти помилки, доки ще лунає заклик, – якщо ви чуєте його, – не робіть запеклими ваші серця». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.99.*

1. ВАЖКИЙ ЗАКЛИК ДО ПРОБУДЖЕННЯ

Нд, 28 груд.

а. Опишіть важке життя Божих пророків.

Якова 5:10: «Брати [мої], майте за приклад страждання і довготерпіння пророків, які промовляли Господнім Ім'ям».

«Ті, кому Бог довірив важливі обов'язки, не виховувалися у комфорті, неробстві та розкоші; благородні пророки, правителі та судді, призначені Богом, були людьми, характери яких формувалися під впливом суворих реалій життя». // *Ознаки часу, 19 лютого 1880 року.*

б. Як Бог проілюстрував Осії взаємини між Ним та Його невірним народом?

Осії 1:1-9: «¹Господнє слово, яке було до Осії, Беєрового сина, за днів Юдейських царів: Уззії, Йотама, Ахаза і Езекиї, а також Ізраїльського царя Єровоама, Йоашового сина. ²На самому початку, коли Господь почав спілкуватися з Осією, Господь сказав Осії: Підди й візьми собі за дружину жінку-розпусницю і матимеш дітей з розпусти, адже край, відступивши від Господа, цілковито віддався розпусті. ³Він пішов і взяв Гомер, дочку Дівлаїма, – вона завагітніла й народила йому сина. ⁴І сказав йому Господь: Назви його Єзреел (Бог розтратить), тому що зовсім скоро Я помщуся над домом Єгу за [пролиту] кров у Єзреелі й покладу край Ізраїльському царству. ⁵Того дня Я зламаю лук Ізраїлю в Єзреельській долині. ⁶Дружина знову завагітніла, й народила дочку. І Господь сказав йому: Назви її Ло-Рухама (Немилувана), оскільки Я не милуватиму більше дому Ізраїля, і не прощатиму їм. ⁷Але дім Юди Я помилую і спасу їх у Господі, їхньому Богові. Я врятую їх не луком, не мечем, не кіньми, не вершниками і не у війні. ⁸Коли

вона (Гомер) відлучила від грудей Ло-Рухаму, то знову завагітніла й народила сина. ⁹[Про нього Господь] сказав: Дай йому ім'я Ло-Аммі (Не Мій народ), тому що ви, дійсно, не Мій народ, і Я не буду вашим [Богом]!»; **Єремій 3:14**: «Поверніться ж, діти-відступники, – говорить Господь, – адже Я ваш Владика і зберу вас по одному з міста й по двоє з кожного роду, та впроваджу вас на Сіон» (**порівняйте з 2 до коринтян 11:2**: «Адже я палаю до вас Божою ревністю, бо я заручив вас одному чоловікові, щоб, наче чисту діву, поставити перед Христом»)).

«Священні, тривалі стосунки між Христом та Його церквою представлені в Біблії шлюбним зв'язком. Господь з'єднав Себе зі Своїм народом урочистим заповітом. Він обіцяв бути його Богом, а Його народ зобов'язався належати тільки Йому одному...

Невірність церкви Христові, коли вона перестала довіряти Йому, любити Його і дозволила земним предметам заповнити її серце, прирівнюється до порушення шлюбної обітниць. Гріх Ізраїлю, котрий відступив від Бога, представлений саме таким символом». – *Велика боротьба*. – С.381.

1. Як Бог ілюструє біль, який Він відчуває через нашу непокірність?

2. ЗВІСТКА НАДІЇ

Пн, 29 груд.

а. Яку обнадійливу обіцянку дав Бог Ізраїлю після проголошення вироку?

Осії 2:1: «І все ж кількість Ізраїлевих нащадків буде численною, як морський пісок, якого не можливо ні виміряти, ні полічити, – і на тому місці, де їм сказано: Ви – не Мій народ, – будуть про них говорити: Діти живого Бога».

«Бог здатний змінити серця як євреїв, так і язичників, дарувавши кожному віруючому в Христа благословення, обіцяні Ізраїлеві... *"Так, як про це провіщав Ісая: Якщо би Господь Саваот не залишив нам потомства, ми стали б, як Содом, і уподібнилися би до Гоморри!"*...

Незважаючи на те, що євреї як нація прирекли себе на жахливу долю, відкинувши Ісуса з Назарету, у кожному столітті жили благородні, богобоязливі єврейські мужі та жінки, котрі мовчки переносили страждання. Бог потішав їхні серця в час горя й співчував їхньому жахливому становищу. Він чув скорботні молитви тих, хто шукав Його всім серцем і прагнув зрозуміти Його Слово. Деякі побачили в покірному Назарянинові, відкинутому й розп'ятому їхніми прабатьками, істинного Месію Ізраїлю. Коли вони збагнули значення знайомих пророцтв, так довго

закрите нашаруванням традицій і фальшивого тлумачення, їхні серця сповнилися вдячністю Богові за невимовний Дар, Яким Він наділяє кожну людину, що повірила в Христа як особистого Спасителя». – *Дії апостолів*. – С.379.

б. Як апостол Павло повторює цю обнадійливу істину?

До римлян 9:25-27: «²⁵Як і в Осії, каже: Назву не Мій народ – Моїм народом, і нелюбиму – улюбленою. ²⁶І буде: на місці, де сказано їм: Ви – не Мій народ, там їх назвуть синами Живого Бога! ²⁷Ісая виголошує про Ізраїль: Хоч буде кількість синів Ізраїля, як піску в морі, але спасеться останок!».

«Коли Євангелія в усій повноті буде представлена євреям, багато з них повірять у Христа як Месію. Небагато християнських служителів відчують себе покликаними працювати для єврейського народу. Але до тих, кого часто минають, як і до інших, повинна дійти вістка милості й надії у Христі.

Бог очікує, що наприкінці проповіді Євангелії, коли має бути звершена особлива робота для досі занедбаних класів людей, Його вісники виявлять особливе зацікавлення до єврейського народу, котрий проживає в усіх частинах світу...

Серед євреїв декотрі, подібно до Савла з Тарсу, сильні у Святому Письмі; вони з дивовижною силою звіщатимуть незмінність Божого Закону. Бог Ізраїлів виконає це в наші дні. Його рука не стала коротшою, аби спасати. Коли Його слуги з вірою працюють для тих, хто довгий час був занедбаний і зневажений, тоді відкриється Його спасіння». – *Дії апостолів*. – С.380, 381.

2. Яка звістка в книзі Осії розкриває величезне довготерпіння Бога?

3. НЕЧЕСТИВИМ І ТИМ, КОТРІ ПЕРЕБУВАЮТЬ В ОМАНІ

Вт, 30 груд.

а. З яким ніжним закликом Бог звертається до Свого народу, незважаючи на його серйозний духовний занепад?

Осії 2:16: «І все ж Я її вмовлю й поведу її в пустелю та говоритиму до її серця».

«Це так само істинно сьогодні, як і тоді, коли Христос ходив серед людей: кожен промінь Євангелії, який проникає у ворожі володіння, викликає лютий опір з боку величезних армій сатани. Конфлікт, на порозі якого ми стоїмо, буде найжахливішим із усіх. Але хоча сатана і є сильним, добре озброєним воїном, його поразка буде остаточною, і кожен, хто об'єднається з ним (приєднається до нього), обравши відступництво замість вірності Богові, загине разом із дияволом.

Сила Божого Духа, яка стримує зло, тепер віддаляється від світу. Урагани, бурі, пожежі та повені, лиха на морі та на суші сліднують одне за одним. Наука безуспішно намагається пояснити причини нещастя. Ознаки, які все частіше відбуваються, свідчать про швидкий Прихід Божого Сина, але їх пояснюють усім, що завгодно, та тільки не справжньою причиною. Люди не бачать вартових ангелів, які стримують чотири вітри, доки Божі слуги не будуть запечатані. Але коли Бог звелить Своїм ангелам відпустити вітри, то розгорнеться боротьба, яку неможливо описати...

Якби завіса піднялася, і ви побачили Божі наміри й суди, які ось-ось зіллються на приречений світ, якби ви побачили своє становище, то злякалися б і затремтіли за свої душі та за душі ваших ближніх. Щирі молитви, сповнені болю та скорботи, здійнялися б до неба. Ви б плакали між притвором і жертвовником, визнаючи свою духовну сліпоту та відступництво». – *Свідectва для церкви*. – Т.6. – С.407, 408.

б. Як наш дивовижний Бог може започаткувати нове життя, дарувавши надію замість заплямованої спадщини гріха?

Осії 2:17: «І дам їй там її виноградники, а з долини Ахор відкрию браму надії, – і вона там розмовлятиме зі Мною, як за днів своєї молодості, як у день, коли вона виходила з єгипетського краю»; *Псалом 130:7, 8*: «Надійся, Ізраїлю, на Господа, адже в Господа милосердя, і велике викуплення в Нього. ⁸Він викупить Ізраїль від усіх його гріхів».

«Хай помилує нас Господь. Чому б тим, хто винен у злочині, не виявити каяття, пропорційне жахливості їхнього злочину, не звернутися до Христа за милістю й не залікувати, наскільки це можливо, нанесені ними рани?». // *Рев'ю енд Геральд, 24 березня 1868 року*.

«Яким би слабким не був грішник; хоч би якими чисельними чи тяжкими не були його гріхи, Спаситель прийме його. Христос любить кожного представника людського роду, бо Він викупив їх усіх дорогою ціною, – о, якою великою ціною!». // *Рев'ю енд Геральд, 3 вересня 1903 року*.

3. Як Бог ставиться до тих, хто згрішив проти Нього?

4. ВІДРОДЖЕННЯ ТА ЄВАНГЕЛІЗАЦІЯ

Ср, 31 груд.

а. Опишіть більш глибоку відданість душі Богові, коли вона щиро кається й залишає свої гріховні шляхи.

Осії 2:18, 19: «¹⁸Так станеться, що того дня, – говорить Господь, – ти звертатимешся до [Мене]: Мій чоловіче! – і більше не називатимеш Мене: мій Ваале! ¹⁹Я усуну з її уст імена ваалів, так що їхніх імен вона більше не згадуватиме».

«Так станеться, що того дня, – говорить Господь, – ти звертатимешся до [Мене]: Мій чоловіче! – і більше не називатимеш Мене: мій Ваале! ("мій Пане"). Я усуну з її уст імена ваалів, так що їхніх імен вона більше не згадуватиме" (Осії 2:18, 19)». – Пророки і царі. – С.299.

б. Яким чином це пророцтво про духовне відновлення має виконатися в наші дні?

Осії 2:20-22: «²⁰У той час Я укладу задля них Заповіт з польовими звірами, з небесними птахами та з плазунами землі, – а лук, меч і війну знищу з землі й учиню так, щоб вони почували себе в безпеці. ²¹Я заручу тебе з Собою навіки, – візьму тебе Собі на засадах справедливості й права, милосердя й любові. ²²Я заручу тебе Собі у вірності, – і ти пізнаєш Господа».

«В останні дні історії землі буде поновлений Божий Заповіт з народом, який дотримується Його Заповідей». – Пророки і царі. – С.299.

«Доки ще триває Божа милість, доки Спаситель звершує Своє заступницьке служіння, старанно готуймося до вічності». – Свідectва для церкви. – Т.6. – С.405.

в. Що є підставою для того, щоб стати Божим народом сьогодні, згідно слів Осії та Івана?

Осії 2:25: «Я посію його (Єзреел-Ізраїль) Собі на землі, – Непомилувану (Ло-Рухаму) помилую, а не Моєму народу (Ло-Аммі) скажу: Ти – Мій народ! А він відповідатиме:[Ти] – мій Бог»; **Від Івана 1:12:** «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я».

«Відвідуйте ваших сусідів і піклуйтеся про спасіння їхніх душ. Докладайте для цього усіх ваших духовних сил. Розкажіть людям, котрих ви відвідуєте, що вже близько кінець усьому. Господь Ісус Христос відчинить двері їхніх сердець і закарбує в їхній свідомості незабутнє враження.

Зробіть усе необхідне, щоб пробудити чоловіків та жінок від духовної сплячки. Розкажіть їм, як ви знайшли Ісуса і яке це благословення – зростати в служінні Йому. Розкажіть усім, яке це благословення – сидіти біля ніг Ісуса й засвоювати з Його Слова дорогоцінні уроки. Розкажіть їм про радість, яка вирізняє життя християн. Ваші щирі, гарячі слова переконують їх, що ви знайшли дорогоцінну перлину. Нехай ваші життєрадісні, надихаючі слова покажуть, що ви знайшли найкращий шлях у житті. Це і є справжня місіонерська діяльність. Коли вона звершуватиметься, багато хто прокинеться від сну». – Свідectва для церкви. – Т.9. – С.38.

4. До чого може призвести моя місіонерська робота з людьми, чії плоди відкрито свідчать, що вони далекі від Бога?

а. Опишіть славний результат, який незабаром очікує тих, хто щиро прислухається до останнього заклику Бога.

Осії 3:4, 5: «⁴Так само і діти Ізраїля довго житимуть без царя і без вождя, без жертви і без священного стовпа, без ефода і домашніх ідолів. ⁵Після цього Ізраїлеві діти навернуться і знову шукатимуть Господа, – свого Бога, й Давида, – свого царя. А в останні дні, сповнені благоговіння перед Господом, покладатимуться на Його доброту».

«Десятьом племенам, запеклим у непокорі нерозкаяності, не було обітниць щодо повного відродження їхньої колишньої могутності в Палестині. До кінця часу вони мали *"поневірятись поміж народами"*. Але через Осію їм було дане пророцтво, яке свідчить, що вони матимуть перевагу участі в остаточному відновленні Божого народу наприкінці історії землі перед поверненням Христа як Царя царів і Пана панів... [Осії 3:4, 5 цитується].

Осія мовою символів викладає перед десятима племенами Божий план відродження кожної розкаяної душі, яка об'єднається з Його церквою на землі; пророк нагадує про благословення, даровані Ізраїлю за днів їхньої вірності Богові в Землі Обітованій». – *Пророки і царі*. – С.298.

"Того дня станеться так, що залишок Ізраїлю і врятовані з роду Якова... в істині будуть покладатися на Господа, Святого Ізраїлевого" (Ісаї 10:20.) У кожному племені й мові, народі та нації є люди, які з радістю приймуть вістку: *"Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду!"*. Ці люди залишать усяких ідолів, які прив'язували їх до землі, і поклоняться *"Тому, Хто створив небо, землю, море і джерела вод!"*. Вони звільняться від усяких зв'язків і стоятимуть перед світом як пам'ятники Божої милості. Слухняні Божественним вимогам, вони будуть визнані ангелами й людьми такими, *"які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!"* (Об'явлення 14:6, 7, 12)». – *Пророки і царі*. – С.299, 300.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 2 січ.

1. Як Бог ілюструє біль, який Він відчуває через нашу непокірність?
2. Яка звістка в книзі Осії розкриває величезне довготерпіння Бога?
3. Як Бог ставиться до тих, хто згрішив проти Нього?
4. До чого може призвести моя місіонерська робота з людьми, чиї плоди відкрито свідчать, що вони далекі від Бога?
5. Яким чином моє життя може бути пам'ятником Божої милості?

Час відплати

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Мій народ гине через брак пізнання» (Осії 4:6, перша частина).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.2. – С.604-609.

«У кожному столітті порушення Божого Закону призводило до подібних наслідків». – *Пророки і царі. – С.297.*

1. БЕЗЛІЧ СПОТВОРЕНЬ

НД, 4 січ.

а. Хоча у Бога вже давно була звістка про милість, що ще Він звелів Осії проголосити, щоб це неодноразово застосовувалося в історії людства?

Осії 4:1: «Послухайте слово Господнє, діти Ізраїля, тому що Господь висуває судовий позов проти мешканців землі, – адже немає ані правди, ані милосердя, ані пізнання Бога».

«Так сталося і з ізраїльським народом, який, поклоняючись Ваалові й Астарті та віддаючи шану силам природи, розірвав свій зв'язок з усім тим, що підносить людину, облагороджує її, а тому став легкою здобиччю спокуси». – *Пророки і царі. – С.281.*

«Але "розквіт папства став нічною темрявою для світу". – Дж. А. Уайлі. *Історія протестантизму. – Кн.1. – Р.4.* Не лише простий народ не знав Святого Письма, а й священники не розумілися в ньому. Як і древні фарисеї, папські вожді ненавиділи світло, яке викривало їхні гріхи. Усунувши Божий Закон як мірило праведності, вони безмежно розширили свою владу та були нестримні в порочному способі життя. Усюди панували обман, користолюбство й розпуста. Люди не гребували ніяким злочином, аби досягти багатства й становища. Палаці пап і прелатів перетворилися на вертепи найнижчої розпусти. Деякі папи були винні в таких кричущих злочинах, що світські правителі навіть намагалися усунути цих духовних керівників з їхніх постів як страшних нелюдів, котрих неможливо більше терпіти. Упродовж сотень років Європа не зробила жодного прогресу в галузі науки, мистецтва й цивілізації. Християнство було уражене моральним і духовним паралічем.

Стан світу, що перебував під владою Риму, представляв собою страшне, разюче виконання слів пророка Осії [Осії 4:6, 1, 2 цитується]. Такими були наслідки відкинення Божого Слова». – *Велика боротьба. – С.60.*

1. Що відбувається, коли Боже Слово відкидається, критикується чи спотворюється?

а. Які конкретні гріхи, що Бог ненавидить, згадуються у тривожному посланні Осії? Як це проявляється в наші дні?

Осії 4:2: «Клятвопорушення й обман, убивство, крадіж та перелюб поширюються, і кровопролиття йде за кровопролиттям»; **Від Луки 17:26, 27:** «²⁶І як було за днів Ноя, так буде і за днів Людського Сина: ²⁷їли, пили, женилися, виходили заміж – до дня, коли увійшов Ной до ковчега; і настав потоп, і вигубив усіх».

«Беззаконня Ізраїлю за останні півстоліття перед асирійським полонем було подібне до беззаконня днів Ноя та кожної іншої епохи, коли люди відкидали Бога й повністю віддавалися гріху. Звеличення природи понад Богом природи, поклоніння творінню замість Творця завжди призводило до великого зла... Ці заблудлі поклонники чужих богів зруйнували будь-який захист душі, тому не могли вже опиратися гріху й опинилися в полоні порочних людських пристрастей». – *Пророки і царі*. – С.281, 282.

Христос чітко бачив, яким буде стан суспільства в майбутньому. Він бачив, що потурання своїм бажанням керуватиме чоловіками та жінками. А як щодо шлюбних стосунків у наш час? Хіба вони не спотворені та осквернені, подібно до того, як це було за часів Ноя? Щоденні газети рясніють повідомленнями про розлучення, кількість яких постійно зростає. Це той шлюб, про який говорить Христос, згадуючи, що до потопу люди *"одружувалися і виходили заміж"*. – *Рукописи*. – Т.7. – С.56.

«Саме цей гріх, розпуста, панував серед стародавнього Ізраїлю, що стало причиною Божого невдоволення. Божі суди настали одразу після їхнього огидного гріха. Тисячі людей загинули, і їхні осквернені тіла залишилися в пустелі». – *Урочисте звернення*. – С.142.

б. Назвіть деякі гіркі наслідки, до яких призводить непокірність, і величезні благословення, які можна отримати, підкорившись Божій волі.

Осії 4:3-5: «³Тому земля перебуває в жалобі й потерпає кожний її мешканець разом з польовими звірами, з небесними птахами, – і навіть гине в морі риба. ⁴Однак ніхто нехай не оскаржує й не докоряє іншого. Бо твій народ подібний до того, хто сперечається зі священником. ⁵Сам священник спотикається вдень, а з ним уночі падає і пророк. Я погублю і твою матір (Ізраїль)»; **Від Івана 17:3:** «Вічне життя є те, щоби знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа».

«Господь дав Своєму народові заповіді, щоб, підкоряючись їм, люди зберегли своє фізичне, розумове та моральне здоров'я. Вони повинні

були жити у послуху, адже смерть є неминучим результатом непослуху Божому Законові». – *Основи християнського виховання.* – С.413.

«Той, хто обирає шлях непослуху Божому Законові, вирішує свою подальшу долю; він сіє для свого тіла, заробляючи відплату за гріх, – вічну смерть, протилежну вічному життю. Покірність Богові та послух Його святому Законові призводять до безперечного результату. *"Вічне життя є те, щоби знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа"*». – *Основи християнського виховання.* – С.376.

2. Наскільки серйозним є шлюбне зобов'язання, про яке йдеться у Святому Письмі?

3. ПЛЕКАЮЧИ БОЖИЙ ДУХ

Вт, 6 січ.

а. Чому для кожного з нас так важливо уважно ставитися до кожного променя світла, що милостиво наданий нам?

Осії 4:6: «Мій народ гине через брак пізнання. Оскільки ти відкинув пізнання, то і Я відкину тебе, щоб ти не був Моїм священиком. Як ти забув Закон твого Бога, так і Я забуду твоїх дітей».

«Божі слова, звернені до стародавнього Ізраїлю, містять урочисте попередження і для сучасної церкви та її керівників. Про Ізраїль Господь сказав: *"Хоча б Я написав йому безліч Моїх законів, він (Єфрем) вважав би їх чужими"* (Осії 8:12). А до священників та вчителів Він промовив: *"Мій народ гине через брак пізнання. Оскільки ти відкинув пізнання, то і Я відкину тебе... Як ти забув Закон твого Бога, так і Я забуду твоїх дітей"* (Осії 4:6).

Чи залишаться Божі застереження непоміченими, а сприятливі можливості для служіння невикористаними? Чи зневага світу, гордощі розуму, пристосування до людських звичаїв і традицій стримуватимуть послідовників Христа від служіння Йому? Чи відкинуть вони Боже Слово, як колись юдейські вожді відкинули Христа? Нам відомі результати гріха Ізраїлю. Чи прийме до уваги ці застереження сучасна церква?». – *Наочні уроки Христа.* – С.306.

б. Поясніть небезпеку відкидання Святого Духа.

Від Матвія 12:31, 32: «³¹Тому кажу вам, що кожний гріх і [кожна] хула будуть прощені людям, але хула на Духа не буде прощена. ³²І коли хто скаже слово проти Сина Людського, проститься йому, а хто скаже проти Духа Святого, не проститься йому ні в цьому віці, ні в майбутньому».

«Небезпечно говорити слова сумніву; небезпечно сумніватися в Божественному світлі та критикувати його. Звичка необдумано й легко-важно критикувати впливає на характер, породжуючи неповагу й невір'я.

Чимало людей, потураючи цій звичці, не усвідомлюють небезпеки, починають критикувати й відкидати вплив Святого Духа». – *Бажання віків*. – С.323.

«Саме за допомогою Свого Духа Бог діє на людське серце, і коли люди свідомо відкидають Духа й заявляють, що Він від сатани, то тим самим перекривають канал, через який Бог може спілкуватися з ними. Заперечуючи докази, які Богу завгодно було дати цим людям, вони закриваються від світла, що осяювало їхні серця, і, врешті-решт, залишаються в темряві... Протягом якогось часу люди, котрі вчинили цей гріх, можуть здаватися Божими дітьми, але коли виникають обставини, що виявляють характер і показують, який у них дух, тоді виявляється, що ці люди перебувають на території ворога і стоять під його чорним прапором.

Мій брате, Дух запрошує тебе сьогодні. Прийди всім серцем до Ісуса. Покайся у своїх гріхах, сповідайся перед Богом, усунь усі беззаконня і зможеш стати спадкоємцем усіх Його обітниць. *"Поверніться до Мене... й будете спасенні"* – ось Його милостиве запрошення». – *Свідectва для церкви*. – Т.5. – С.634.

3. Що відбувається, коли ми не цінуємо звістки Істини для теперішнього часу?

4. ЗАКЛИК ДО ВІДСТУПНИКІВ

Ср, 7 січ.

а. Яким чином Бог часто описує стан багатьох людей, котрі сповідують себе Його послідовниками, зокрема й сьогодні?

Осії 4:7-11, 16: «⁷Чим більше їх намножується, тим більше вони грішать проти Мене, тому їхню славу Я оберну в ганьбу. ⁸Вони годуються з гріхів Мого народу і тому їхнім беззаконням вони тішаються. ⁹Таким чином, однакова доля чекає як народ, так і священників, – однаково Я всіх покараю за їхні лихі дороги, і відплачу за їхні вчинки. ¹⁰Вони будуть їсти але не наситяться, вони чинитимуть розпусту, але від цього не зростатиме їхнє потомство, тому що вони занедбали Господа. ¹¹Розпуста, вино і міцні напої заволодіють їхніми серцями... ¹⁶Бо, якщо Ізраїль став упертим, як норовлива телиця, то хіба Господь може їх пасти як ягнят на розлогих луках?».

«Божі діти не готові до страшних подій, які невдовзі спіткають нас і стануть випробуванням нашої віри. Вони не готові залишатися чистими від зла та пожадливоростей серед розтління та небезпек нашого грішного світу. Вони не зодягнулися в броню праведності та не готові вести боротьбу проти панівного беззаконня. Чимало людей не дотримуються Божих Заповідей, проте стверджують, що коряться їм. Якби вони були вірні та слухняні всім Божим постановам, то мали б силу переконання, яка б не залишала байдужими серця невіруючих людей». – *Свідectва для церкви*. – Т.2. – С.446, 447.

«Ті, котрі виявляють зовнішнє благочестя, але не освячуються істиною, знаючи, що їхній спосіб життя є огидним перед Богом, не захочуть змінювати його, тому що не зазнали публічного викриття своїх особистих гріхів. Читаючи свідоцтва, дані іншим людям, вони бачать, що йдеться і про них, оскільки і вони винні в тому самому гріхові. Уперто перебуваючи у своєму гріхові, ці люди йдуть проти совісті, озлоблюють свої серця та роблять їх запеклими, як і ті, котрі відкинули свідоцтва, звернені до них особисто. Залишаючись байдужими й не бажаючи відмовлятися від своїх гріхів і виправляти свою неправду за допомогою смиренного каяття, сповідання та самоприниження, ці люди обирають власні шляхи, продовжують грішити і врешті-решт потрапляють у полон сатани. Іноді вони стають зухвалими та нахабними, оскільки до певного часу можуть приховувати свої гріхи від інших і тому, що Божі суди не зливаються на них видимим чином. Зовні благочестиві, але не освячені істиною люди можуть процвітати в цьому світі, обманювати бідних, недалекоглядних смертних і вважатися зразком благочестя, продовжуючи жити у своїх гріхах. Але Бога не можна обманути». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.2. – С.447, 448.

б. Опишіть бажання Божого серця щодо цієї ситуації.

Єремії 3:14, 15: «¹⁴Поверніться ж, діти-відступники, – говорить Господь, – адже Я ваш Владика і зберу вас по одному з міста й по двоє з кожного роду, та впроваджу вас на Сіон. ¹⁵Я дам вам пастирів за серцем Моїм, – вони пастимуть вас уміло й розумно».

«Невіра у Свідоцтва швидко зростає, в міру того як народ відступає від Бога. Це спостерігається скрізь та всюди. Лише зовсім небагато людей знають, що доведеться пережити всім нашим громадам. Я бачила, що Бог усе ще довготерпить нас, але ніхто не може сказати, як довго це триватиме. Ніхто не знає, наскільки великою є милість, виявлена до нас. Лише небагато людей щиро присвятили себе Богові. Лише небагато людей, подібно до зірок у негоду, поблискують де-не-де серед хмар». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.5. – С.76.

4. Чому мені слід вивчати «Свідоцтва для церкви», що були адресовані іншій людині?

5. НАЙБІЛЬШ НЕВІДКЛАДНЕ Й ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ

Чт, 8 січ.

а. Як уникнути найстрашнішого вироку, що загрожує людині, яка відступила від Бога?

Осії 4:17: «Прилучився Єфрем до ідолів, – залиши його!».

«Навіть одна погана риса характеру, одне омріяне гріховне бажання зрештою зведуть нанівець усю силу Євангелії. Панування одного гріховного бажання свідчить про те, що душа перебуває в омані. Кожне

потурання цьому бажанню зміцнює в душі відразу до Бога. Тяжкість обов'язку й задоволення, що отримується від гріха, – ось ті мотузки, якими сатана зв'язує людей і утримує їх у своїх тенетах. Вірними будуть знайдені лише ті, хто радше помре, ніж зробить хоча б один поганий вчинок». – *Свідectва для церкви. – Т.5. – С.53.*

«Бог веде Свій народ крок за кроком. Він ставить його у різні ситуації, щоб виявити, що лежить у народі на серці. Деякі люди витримують одне випробування, але падають у наступному. З кожним наступним кроком Господь посиляє все більш серйозні перевірки та випробування для серця. Коли Божі діти бачать, що їхні серця чинять опір цьому прямому закличу, це повинно переконати їх, що їм потрібно ще дечого позбутися, якщо вони не хочуть бути викинутими з уст Господа. Ангел сказав: "Бог діятиме щоразу рішучіше, щоб перевірити й випробувати кожного зі Свого народу". Деякі люди витримують одне випробування, але коли Бог підводить їх до наступного, вони лякаються й відступають, бо не хочуть відмовлятися від якогось улюбленого ідола. На цьому етапі їм надається можливість побачити, який саме ідол виганяє Ісуса з їхнього серця. Щось для таких людей важливіше за Істину, та їхні серця не готові прийняти Ісуса. Окремі особи перевіряються й випробовуються протягом тривалого часу, щоб стало зрозуміло, чи готові вони пожертвувати своїми ідолами й прислухатися до поради Вірного Свідка. Якщо хтось не очиститься через послух Істині й не переможе свій егоїзм, свою гординю та злі пристрасті, Божі ангели отримають наказ: "Вони прилучилися до своїх ідолів, залиште їх" і перейдуть до іншої роботи, залишивши цих невинуватих людей з їхніми гріховними рисами характеру у владі демонів. Ті, котрі витримують усі випробування і вийдуть переможцями, хоч би яку ціну їм довелося заплатити, тим самим засвідчать, що прийняли пораду Вірного Свідка. Вони отримають Пізній дощ і будуть готові до переселення в Небесні оселі». – *Свідectва для церкви. – Т.1. – С.187.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 9 січ.

1. Що відбувається, коли Боже Слово відкидається, критикується чи спотворюється?
2. Наскільки серйозним є шлюбне зобов'язання, про яке йдеться у Святому Письмі?
3. Що відбувається, коли ми не цінуємо звістки Істини для теперішнього часу?
4. Чому мені слід вивчати «Свідectва для церкви», що були адресовані іншій людині?
5. Чому небезпечно плекати навіть один свідомий гріх?

Готуючись з надією

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Підемо, – скажуть вони, – й повернемося до Господа! Він нас розшарпав, але Він і вилікує нас, – поранив нас, і перев'яже наші рани» (Осії 6:1).

Додаткові матеріали для вивчення:

Служіння зцілення. – С.177-182.

«Під час жнив, коли Бог простягнув Свою руку, щоб зібрати Свій народ, зусилля, спрямовані на поширення Істини, досягнуть бажаної мети. Усі ми повинні бути ревними та об'єднатися у виконанні цієї роботи». – *Ранні твори. – С.74.*

1. ПСЕВДОРЕВНІСТЬ

Нд, 11 січ.

а. Яких жахливих наслідків ми зазнаємо, якщо своїми діями зраджуватимемо Бога?

Осії 5:4-7: «⁴Їхні вчинки не дають [їм] навернутися до свого Бога, оскільки ними керує дух блудства, і вони не в змозі пізнавати Господа. ⁵Гордия Ізраїлю свідчить проти нього самого, тому Ізраїль та Єфрем упадуть через власне беззаконня, – [спотикнеться] з ними і Юда. ⁶Вони підуть шукати Господа зі своїми отарами і своєю скотиною, але не знайдуть Його, тому що Він відвернеться від них. ⁷Вони вчинили відносно Господа зраду, оскільки наплодили позашлюбних дітей. Тепер їх пожиратиме кожен новий місяць разом з їхніми наділами»; **Ісаї 1:11, 15:** «¹¹Навіщо Мені безліч ваших жертв? – говорить Господь. – Я переситився всепаленнями з баранів, жиром відгодованих телят, – крові биків, овець та козлів Я не бажаю!.. ¹⁵І коли ви простягаєте свої руки, Я відвертаю від вас Свої очі; навіть якщо б ви примножували ваші молитви, Я не слухатиму вас. Ваші руки закривавлені!».

«Якщо Божа Істина не перетворила наш характер і не зробила його подібним до Христа, то всі наші знання про Нього та Істину – лише дзвінка мідь або гучний кимвал. [Ісаї 1:10-20 цитується].

Нехай усі, котрі стверджують, що дотримуються Божих заповідей, уважно розглянуть це питання й подивляться, чи немає причин, через які вони не отримують більшого злиття Святого Духа. Як багато тих, котрі віддали свої душі марнославству! Вони вважають, що перебувають у Божому благоволінні, але при цьому нехтують нужденними, глухі до

закликів пригнічених і говорять різкі, уїдливі слова тим, хто потребує зовсім іншого ставлення. Таким чином вони щодня ображають Бога жорстокістю своїх сердець... Нехай кожен член церкви ретельно досліджує своє серце і свої вчинки, щоб побачити, чи знаходяться вони в гармонії з Духом та ділами Ісуса; адже якщо ні, то що він зможе сказати, коли постане перед Суддею всієї землі?..

Христос ототожнив Свої інтереси з інтересами людства, що страждає; і поки Ним нехтують в особі Його страждальців, усі наші зібрання, усі призначені зустрічі, вся організаційна структура, що задіяна для просування Божої справи, будуть малоефективними». // *Рев'ю енд Геральд, 4 серпня 1891 року.*

1. Чому так важливо жити згідно з тим світлом, яке ми маємо в ці останні дні?

2. НАДІЯ ПІД ЧАС КРИЗИ

Пн, 12 січ.

а. Яке серйозне застереження зробив Бог Єфремові та Юді, і якої помилки вони припустилися, зіткнувшись із кризою?

Осії 5:8-14: «⁸Затрубите трубою в Гіві, засурміть у Рамі, оголосіть тривогу в Бет-Авені, – бережися, Веніяміне. ⁹В день покарання Єфрем буде спустошений! З племенами Ізраїлю відбудеться все, провіщене Мною! ¹⁰Можновладці Юдеї не кращі за тих, що пересувають межі, тому Я виллю на них Мій гнів, як водоспад. ¹¹Єфрем опинився під гнітом за [Божим] присудом, оскільки вирішив слідувати за марнотою [ідолопоклонства]. ¹²Тому Я стану для Єфрема міллю, як і гнилизною для дому Юди. ¹³Коли Єфрем зрозумів, що хворий, а Юда [відчув] свої рани, то Єфрем подався в Ассирію, – покладаючись на царя Ярева. Проте він не спроможний вилікувати й зцілити ваші болячки. ¹⁴Адже Я стану для Єфрема, як лев, – і як левчук – для роду Юди. Я розірву і відійду, вхоплю здобич, і не буде кому рятувати».

Останні роки приреченого на занепад Ізраїльського царства були позначені таким насильством і кровопролиттям, яких не було навіть у найгірші часи розбрату й розрухи за днів царювання дому Ахава. Упродовж понад двох століть правителі десяти племен сіяли вітер, а тепер пожинали бурю... Ті, хто перед лицем народів землі мав бути хоронителем Божественної благодаті, "зрадили Господа" (Осії 5:7)...

Деякі вожді Ізраїлю болісно переживали втрату престижу й бажали повернути його. Однак замість того, щоб змінити спосіб життя, який призвів до послаблення царства, вони вперто продовжували чинити беззаконня й тішили себе надією, що при нагоді досягнуть бажаної політичної могутності через укладання союзів з язичниками». – *Пророки і царі. – С.279, 280.*

б. Які слова надії та умовляння Бог звелів пророку проголосити в цей кризовий час?

Осії 5:15: «Я знову повернуся на Своє місце, аж поки не визнають своєї провини, і не почнуть шукати Мене. Вони шукатимуть Мене в своїй скруті»; **Осії 6:1, 2:** «¹Підемо, – скажуть вони, – й повернемося до Господа! Він нас розшарпав, але Він і вилікує нас, – поранив нас, і перев'яже наші рани. ²Після двох днів поверне нас до життя, а на третій день поставить нас на ноги, – і ми будемо перед Ним жити».

Як ці слова стосуються нас сьогодні?

«Порушники Божого Закону отримали багато можливостей покаятися. Навіть у час їхнього найбільшого відступництва та крайньої потреби Бог посилав їм вістку прощення й надії». – *Пророки і царі*. – С.283.

«Я закликаю наших братів прокинутися. Духовні дарування людини ослабнуть і зачахнуть, якщо не будуть використані у справі спасіння душ для Христа. Чим можна виправдати невиконання тієї великої, грандіозної справи, заради якої Христос віддав Своє життя?

Ми не можемо собі дозволити нікчемно та легковажно провести той короткий час, що відведений нам на землі. Необхідно упокорити свої серця перед Богом, кожній людині треба прийняти Істину й дозволити їй здійснити таке перетворення в її житті, яке б переконало весь світ у тому, що це справді Божа Істина. Нехай ваше життя буде поховане з Христом у Бозі. Тільки коли ми шукатимемо Господа подібно до малих дітей, коли ми перестанемо вишукувати недоліки в наших братах, сестрах і тих людях, котрі намагаються вірно виконувати покладену на них відповідальність за Божу справу, коли наші серця будуть приведені у правильні взаємини з Богом, тоді Він зможе використати нас для слави Його імені». – *Свідectва для церкви*. – Т.9. – С.105, 106.

2. Що може відволікати нас від нашої місії, подібно до того, як це було в давнину?

3. ЦІНУЮЧИ ОБІТНИЦЮ

Вт, 13 січ.

а. Яку особливу обітницю дав Бог Своїй церкві в останні дні й чому вона необхідна?

Осії 6:3: «Тож пізнаймо, намагаймося пізнати Господа, – Його прибуття надійне, як вранішня зірниця. Він прийде до нас [неодмінно], як дощ, – як пізній дощ, аби зросити землю».

«Наприкінці часу, коли Божа справа на землі завершуватиметься, ревні зусилля посвячених віруючих під керівництвом Святого Духа супроводжуватимуться особливими ознаками Божественного благовоління. Використовуючи символ Раннього та Пізнього дощу, які випадають у країнах Сходу під час сівби та жнив, єврейські пророки провіщали надзвичайно рясне злиття духовної благодаті на Божу церкву. Злиття Духа за днів апостолів було початком Раннього, або першого дощу, і яким же чудовим був результат! До кінця часу Дух має перебувати з істинною церквою.

Але під кінець жнив на землі обіцяне особливе злиття духовної благодаті, котре приготує церкву до Приходу Сина Людського. Таке злиття Духа порівнюється з пізнім дощем; саме про цю додаткову силу християни повинні благодати Господа жнив під час *"пізнього дощу весною"*». — *Дії апостолів*. — С.54, 55.

б. Що заважає нам отримати це благословення повною мірою?

Осії 6:4-6: «⁴Що Мені робити з тобою, Єфреме? Що маю учинити з тобою, Юдо? Адже ваша любов, наче ранішній туман, — як ранішня роса, яка щезає. ⁵Тому Я картав їх через пророків, — Я їх вбивав приреченням Моїх уст, і Мої присуди були зрозумілі, як світлий день. ⁶Адже Я бажаю милосердя, а не жертви, й пізнання Бога — більше за всепалення».

«Багато хто з людей не розуміють, якими вони мають бути, аби встати під час горя, живучи перед очима Господа без Первосвященника у Святині. Ті, котрі приймають печатку Живого Бога й перебувають під Його захистом під час горя, повинні досконало відображати образ Ісуса.

Я бачила, що багато братів нехтують таким необхідним приготуванням, чекаючи часу "відради" та "Пізнього дощу", який нібито сам підготує їх для того, щоб вони встояли в день Господній і жили перед Його обличчям. Я була вражена, коли побачила, як багато людей під час горя залишилися без прихистку! Вони знехтували необхідним приготуванням і тому не могли отримати відраду, яку повинні мати ті, хто житиме перед обличчям Святого Бога. Люди, котрі відмовилися слухати пророків та очищати свої душі через послух Істині у всій її повноті, але тішать себе думкою, що їхнє становище значно краще, ніж воно є насправді, доживуть до часу злиття кар і лише тоді зрозуміють, що їм потрібно було позбутися недоліків і вад, перш ніж стати живими каменями у Божій будівлі. Але тоді в них не буде вже ні часу, ні Заступника, Котрий заступився б за них перед Отцем... [*Об'явлення 22:11* цитується]. Я бачила, що відрада була недоступна тим, хто не здобув перемоги над усіма спокусами, над гордістю, егоїзмом, любов'ю до світу, над усяким недобрим словом і вчинком». — *Ранні твори*. — С.71.

3. Яка дорогоцінна обітниця, що стосується останнього часу, може змінити моє життя, і чому?

а. Як описується непостійність тих, котрі називають себе Божим народом?

Осії 7:2, 7-11, 15: «²Ніхто з них не хоче й думати, що Я знаю про всі їхні злочини. Адже вони обгорнуті своїми злими вчинками, які постійно переді Мною... ⁷Усі вони розпечені, як піч, й у [злості] пожирають своїх суддів. Один за другим падають їхні царі, але жоден з них не кликав до Мене [по допомогу]. ⁸Єфрем змішався з народами, – Єфрем став [недопеченим] коржем, якого вчасно не перевернули. ⁹Чужі пожирають його силу, а він про це не відає. Його вже припорошила сивина, а він і не усвідомлює цього. ¹⁰Хоча зарозумілість Ізраїлю свідчить проти нього, вони (Ізраїльтяни) не навертаються до Господа, свого Бога, – не шукають Його, щоби з ними не відбувалось. ¹¹Єфрем став, як наївний і нерозумний голуб, – то кличе Єгипет, то йде в Ассирію... ¹⁵Я їх навчав, зміцнював їхні руки, в той час як вони замишляли проти Мене зло».

б. Які обставини за днів Осії є подібними до духовних небезпек у сучасній церкві?

Осії 8:1-3: «¹Піднеси до свого рота сурму, адже на Господній Храм нагряне небезпека наче орел, тому що люди порушили Мій Заповіт, – вони знехтували Моїм Законом. ²Вони голосять до Мене: Боже наш, ми – Ізраїль, і знаємо Тебе! ³Але Ізраїль відкинув те, що добре, тому переслідуватиме його ворог»; **Єремії 23:1:** «Горе пастухам, котрі нищать і розпорошують овець Моєї отари! – це слова Господа».

«Є люди, які вдають із себе побожних, але власними гріхами виправдовують грішників. Вони нехтують Божими заповідями, обираючи традиції людей, відкидаючи Закон Бога і сприяючи відступництву. Їхні виправдання слабкі й непереконаливі, та принесуть загибель їхнім власним душам та душам інших людей...

На тих, хто взяв на себе роботу пастирів стада, впадуть найсуворіші суди, бо вони представляли людям байки замість Істини. Діти повстануть і проклинатимуть своїх батьків. Члени церкви, які бачили світло і усвідомили свою провину, але довірили спасіння своїх душ проповідникові, у Божий день дізнаються, що жодна інша душа не може заплатити викуп за їхні гріхи. Пролунає жахливий крик: "Я загинув, навіки загинув". Люди будуть готові розірвати на шматки проповідників, які проповідували неправду та критикували Істину. Чиста Істина для теперішнього часу потребує реформації в житті, але вони відокремлюють себе від любові до Істини, і про них можна

сказати: "Ти сам себе знищив, Ізраїлю". Господь посилає народові звістку: "Піднеси до свого рота сурму, адже на Господній Храм нагряне небезпека наче орел, тому що люди порушили Мій Заповіт, – вони знехтували Моїм Законом"». – Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.4. – С.1157.

в. Яким чином ідолопоклонство і псевдопоклоніння ослабили Ізраїль, і до чого це призвело?

Осії 8:5, 6: «⁵Я відкинув твого тельця, Самаріє! Мій гнів палає на них (її мешканців), коли вони нарешті очистяться? ⁶Ізраїлю, адже ідол зроблений ремісником, і він не є богом! Телець Самарії розсиплеться вщент».

«Десять племен Ізраїлю мали пожинати плоди відступництва, започаткованого встановленням чужих жертовників у Бетелі та Дані». – *Пророки і царі*. – С.285.

4. Коли і чому Бог «на Господній храм нагряне... наче орел»?

5. НЕБЕЗПЕЧНІ ЧАСИ

Чт, 15 січ.

а. Чого нас навчає принцип посіву та жнив?

Осії 8:7: «Посіявши вітер, вони пожнуть бурю. Якщо на стеблах пшениці немає колосків, то не буде й муки. А якщо і вродить, то чужі проковтнуть його»; **До галатів 6:7, 8:** «⁷Не обманюйтеся, – Бог осміяний бути не може. Бо що лише людина посіє, те й пожне. ⁸Адже хто сіє для свого тіла, – пожне від тіла тління, а хто сіє для духа, – пожне від Духа вічне життя».

«Невіруючі люди... нехтували й зневажали істини Божого Слова, вони екстравагантно одягалися й проводили життя у веселощах і радості, вони сіяли вітер, тому повинні пожати бурю. Під час зневіри й розгубленості народів, багато людей, котрі цілковито не піддалися згубному впливові світу й служінню дияволу, упокорять себе перед Богом, навернуться до Нього всім серцем й отримають прощення.

Серед тих, хто дотримується заповіді про суботу, ті, котрі не бажали нічим жертвувати, але піддалися впливу світові, будуть перевірені та випробувані. Небезпеки останніх днів підстерігають нас з усіх боків, і на нашу молодь чекають непередбачені випробування. Юнаки та дівчата повинні будуть перенести найлютішу скорботу та переживання. Щирість їхньої віри зазнає випробування. Молоді люди стверджують, що чекають на Прихід Сина Людського, проте деякі з них подають поганий приклад для невіруючих...

На нас чекає день, коли серця розриватимуться в муках. Мені було показано, що треба сповіщати безкомпромісні свідчення, і ті, хто прийде на допомогу Господу, отримають Його благословення». – *Свідectва для церкви*. – Т.1. – С.268-270.

б. Чому саме зараз нам необхідно звертати більше уваги на Божу волю?

Осії 8:12: «Хоча б Я написав йому безліч Моїх законів, він (Єфрем) вважав би їх чужими».

«Чи залишаться Божі застереження непоміченими, а сприятливі можливості для служіння невикористаними? Чи зневага світу, гордощі розуму, пристосування до людських звичаїв і традицій стримуватимуть послідовників Христа від служіння Йому? Чи відкинуть вони Боже Слово, як колись юдейські вожді відкинули Христа? Нам відомі результати гріха Ізраїлю. Чи прийме до уваги ці застереження сучасна церква?». – *Наочні уроки Христа*. – С.306.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 16 січ.

1. Чому так важливо жити згідно з тим світлом, яке ми маємо в ці останні дні?
2. Що може відволікати нас від нашої місії, подібно до того, як це було в давнину?
3. Яка дорогоцінна обітниця, що стосується останнього часу, може змінити моє життя, і чому?
4. Коли і чому Бог «*на Господній храм нагряне... наче орел*»?
5. У яких сферах життя мені потрібно розірвати деякі зв'язки зі світом, що збереглися?

Цінуючи Божу милість

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Ти сам себе знищив, Ізраїлю, [виступивши] проти свого Помічника!» (*Осії 13:9*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.4. – С.186-213.

«Кожний відкинутий промінь світла, кожне неприйняте застереження, кожне порушення Божого Закону, кожна виплекана пристрасть – це насіння, яке обов'язково принесе відповідний плід». – *Велика боротьба. – С.36.*

1. ЧАС ВІДВІДИН

НД, 18 січ.

а. Яке попередження лунає до самого кінця часу благодаті?

Осії 9:7: «Надійшли дні помсти, настали дні відплати! Ізраїль має пізнати, чи справді пророк нерозумний, чи натхненний [згори] муж може бути шаленим з приводу великої кількості твоїх провин, і великої ненависті?».

«Серце брата А. не було віддане Богові. Він має таланти й здібності, за які він повинен дати звіт великому Подателю всіх благ. Його серце не освячене істиною, його життя не відповідає його сповіданню, і це незважаючи на те, що він уже понад двадцять років пов'язаний зі святою Божою справою. Яке світло у нього було, які привілеї! Брат А. мав рідкісну можливість розвинути у себе міцний християнський характер. До нього застосовні слова Христа, сказані Ним, коли Він оплакував Єрусалим: *"Якби ти зрозуміло хоч у цей день, що потрібне для [твого] миру! Тепер же це сховано від очей твоїх"* (Від Луки 19:42). Брат А., над тобою нависла Божа відплата, "бо не зрозумів ти часу своїх відвідин".

У брата Б. той самий склад розуму, але він не такий егоїст, як брат А. Обидва вони люблять задоволення більше, ніж Бога. Їхня поведінка абсолютно несумісна з християнським життям. Їм не вистачає стійкості, тверезості розуму та відданості Богові. Над серцем брата Б. благодать зробила лише поверхневу роботу. Він бажає бути християнином, але не прагне здобути перемогу над своїм "я" і діяти згідно зі своїми переконаннями, визначаючи, що є правдою і що є неправдою. Вчинки, а не порожні слова чи наміри є прийнятними для Бога.

Брате А., ти чув Боже Слово в докорах, порадах, застереженнях, а також у велелюбних закликах і благаннях, але просто слухати – недостатньо. *"Будьте виконавцями Слова, а не лише слухачами, які обманюють самих себе"* (Якова 1:22). Дуже легко плисти за течією і разом із натовпом вигукувати "осанна"; але в тихих водах повсякденного життя, коли немає особливої наснаги чи піднесеного настрою, перевіряється справжнє християнство». – *Свідощтва для церкви.* – Т.4. – С.187, 188.

1. Чого Бог вимагає від нас у час Його відвідин?

2. ТОНКО ЗАВУАЛЬОВАНІ ТЕНЕТА

Пн, 19 січ.

а. Яким чином ворог зазвичай веде віруючих до загибелі?

Осії 9:8, 9, 17: «⁸Божий пророк – наче вартовий Єфрема, хоч на всіх його дорогах багато капканів і ворожнеча навіть у Храмі його Бога. ⁹Єфремляни до краю зіпсувались, як за часів Гіви. Господь пам'ятатиме їхнє нечестя й покарає за їхні гріхи... ¹⁷Мій Бог їх відкине; оскільки вони не послухались Його, – тому й будуть поневірятись поміж народами».

«[Сатана] має владу над егоїстичними й неосвяченими людьми і робить їх своїми вартовими, доручаючи їм пильно спостерігати за вірними Божими рабами, ставити під сумнів їхні слова та мотиви вчинків, нарікати на їхні докори й застереження та всіляко прискіплюватися до них. Через таких людей лукавий створює атмосферу підозрілості та заздрощів, намагається послабити мужність вірних, догоджає неосвяченим і зводить нанівець працю Божих рабів.

Сатана здобуває велику владу над свідомістю батьків, одержуючи до них доступ через їхніх невихованих дітей. Чимало батьків, котрі дотримуються суботи, є винними у гріху батьківської недбалості, а цей гріх відзначається в Небесних книгах. Поширення пліток і наклепництво – один із улюблених прийомів сатани, за його допомогою він сіє розбрат і ворожнечу, розлучає друзів і в багатьох підриває віру в істинність наших поглядів. Брати й сестри надто охоче говорять про помилки й недоліки, які, на їхню думку, існують в інших, а особливо в тих, хто рішуче і вірно передає докірливі та застережливі вісті від Бога.

Діти скаржників слухають усе це і вбирають у себе отруту невдоволення. Таким чином батьки, засліплені недобрими почуттями, закривають усі підступи до сердець своїх дітей. Як багато сімей ускладнюють своє життя сумнівами та підозрами! Під час обіду вони перемивають кістки друзям і подають плітки наче вишуканий десерт». – *Свідощтва для церкви.* – Т.4. – С.194, 195.

6. У чому полягає основна причина духовного занепаду Ізраїлю?

Осії 10:1: «Ізраїль був пишною лозою з гарними рясними плодами. Але, чим більше було в нього плодів, тим більше він будував ідолівських жертовників, – чим урожайнішою була його земля, тим гарніше він прикрашав своїх бовванів»; **Второзаконня 8:11-14:** «¹¹[Тож] стережися, аби ти не забув Господа, свого Бога, занедбуючи Його Заповіді, Його закони та Його постанови, які я тобі сьогодні заповідаю. ¹²Але, коли наївшись досхочу, збудувавши собі гарні будинки, оселишся [в них]; ¹³коли намножиться твоя велика та дрібна худоба, і ти володітимеш сріблом та золотом, і матимеш усього багато, ¹⁴то щоб ти не загордів своїм серцем і щоб не забув Господа, свого Бога, Який вивів тебе з єгипетського краю, з краю неволі».

«Але Ізраїльський народ випустив з уваги свої високі привілеї, що належали їм як представникам Бога. Вони забули Бога і не виконали своєї святої місії. Дари, котрі вони отримували, не приносили благословення світові. Усі свої переваги вони використовували для самопрославлення. Щоб уникнути спокус, вони ізолювалися від світу. Заборону вступати в тісні зв'язки з ідолопоклонниками, дану Богом для того, щоб уберегти їх від запозичення язичницьких звичаїв, вони використали як засіб для спорудження стіни розділення поміж ними та іншими народами. Вони обкрадали Бога, позбавляючи Його того служіння, якого Він вимагав від них; вони також обкрадали ближніх, залишаючи їх без духовного керівництва і святого прикладу. Священники й начальники опинилися в міцних лещатах обрядності. Їх влаштовувала законницька релігія, а тому вони не могли передати іншим живих Небесних істин». – *Дії апо-столів*. – С.14, 15.

2. Чому Бог не був задоволений лише зовнішньою релігійністю Ізраїлю?

3. ПОМ'ЯКШЕННЯ ҐРУНТУ

Вт, 20 січ.

а. З яким закликом Бог звертається до Свого народу, котрий став духовно несприйнятливим?

Осії 10:12: «Сійте ж собі задля праведності, пожинайте плоди доброти, – розорюйте свою цілину, бо тепер час шукати Господа. І Він прийде, щоб напоїти вас дощем праведності!»; **Якова 4:8:** «Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас. Очистіть руки, грішники, і очистіть серця, двоєдушні».

«Наші церкви повинні співпрацювати у справі духовного зростання, сподіваючись згодом пожати врожай. Доведеться зіткнутися з багатьма перешкодами, спробами звести нанівець святі плани і самовіддану пра-

цю, і все це через гріховне невіруюче серце. Але робота повинна бути зроблена. Ґрунт неподатливий, проте цілину треба зорати, і насіння правди потрібно посіяти. Не зупиняйтеся, улюблені Богом учителі, навіть якщо ви сумніваєтеся, чи варто продовжувати роботу, яка зростатиме в міру її виконання. Не втрачайте надії, не падайте духом. Ті, котрі сіють зі сльозами, пожинатимуть з радістю... Пам'ятайте, що ви не можете покладатися на себе». – *Свідectва для церкви*. – Т.6. – С.420.

6. Як Бог виявляє ніжну любов до Свого народу, простягаючи нам руку, незважаючи на нашу свавільність?

Осії 11:1-4: «¹Коли Ізраїль був ще дитиною, Я його полюбив, – з Єгипту покликав Я Свого сина. ²Чим більше Я розмовляв з ними (Ізраїльтянами), тим далі вони відходили від Мене. Вони стали приносити жертви ваалам і кадили ладаном перед ідолами. ³Але ж це Я навчив Єфремових нащадків ходити, – брав їх на Свої руки, хоча й вони не розуміли, що це Я лікував їхні рани. ⁴Я їх притягував поворозками людяності – пов'язями любові, і був для них, як Той, Котрий знімає ярмо з їхньої шиї, – [притуляючись до] щоки, нахилився до них і годував».

«Хоча Христос вознісся на Небеса, став перед Богом і розділив з Ним престол Всесвіту, Він залишився таким же співчутливим до нас. Його ніжне, любляче серце і сьогодні відкрите для будь-якого людського горя. І нині пробита на Голгофі рука простягнута, щоб ще рясніше благословляти Свій народ у світі. *"І вони не загинуть повік, і ніхто не забере їх з Моїх рук"*. Душа, котра віддає себе Христові, дорожча в Його очах за увесь світ. Спаситель переніс би муки Голгофи і задля однієї людини, щоб урятувати її для Свого Царства. Він ніколи не покине душі, за яку помер. Христос охоронятиме їх доти, доки вони самі не залишать Його.

У всіх наших випробовуваннях маємо вірного Помічника. Він не залишить нас самотньо боротися зі спокусою, змагаючись зі злом, інакше нас розчавив би тягар смутку і горя. Хоча сьогодні Він невидимий для смертних, однак справжня віра може почути Його голос: *"Не бійся, бо Я з тобою!"*... Я переніс ваші печалі; перейшов через вашу боротьбу, зустрічався з вашими спокусами. Я бачу ваші сльози, Я також плакав. Мені відомий настільки глибокий смуток, який людині неможливо зрозуміти. Отож не думайте, що ви самотні й покинуті. Хоч ваші страждання іноді не зворушують жодного серця на Землі, дивіться на Мене й живіть!». – *Бажання віків*. – С.480-483.

3. Що відбувається, коли ми оремо занедбану землю серця?

а. Що є ілюстрацією глибини Божої милості?

Осії 11:7-9: «⁷Мій народ уперто прагне залишити Мене, – і хоч його кличуть угору, жоден з них не хоче з місця підвестись. ⁸Як же мені залишити тебе, Єфреме? Як видати тебе, Ізраїлю? Хіба можу Я вчинити з тобою так, як з Адмою, – допустити те, що сталося з Цевоїмом? Моє серце перевертається в Мені, і Я сповнений милосердя. ⁹Я не зроблю за спонуканням Мого гніву, – не зможу цілковито знищити Єфрема. Адже Я – Бог, а не людина, і [пробую] посеред тебе, як Святий, – тому не ввійду [у гнів] в місто»; **Від Луки 13:6-9:** «⁶І Він розповів таку притчу: Один чоловік мав у своєму винограднику смоківницю і прийшов шукати на ній плоду, але не знайшов. ⁷Тож сказав він виноградареві: Ось [уже] третій рік, як приходжу шукати плоду на цій смоківниці й не знаходжу; тому зрубай її, – нащо землю даремно займає? ⁸А [той] у відповідь каже йому: Пане, залиш її ще на цей рік, доки обкопаю довкола неї та підсиплю гною, ⁹то, може, наступного [року] зродить плід, а коли ні, зрубаєш її!».

«Невже [Бог] відкине народ, за який Він віддав Свого Єдинородного Сина, подібного до Нього в усьому? Бог допустив, щоб Його Син став жертвою за наші беззаконня. З Тим, Хто взяв на Себе гріхи всього світу, Він поводить не як люблячий Отець, а як Суддя.

У цьому найдивовижнішим чином проявилася Його любов до непокірних людей. Яка це неймовірна радість для всього Неба!». – *Свідectва для проповідників*. – С.246.

б. Чому Бог використовує пророків і яку важливу роль вони відіграють у духовному відродженні?

Осії 12:11, 14: «¹¹Я говорив це пророкам, множуючи видіння й попереджаючи тебе через них за допомогою приповістей... ¹⁴Але через пророка вивів Господь Ізраїль з Єгипту, – і через пророка турбувався про них»; **Амоса 3:7:** «Адже Владика Господь не вчинить нічого, не оголосивши наперед про Свої наміри Своїм слугам, пророкам».

«Ці прості зрозумілі слова пророків і Самого Христа як голос Божий до кожної душі». – *Пророки і цари*. – С.327.

в. Що свідчить про справедливість Бога навіть у трагічному завершенні історії Ізраїлю?

Осії 13:4-9: «⁴Але Я – Господь, твій Бог [з часу виходу] з єгипетського краю, а іншого Бога, крім Мене, ти не можеш знати, бо крім Мене немає у тебе Спасителя. ⁵Я турбувався про тебе в пустелі, в спекотному

краї. ⁶Ви ж, коли знайшли собі пасовища, і самі вдосталь наситились, то ваше серце загордилось і почало Мене забувати. ⁷Тому Я став для вас, як лев, – чатуватиму на дорозі, як леопард. ⁸Я накинувся на вас, як розлючена [через втрату дітей ведмедиця], і розірву груди, де замкнене ваше серце, – там, на місці пожеру вас, як лев, що розриває польового звіра. ⁹Ти сам себе знищив, Ізраїлю, [виступивши] проти свого Помічника!»; **Осїї 14:2**: «Тож наворачися, Ізраїлю, до Господа, твого Бога, адже ти спіткнувся на власному беззаконні».

«[Ці] страждання, що випали на долю юдеїв, часто розглядаються як Боже покарання. Таким чином великий ошуканець намагається замаскувати свою роботу. Вперто відкидаючи Божественну любов і милість, юдеї втратили Божу охорону, і сатані було дозволено керувати ними на власний розсуд. Жорстока лютість, виявлена при зруйнуванні Єрусалиму, свідчить про мстиву силу сатани над тими, хто підпадає під його владу.

Ми не здатні оцінити те, чим зобов'язані Христу за той мир і захист, що даровані нам. Це лише стримуюча сила Божа охороняє людство від повної влади сатани. Непокірні й невдячні люди мають досить причин дякувати Богові за Його милість і довготерпіння, що виявляються у приборканні жорстокої, лихої сили диявола. Однак, коли люди переступають межу Божого терпіння, тоді вони позбавляються Його охорони. Бог не виконує вироку над грішником за його злочини, але Він залишає тих, хто відкидає Його милість, напризволяще, тобто Він дає змогу людям жати те, що вони посіяли». – *Велика боротьба*. – С.35, 36.

4. На чому мені слід зосередитися в ці останні моменти часу благодаті?

5. ЗАСОХЛІ ЧИ РОЗКВІТЛІ?

Чт, 22 січ.

а. Як Ісус проілюстрував долю свого народу як нації?

Від Матвія 21:19, 20: «¹⁹Побачивши одну смоківницю при дорозі, Він підійшов до неї і нічого на ній не знайшов, крім самого листя, тож сказав їй: Хай довіку не буде від тебе плоду! І смоківниця враз усохла. ²⁰Учні, коли побачили це, здивувалися і кажуть: Як швидко [ця] смоківниця засохла!».

«Зголоднілий Ісус підійшов до фігового дерева, сподіваючись на поживу. Так само Він прийшов до Ізраїлю, прагнучи знайти в нього плоди праведності. Він щедро осипав їх Своїми дарами, щоб вони могли приносити плоди для благословення світу. Юдеям були дані усі можливості і переваги; від них же Бог очікував співчуття та співпраці в Його благодатній справі. Ісус бажав бачити в них самопожертву й співчуття,

старанність для Бога й глибоку зацікавленість спасінням ближніх. Якби вони дотримувалися Божого Закону, то здійснювали б таку ж безкорисливу роботу, що й Христос. Але егоїзм і зарозумілість витіснили їхню любов як до Бога, так і людини. Юдеї стягнули на себе погибель, бо відмовилися служити ближнім. Бог доручив їм скарби істини для поширення серед людей, але вони не дали їх світові. У безплідному дереві вони могли побачити як свій гріх, так і покарання за нього. Засохле аж до кореня фігове дерево вказувало на долю юдейського народу, коли від нього буде забрана Божа благодать. Відмовляючись ділитися Божими благословеннями, вони більше не могли отримувати їх». – *Бажання віків*. – С.583.

б. Якими словами завершується книга Осії, підкреслюючи Божі сподівання, зцілення та заклик до мудрості?

Осії 14:5, 6, 9, 10: «⁵Я вилікую їхнє відступництво, – виявлятиму до них Свою любов, тому що Мій гнів відвернеться від них. ⁶Я буду для Ізраїлю, наче роса, – він зацвіте, немов лілія, глибоко пустивши своє коріння, як [кедр] на Ліван... ⁹Що спільного в Єфрема з ідолами? Адже саме Я вислуховував його, лагідно дивлячись на нього. Я для нього, як вічнозелений кипарис. Лише завдяки Мені ти приносиш свої плоди. ¹⁰Хто мудрий, нехай це запам'ятає, і хто розумний, нехай продовжує пізнавати. Адже Господні дороги прямі, й ними ходять праведні, а нечестиві на них спотикаються».

«Рослина росте, отримуючи те, що Бог дав для підтримки її життя. Так само і духовне зростання збільшується завдяки нерозривності з Божественною силою. Як коріння всіх рослин зміцнюється у ґрунті, так і нам слід укорінюватися у Христі. Як рослина живиться сонячним світлом, росою та дощем, так і ми можемо підкріплюватися силою Святого Духа. Якщо в наших серцях перебуває Христос, то Святий Дух зійде, "як дощ, – як пізній дощ, аби зросити землю". Як Сонце Праведності, Він зійде над нами, і оздоровлення в Його променях. Тоді ми "зацвітемо, немов лілія", ми "зацвітемо, як виноградна лоза, і будемо славитись, як вино" (*Осії 6:3; Малахії 3:20; Осії 14:6, 8*)». – *Виховання*. – С.106.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 23 січ.

1. Чого Бог вимагає від нас у час Його відвідин?
2. Чому Бог не був задоволений лише зовнішньою релігійністю Ізраїлю?
3. Що відбувається, коли ми оремо занедбану землю серця?
4. На чому мені слід зосередитися в ці останні моменти часу благодаті?
5. Як я можу мати впевненість у тому, що буду благословенний, а не відкинутий Богом?

Йоїл – посвячений вісник

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Тож затрубить трубою на Сіоні, – призначте піст, скличте зібрання» (Йоїла 2:15).

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідчення для церкви. – Т.9. – С.11-18.

«Хмарний стовп, з якого сходить гнів і жах на порушників Божого Закону, є світлом і милістю, і спасінням для тих, хто дотримується Його Заповідей». – *Свідчення для церкви. – Т.6. – С.404.*

1. СТОСУЄТЬСЯ МАЙБУТНЬОГО

НД, 25 січ.

а. Яку катастрофу описує пророк Йоїл? Як вона пов'язана з подією, що відбудеться в майбутньому?

Йоїла 1:10-12, 17-20: «¹⁰Оскільки спустошені поля, сумує земля, – бо знищена пшениця, висох виноградний сік, зів'яло оливкове дерево. ¹¹Сумуйте, хлібороби, плачте, виноградарі, [голосіть] за пшеницею і ячменем, адже врожай на полях загинув. ¹²Засохли виноградні лози, а смоківниця зів'яла. Так само загинули всі гранатові дерева, пальми і яблуні, – зникла усяка радість з-посеред людських нащадків... ¹⁷Зерна насіння загинули під своїми грудями [землі], – засіки спорожніли, повалились стодоли, бо не стало збіжжя. ⁸Як же стогне скотина! Розбрелися стада корів, оскільки не стало для них пасовиська, – навіть отари овець [без їжі] гинуть. ¹⁹До Тебе, Господи, кличу, адже вогонь знищив у степу пасовиська, – вогонь спопелив усі дерева на полі. ²⁰Навіть польова звірина волає до Тебе, тому що висохли водні джерела, і вогонь пожер пасовиська в степу». **Об'явлення 16:8, 9:** «⁸А четвертий [ангел] вилив свою чашу на сонце – і дано йому палити людей вогнем. ⁹І палила людей велика спека, а вони зневажали Ім'я Бога, Який має владу над цими карами, та не покаялися, щоб віддати Йому славу».

«У [четвертій] карі сонцю "дано... палити людей вогнем. І палила людей велика спека" (Об'явлення 16:8, 9). Пророки так описують стан землі в цей жахливий час: "спустошені поля... бо знищена пшениця... І повсихали всі пільні дерева, бо радість, соромом побита, зникла з-посеред синів людських" (Йоїла 1:10-12). "Зерна насіння загинули під своїми грудями [землі], – засіки спорожніли... Як же стогне скотина! Розбрелися стада корів, оскільки не стало для них пасовиська... тому що висохли водні джерела, і вогонь пожер пасовиська в степу" (Йоїла 1:17-20). "У той день співачки палаців будуть голосити, – говорить Господь, – оскільки скрізь лежатиме безліч залишених трупів!" (Амоса 8:3).

Ці карі не будуть мати всесвітнього характеру, інакше жителі землі були б цілком винищені. Але це буде найжахливіше з усіх нещасть, будь-коли відомих смертним людям. Усі суди, які відвідували людей перед закінченням часу випробування, були змішані з милістю. Кров Христа заступалася за грішних і захищала їх від повної міри покарання, але під час останнього суду буде вилитий гнів, не змішаний з милістю». – *Велика боротьба*. – С.628, 629.

1. Що є причиною катастрофічної події, пророкованої в книзі Йоїла 1:15-20?

2. ЗОСЕРЕДЬТЕСЯ САМЕ ЗАРАЗ

Пн, 26 січ.

а. Про що нам потрібно серйозно пам'ятати?

Йоїла 1:15, 16: «¹⁵О, що то за день! Адже Господній День близько, – він приходить як спустошення від Всевишнього! ¹⁶Хіба не перед нашими очима зникла їжа, а також радість і веселощі Храму нашого Бога?».

«Сьогодні виявляється особливий інтерес до подій, що відбуваються. Правителі та державні діячі, ті, кому довірили посаду і владу, всі мислячі люди різних звань і рангів... визнають, що має статися щось значне, що світ перебуває на межі величезної кризи.

Ангели утримують вітри боротьби, щоб вони не дули доти, доки світ не буде попереджений про наближення своєї загибелі. Проте буря насувається. Вона готова вразити землю, та коли Бог звелить ангелам відпустити вітри, тоді почнеться така боротьба, яку не зможе описати жодне перо.

Біблія і тільки Біблія представляє достовірну картину майбутнього. У ній відкриваються великі завершальні сцени історії нашого світу, події, які вже кидають свою тінь, від звуку наближення яких здригається земля, і людські серця завмирають від страху». – *Виховання*. – С.179, 180.

б. З огляду на наближення небезпеки, які негайні дії ми як віруючі повинні зі старанністю здійснити?

Йоїла 1:14: «Оголосіть святий піст, скличте зібрання, зберіть старійшин та всіх мешканців землі до Храму Господа, вашого Бога, і волайте до Господа!»; **Йоїла 2:1, 2:** «¹Затрубіть трубою на Сіоні, оголосіть тривогу на Моїй святій горі! Нехай затремтять усі мешканці землі, тому що надходить Господній День, – він уже близько! ²Це день темряви і мороку, день хмари і туману! Наче досвітня зірниця, що рухається по горах, [так іде в наступ] численний і сильний народ. Подібного до нього не було споконвіку, й після нього більше не буде протягом прийдешніх поколінь».

«З огляду на цей великий день Боже Слово урочисто і переконливо закликає Божий народ прокинутися від духовної летаргії, в смиренні й каятті шукати Його лиця». – *Велика боротьба*. – С.311.

в. Як пророцтво Йоїла передвіщає день Другого приходу Христа?

Йоїла 2:3-6: «³Перед ним нищівний вогонь, а за ним – палахкотливе полум'я. Перед ним земля, як Едемський сад, а позаду нього – спустошена пустеля! І вже нікому не буде порятунку. ⁴На вигляд вони подібні до коней, і женуться, як [кіннота] з вершниками. ⁵Скачуть по верхів'ях з гуркотом колісниць, – із тріскотом палаючого вогню, що пожирає солом, – і як потужне військо, що шикується до бою. ⁶Від одного його вигляду тремтять народи з побліднілими обличчями».

«Незабаром ми звернули погляди на схід, де з'явилася маленька темна хмарка, розміром приблизно вдвічі менша за людську долоню. Ми знали, що це ознаки Сина Людського... Над хмарою простягалася веселка, навколо неї – десятки тисяч ангелів, які співають прекрасну пісню; а на хмарі сидів Син Людський. Його Волосся було світле і хвилясте і спадало Йому на плечі. Його Голову прикрашало безліч вінців. Його ноги були як вогонь; у правій руці Він тримав гострий серп, а в лівій – срібну трубу. Його очі були подібні до полум'я вогню, і погляд допитливо пронизував Його дітей. Раптом обличчя у всіх зблідли, а у тих, кого відкинув Бог, – почорніли». – *Ранні твори*. – С.15, 16.

2. Якою буде моя реакція на Другий прихід Христа?

3. ПОКЛИКАНІ ДО ПОКАЯННЯ

Вт, 27 січ.

а. Яке запевнення дає Бог тим, хто щиро кається всім серцем?

Йоїла 2:12, 13: «¹²І все ж, – говорить Господь, – хоч тепер наверніться до Мене всім вашим серцем у пості, плачі та в риданні. ¹³Роздирайте свої серця, а не ваш одяг, – поверніться до Господа, вашого Бога, адже Він щедрий і сповнений любові, довготерпеливий та вельми милостивий, і співчуває людському горю»; **Псалом 34:19:** «Господь близький до тих, чий серця у скорботі, й спасає засмучених духом».

«Піст, схвалений Божим Словом, не є простою формою; він полягає не лише в тому, щоб стримуватися від їжі, одягатися у веретище та посипати голову попелом. Хто поститься, по-справжньому жалкуючи за гріх, той не буде виставляти піст напоказ.

Мета посту, до якого закликає Бог, полягає не в тому, щоб мучити, катувати тіло за гріх душі, а допомогти пізнати огидну природу гріха, упокорити своє серце перед Богом і отримати від Нього благодать, яка

все прощає. Господь повелів Ізраїлю: *"Роздирайте свої серця, а не ваш одяг, – поверніться до Господа, вашого Бога" (Йоїла 2:13).*

Якщо ми каємося й тішимо себе думкою про те, що власними ділами зможемо заслужити або досягти спадщини святих, то це не принесе жодної користі... Каятися – означає відвернутися від власного "я" і повернутися до Христа; якщо ми приймемо Христа вірою і Він житиме в нас, про це свідчитимуть наші добрі діла». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.87.*

б. Що охоплює те сповідання, якого ми так відчайдушно потребуємо?

Від Матвія 6:6: «Ти ж, коли молишся, ввійди до своєї кімнати і, замкнувши свої двері, помолися до свого Отця в тайні, – і твій Отець, Який бачить і таємне, віддасть тобі [явно]»; *1 Івана 1:9:* «Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності».

«Сповідуйте свої таємні гріхи виключно перед Богом. Визнайте мінливість свого серця перед Тим, Хто досконало знає, як вчинити з вами. Якщо ви образили ближнього, визнайте перед ним свій гріх і принесіть плоди покаяння, відшкодувавши йому завдану шкоду. Потім просіть Божого благословення. Прийдіть до Бога такими, якими ви є, і нехай Він уздоровить усі ваші недуги. Наполегливо благайте Господа біля престолу Його благодаті, старанно працюйте, будьте щирі у своєму ставленні до Бога й до самих себе. Якщо ви прийдете до Нього в щирому каятті, Він дарує вам перемогу. Тоді ви зможете з радістю свідчити про свою свободу, віддаючи хвалу Тому, Хто покликав вас із темряви до дивного Його світла. Господь не зрозуміє вас неправильно й судитиме вас по правді. Ваші ближні не можуть звільнити вас від гріха або очистити вас від беззаконня. Ісус – єдиний, Хто має право дати вам мир. Він полюбив вас і віддав Себе за вас. Його велике й любляче серце співчуває *"нашим слабкостям"* (До євреїв 4:15). Чи є такі гріхи, які Він не зміг би пробачити? Чи є така темна і пригнічена гріхом душа, яку Він не міг би спасти? Він добрий і не шукає в нас заслуг, але за Своєю безмежною добротою зцілює наше відступництво і любить нас незважаючи на те, що ми все ще грішники». – *Свідчення для церкви. – Т.5. – С.649.*

3. Як і чому ми повинні упокорюватися перед Господом?

4. ПІДНІМАЮЧИСЬ ВИЩЕ

Сер, 28 січ.

а. Опишіть екстрені заходи, які повинна вжити Божа церква.

Йоїла 2:15-17: «¹⁵Тож затрубить трубою на Сіоні, – призначте піст, скличте зібрання; ¹⁶зберіть людей, освятіть громаду, покличте старших за віком людей, зберіть дітей і навіть грудних немовлят, – нехай

вийде наречений зі своєї кімнати і наречена зі своєї світлиці. ¹⁷Поміж притвором і жертovníком нехай плачуть Господні служителі-священники, волаючи: Пожальй, Господи, Твій народ і не віддавай на поталу Твоєї спадщини, аби над нею не глумились народи. Для чого мають говорити між людьми: Де їхній Бог?».

«Христос буде з тим проповідником, який хоч і не досяг ще досконалості свого характеру, але щиро прагне бути подібним до Христа. Такий проповідник молитиметься. Він плакатиме між притвором і жертovníком, волатиме з душевною тугою про присутність Господа з ним, інакше він не зможе стояти перед народом і всім небом, яке спостерігатиме за ним і відзначатиме його слова, поведінку та думки». – *Свідощтва для проповідників*. – С.143.

«Якби завіса піднялася, і ви побачили Божі наміри та суди, які скоро впадуть на приречений світ, якби ви побачили своє власне становище, то злякалися б і затремтіли за свої душі та за душі ваших ближніх. Щирі молитви з відчайдушними криками здійнялися б до небес. Ви б плакали між притвором і жертovníком, сповідуючи свою духовну сліпоту та відступництво». – *Свідощтва для церкви*. – Т.6. – С.408.

б. Як Бог бажає відповісти на такі щирі молитви Свого народу?

Йоїла 2:23: «Також і ви, діти Сіону, радійте і веселіться у Господі, Богові вашому, тому що Він посылатиме вам ранній дощ у міру, – Він даватиме вам дощі, – дощ ранній і пізній, як і раніше».

«Ворог підбурює своїх слуг пропонувати заходи, які могли б перешкодити Божій справі, але державні мужі, котрі бояться Господа, перебувають під впливом святих ангелів і використовують неспростовні аргументи проти згубних проєктів. Таким чином невелика кількість людей стримуватиме могутній потік зла. Протиборство ворогів істини буде стримане, щоб вістка Третього ангела змогла зробити свою справу. Останнє застереження приверне увагу тих керівників, через яких Бог діє тепер, і деякі з них приймуть його і стоятимуть у лавах Божого народу під час горя.

Ангел, котрий приєднується до проповіді Трьохангельської вістки, повинен освітити всю землю своєю славою. Ці пророчі слова свідчать про роботу, котра набере всесвітнього розмаху й супроводжуватиметься надзвичайною силою. Адвентистський рух 1840-1844 рр. був сповнений слави і проявів Божої сили; вістка Першого ангела проповідувалась на кожному місійному полі світу, і в деяких країнах виник величезний інтерес до релігії, якого не спостерігалось ще з часів

Реформації XVI століття, але рух, викликаний останнім застереженням Третього ангела, багато в чому перевершить перший». – *Велика боротьба*. – С.610, 611.

4. Опишіть благословення, яке отримають наприкінці ті, хто щиро присвятив себе Богові.

5. МИРНИЙ НАРОД

Чт, 29 січ.

а. Поясніть виконання пророцтв із книги *Йоїла 3:1-5*.

Йоїла 3:1-5: «¹Після цього відбудеться таке, що Я зіллю Мого Духа на всіх людей, – і почнуть пророкувати ваші сини і ваші дочки, – вашим старшим за віком людям снитимуться сни, а ваші юнаки бачитимуть видіння. ²І навіть на слуг і на слугинь у ті дні Я зіллю Мого Духа. ³Я покажу ознаки на небі й на землі, – кров, вогонь і стовпи диму. ⁴Потьмяніє сонце, а місяць стане, як кров, перед настанням Дня Господнього – великого і страшного. ⁵Однак кожний, хто лише прикликатиме Господнє Ім'я, спасеться. Тому що на горі Сіон і в Єрусалимі буде виявлене спасіння, як і сказав Сам Господь, живими залишаться ті, кого покличе Господь».

«Я рекомендую тобі, дорогий читачу, Боже Слово як керівництво у вірі та в житті. Цим Словом нас судитимуть. У цьому Слові Бог обіцяв дати видіння в "*останні дні*" – і не заради нових принципів віри, але щоб потішити Свій народ і виправити тих, хто ухилився від біблійної істини. – *Ранні твори*. – С.78.

«День 19 травня 1780 р. ввійшов у історію як "темний день". З часів Мойсея ще не було такої густої, тривалої темряви, яка б охоплювала величезну територію. Опис цієї події очевидцями – це тільки слабкий відгомін слів Господа, записаних пророком Йоїлем за 25 віків до їхнього виконання: [*Йоїла 3:4* цитується]». – *Велика боротьба*. – С.308.

б. Яка жахлива доля врешті-решт чекає на людство, незважаючи на прагнення до миру?

Йоїла 4:9, 10: «⁹Оповістіть це серед народів, оголосіть священну війну, підійміть [дух]хоробрих [воїнів]! Нехай виступлять і шикуються усі військові люди! ¹⁰Перекуйте свої лемеші на мечі, а ваші серпи – на списи. Навіть немічний хай вигукне: Я – сильний!»; *1 до солунян 5:3*: «[Бо] коли говоритимуть: Мир і безпека, – тоді раптово прийде на них погибель, як біль тієї, яка носить в утробі, й вони не втечуть».

«Світ охоплений духом війни. Пророцтво *одинадцятого розділу книги Даниїла* майже повністю виконалося. Незабаром відбудуться ті лиха, про які йдеться в біблійних пророцтвах». – *Свідectва для церкви*. – Т.9. – С.14.

в. Де знаходитимуться вірні Богові люди на той час?

Йоїла 4:16: «Господь загромить із Сіону, і подасть Свій голос з Єрусалима, так що затремтять небеса і земля. Але для Свого народу Господь буде притулком, – твердинею для дітей Ізраїля»; **Псалом 91:1-7:** «¹Хто живе під покровом Всевишнього, той перебуватиме у тіні Всемогутнього, ²і говорить Господеві: Ти мій притулок, моя твердиня, мій Бог, на Якого покладаю надію. ³Він убереже тебе від розставленої пастки і від згубної пошесті. ⁴Своїм оперенням Він закриє тебе, тому під Його крилами ти будеш у безпеці. Його істина – твій щит і зброя. ⁵Ти не злякаєшся нічного страхіття, ні стріли, що пролітатиме вдень, ⁶ані чуми, що підкрадається в темряві, ні моровиці, що сіє смерть опівдні. ⁷Хоча б тисячі біля тебе падали, і навіть десятки тисяч – праворуч від тебе, однак тебе не зачепить».

«Важкі випробування чекають на Божий народ. Народи землі охоплені духом війни. Але під час прийдешніх лих (таких лих в історії світу ще не було) обраний Божий народ залишиться непохитним. Сатана і його воїнство не в змозі знищити його, бо Божі ангели, які перевершують своєю силою, захистять його». – *Свідectва для церкви*. – Т.9. – С.17.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 30 січ.

1. Що є причиною катастрофічної події, пророкованої в книзі *Йоїла 1:15-20*?
2. Якою буде моя реакція на Другий прихід Христа?
3. Як і чому ми повинні упокорюватися перед Господом?
4. Опишіть благословення, яке отримують наприкінці ті, хто щиро присвятив себе Богові.
5. Чому зараз, як ніколи раніше, ми повинні уникати підбурювання до духу війни?

Пожертвування першої суботи

Субота, 7 лютого 2026 року

ВІДДІЛ БЛАГОДІЙНОСТІ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Мета Відділу благодійності Генеральної Конференції – приносити полегшення тим, хто страждає від різних стихійних чи спричинених людиною лих. Брати та сестри втратили своє майно внаслідок пожеж, повеней, війн та конфліктів.

Коли все, над чим людина працювала, руйнується, немає нічого більш підбадьорливого, ніж чиясь простягнута рука допомоги, яка надає турботу та підтримку. Люди, яких спіткали такі лиха, часто згадують про радість, яку вони відчують, коли про них піклуються під час критичних ситуацій, і вдячні за привілей бути частиною справжньої духовної родини.

Крім того, є люди, які живуть у крайніх злиднях і їдять не більше одного разу на день, але навіть перебуваючи в умовах сильних страждань вони зберігають тверду надію і впевненість у тому, що Ісус скоро прийде, і все це мине... До таких людей Відділ благодійності знову простягає руку допомоги та турботи. Беручи до уваги слова Христа: *«Оскільки ви зробили це одному з братів Моїх менших, то зробили Мені» (Від Матвія 25:40)*, ми в нашій роботі керуємося розумінням того, що істинна релігія полягає не в словах, а в діях – у турботі про сиріт, вдів, хворих та біженців. Коли надходять пожертвування, ми швидко їх розподіляємо, задовольняючи найнагальніші потреби, особливо нашої родини віруючих.

Будинки молитви, зруйновані стихійними лихами, були відбудовані; будинки, зруйновані пожежами, повенями та іншими природними катастрофами, були відновлені та облаштовані; хворі отримали необхідне лікування; сироти, вдови та нужденні люди отримали їжу та базову допомогу. Багато чого було зроблено, але ми все ще далекі від того ідеалу, коли серед членів нашої родини віруючих не буде нужденних, як у день П'ятидесятниці!

Для цього, дорогі брати і сестри, ми розраховуємо на ваші щедрі, але насамперед щирі пожертвування! Відкладаючи свою жертву першої суботи, подумайте про те, як багато ви отримали від Бога; Він примножить вашу жертву і перетворить її на благословення для вас, вашої сім'ї та тих, кому потрібна допомога у важкі часи.

«Присвячуючи себе практичному служінню любові, громади ще міцніше поєднуються узами християнського братства. Завдяки любові між братами значно зросла любов до Бога, оскільки Він не забуває тих, хто був у скруті. У відповідь на Божі благословення Йому були піднесені щедрі жертви подяки». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.344.*

Нехай Бог рясно благословить вас!

Відділ благодійності Генеральної Конференції

Амос закликає до приготування

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Приготуйся зустрічати твого Бога, Ізраїлю!»
(Амоса 4:12, остання частина).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.8. – С.329-335.

«Наша справа – проголошувати Божі Заповіді та свідчення Ісуса Христа. *"Приготуйся зустрічати твого Бога"* (Амоса 4:12) – це застереження, яке має бути дане світові. Це попередження для кожного з нас особисто». – *Вибрані вісті. – Кн.2. – С.116.*

1. СЛУЖИТИ БОГОВІ ЧИ НІ?

НД, 1 лют.

а. Який докір Бог висловлює Юдеї та Ізраїлю, які заявляли про те, що служать Йому, після згадки про злочини Дамаска, Гази, Тира, Едома, Аммона, Рабби та Моава?

Амоса 2:4-8: «⁴Так говорить Господь: За три, навіть чотири, злочини Юди не відверну покарання від нього! Адже вони відкинули Закон Господа й не дотримувались Його постанов, дозволивши ідолоському обманові, за яким пішли їхні батьки, звести їх. ⁵Тому Я віддаю Юдею вогню, який пожере твердині Єрусалима. ⁶Так говорить Господь: За три, навіть чотири, злочини Ізраїлю не відверну покарання від нього. Адже вони (Ізраїльтяни) продають праведника за гроші, а убогого – за пару сандаліїв. ⁷Вони втоптують у землю голови бідних, і викривляють шляхи (справи) смиренних, тоді як і син, і його батько ходять до [тієї] самої повії, опоганюючи тим Моє святе Ім'я. ⁸В одязі, взятому в заставу, вони, напівлежачи, влаштовуються біля кожного жертовника і п'ють вино здирства в храмах своїх богів».

б. Що Господь свідчить про Своє співчуття до них та про наслідки їхньої зневаги до Його милості?

Амоса 2:9-16: «⁹Я знищив з-перед них аморейців, котрі були високі на зріст, як кедр, і міцними, подібно до дубів, – Я вигубив їхні плоди вгорі, та їхнє коріння внизу. ¹⁰Це ж Я вивів вас із єгипетського краю й провадив вас пустелею сорок років, аби ви оволоділи землею аморейців. ¹¹З-посеред ваших синів висував Я пророків, і з-поміж ваших юнаків – назореїв. Хіба ж то не так, Ізраїльські діти? – питає Господь. ¹²Але ви назореїв поїли вином, а пророкам наказували: Не пророкуйте! ¹³Тому Я буду тиснути на вас, як тисне [на поле] віз, наповнений снопами. ¹⁴Так що не втече й найспритніший, – як і не допоможе

сильному його сила, – а хоробрий не врятує й власного життя. ¹⁵Не встоїть і вправний лучник, не втече і найшвидший бігун (чемпіон), і не врятує свого життя вершник, ¹⁶адже найхоробріший з витязів того дня втікатиме голим, – говорить Господь».

в. Яке запитання ставить Бог, коли люди зраджують Його довіру? Як цей принцип можна застосувати також і в людських взаєминах?

Амоса 3:1-3: «¹Послухайте того слова, яке виголосив Господь проти вас, діти Ізраїля, як і проти всього народу, який Він вивів з єгипетського краю, промовивши: ²З усіх племен землі лише вас одних Я визнав Своїми. Через те й каратиму вас за всі ваші провини. ³Хіба підуть двоє разом, якщо вони не домовилися?»; *Псалом 11:3:* «Коли зруйнуються основи, що може зробити праведник?».

«Як плотський розум може гармоніювати з розумом, який уподібнюється розуму Христа? Один сіє для свого тіла, думаючи і діючи відповідно до спонукань власного серця, а інший сіє для Духа, прагнучи придушити егоїзм, перемогти свої природні нахили й жити в послуху Господеві, рабом Котрого він чи вона себе вважають». – *Свідectва для церкви*. – Т.4. – С.507, 508.

«Якими б святими і справедливими не були принципи одного з подружжя, вплив невіруючого супутника життя постійно віддалятиме його від Бога». – *Патріархи і пророки*. – С.174.

1. Що необхідно для гармонії у стосунках?

2. ПРОРОЦТВО, ЯКЕ ПОВИННО ПРИНЕСТИ ПЛІД

Пн, 2 лют.

а. Чому ми можемо по-справжньому зрозуміти важливість пророцтва?

Амоса 3:7, 8: «⁷Адже Владика Господь не вчинить нічого, не оголосивши наперед про Свої наміри Своїм слугам, пророкам. ⁸Лев почне ревіти, – хто не злякається? Владика Господь заговорить, – хто посміє не пророкувати».

«Якщо "те, що скрите, [належить] Господу, нашому Богу", то "відкрите – нам та нашим дітям навіки" (*Амоса 3:7; Второзаконня 29:28*). Бог дав нам ці одкровення, і Його благословення супроводжуватимуть тих, хто з благоговінням і молитвою досліджують пророчі Писання». – *Бажання віків*. – С.234.

б. Як, на жаль, часто ставилися до Бога ті, котрі називали себе Його народом?

Амоса 4:4-11: «⁴Приходьте у Бетель і грішіть, як і в Гілгалі, примножуючи беззаконня! Щоранку приносьте ваші жертви, а кожного

третього дня – ваші десятини. ⁵Продовжуйте спалювати подячні жертви з квашеного хліба, голосно хваліться вашими добровільними дарами, адже ви це так полюбляєте, діти Ізраїля, – каже Владика Господь. ⁶Тому в усіх ваших містах Я робив ваші зуби чистими, позбавляючи хліба в усіх ваших місцевостях. Але ви не навернулися до Мене, – каже Господь. ⁷Я не давав вам дощу всі три місяці до жнив, або посилав дощ на одне місто, а інше місто залишалось без дощу. Одне поле зрошувалось дощем, а інше, на яке дощ не падав, засихало. ⁸Тоді тягнулись [люди] з двох-трьох міст до одного міста, щоб напиться води, але спрага їх не припинялась. Та ви не наворачалися до Мене, – каже Господь. ⁹Я карав вас посухою та іржею, спустошував ваші сади та ваші виноградники тим, що ваші смоківниці й оливкові дерева об'їдала сарана, але ви й тоді не навернулися до Мене, – каже Господь. ¹⁰Я посилав на вас чуму (моровицю), як по дорозі з Єгипту; Я віддавав під меч ваших юнаків, дозволяв забирати в полон ваших коней; Я допускав, аби сморід вашого табору бив у ваші ніздрі, – але ви і тоді не навернулися до Мене, – каже Господь. ¹¹Я чинив [для деякого] з вас спустошення, як колись Бог спустошив Содом і Гоморру, так що ви стали, наче головешка, вихоплена з вогню, але ви й тоді не навернулися до Мене, – каже Господь».

«"Господь так ударить Ізраїль, що він захитається, наче тростина у воді"...

Однак Господь не відкинув Ізраїля, доки не зробив усього можливого, аби той навернувся до Нього. Упродовж довгих похмурих років, коли кожний наступний цар продовжував зухвало противитися волі Неба, спричиняючись до дедалі більшого ідолопоклонства в Ізраїлі, Бог посилав до Свого бунтівного народу вістку за вісткою. Через Своїх пророків Він давав їм чимало можливостей зупинити потік відступництва й навернутися до Нього. У наступні після поділу царства роки жили й працювали Ілля та Єлісей, а по всій землі лунали палкі заклики Осії, Амоса та Овдія. Ніколи Ізраїльське царство не залишалося без благородних свідків могутньої Божої сили, яка спасає від гріха». – *Пророки і царі. – С.108.*

в. Яку звістку ми повинні сміливо сповіщати, подібно до Амоса та Івана Хрестителя?

Амоса 4:12 (остання частина): «...приготуйся зустрічати твого Бога, Ізраїлю!»; **Від Матвія 3:1, 2:** «¹Тими ж днями приходить Іван Хреститель проповідувати в Юдейській пустелі ²і каже: Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне!».

«Як народ, який вірить у швидкий Прихід Христа, ми повинні проповідувати звістку: *"Приготуйся зустрічати твого Бога, Ізраїлю!"* (Амоса 4:12). Наша звістка повинна бути такою ж прямою, як і звістка

Івана. Він докоряв царям за їхнє беззаконня. Незважаючи на небезпеку, на яку він наражав своє життя, він жодної хвилини не вагався, проповідуючи Боже Слово. У наш час ми також повинні виконувати покладену на нас роботу і з такою самою вірністю.

Щоб проповідувати звістку, подібну до звістки Івана, нам необхідно мати духовний досвід, подібний до його досвіду. У нашому житті повинна проявитися така ж глибока Божа дія. Нам слід споглядати Бога, і дивлячись на Нього, втратити з поля зору своє власне "я". – *Свідчення для церкви.* – Т.8. – С.332, 333.

2. Що потрібно, щоб я став «головешкою, вихопленою з вогню»?

3. СМІЛИВІ РІШЕННЯ

Вт, 3 лют.

а. У чому полягає унікальність Бога у Всесвіті? Які щирі заклики свідчать про палке бажання Бога дарувати найкраще?

Амоса 4:13: «Адже Я – Той, Котрий формує гори і утворює вітер, виявляє людині Свої думки, – Той, Хто перетворює ранкову зорю в темряву. Він – Той, Котрий крокує по узгір'ях землі, – Господь Бог Саваот, Ім'я Його!»; *Амоса 5:6-9, 14:* «⁶Шукайте Господа, і будете жити, аби [Він] не накинувся на нащадків Йосифа, й не знищив, наче вогонь, – так що не буде кому, як було у Бетелі, його загасити! ⁷Ви ж перетворюєте правосуддя на полин, і правду втоптуєте в землю, ⁸Адже Він – Той, Хто створив Плеяди та Оріон, Хто смертну тінь ночі змінює на день, а день перетворює на темряву, – викликає морські води, розливаючи їх по поверхні землі, – Господь Йому Ім'я! ⁹Він сприяє спустошенню наймогутніших, спроваджуючи руйнування їхніх твердинь... ¹⁴Шукайте добра, а не зла, аби ви могли жити, і Господь, Бог Саваот, буде з вами так, як ви й кажете».

б. Як ставилися до Амоса, коли він проповідував ці істини, і яким був загальний результат цих застережень та закликів?

Амоса 5:10, 15-18: «¹⁰Вони ненавидять судочинство при брамі, і гиду-ють тим, хто говорить правду... ¹⁵Ненавидьте зло й полюбіть добро. Нехай буде відновлене в брамах справедливе судочинство, – може, Господь, Бог Саваот, змилується над залишком Йосифа. ¹⁶Тому так говорить Господь, Бог Саваот, Владика: На всіх майданах будуть плакати, й на всіх вулицях голоситимуть: Ой, горе, горе нам! Закличуть і землероба до плачу, – досвідчених плакальниць до голосіння. ¹⁷Заходиться риданням будуть на всіх виноградниках, бо Я пройду посеред вас, – говорить Господь. ¹⁸Горе тим, котрі прагнуть Господнього Дня. Навіщо вам той Господній День? Адже він для вас буде темрявою, а не світлом!».

«Але більшість із тих, хто чув ці запрошення [Амоса], відмовилися скористатися ними». – *Пророки і царі.* – С.284.

в. Які докори щодо способу життя мають стати закликом до пробудження?

Амоса 6:1, 3-7: «¹Горе байдужим на Сіоні, і впевненим у власній безпеці на самарійській горі, – хто себе до видатних серед корінних народів зараховує і до яких ходить за допомогою Ізраїлів рід... ³Ви, котрі відганяєте від себе [думку про] день нещастя, фактично, наближаєте насильство. ⁴Ви виніжуєтесь на ложах зі слонової кості і, насолоджуючись розкішшю на своїх постелях, їсте собі м'ясо ягнят з отар і телят із загонів, – ⁵підспівуєте під звуки цитри, – подібно до Давида, вигадуете собі музичні інструменти. ⁶Ви попиваєте вино з великих чаш і намащуєтесь вишуканими мастями, зовсім не вболіваючи за руїнами Йосифа. ⁷Тому тепер підете в неволю першими на чолі полонених, і, таким чином, закінчиться ваше розкішне життя».

«Існують неприємні обов'язки, які хтось повинен виконувати, – інакше душі будуть залишені на загибель. Християни отримуватимуть благословення, виконуючи ці обов'язки, хоч якими б неприємними вони не були. Христос взяв на Себе неприємну місію, зійшов на землю з осель чистоти та неперевершеної слави, став жити як людина серед людей у цьому світі, поплямованому злочинами, насильством та беззаконням. Він зробив це заради спасіння душ, і чи можуть ті, до кого була проявлена ця дивовижна любов і безмежна поблажливість, і далі виправдовувати свій егоїзм і прагнення до легкого життя? Чи надаватимуть вони й надалі пріоритет власним задоволенням, чи житимуть згідно зі своїми схильностями й залишатимуть душі гинути в темряві тільки через те, що бояться зіткнутися з розчаруванням і протидією, якщо почнуть працювати для спасіння душ? Христос заплатив безмежну ціну за викуплення людини, і чи може хтось казати тепер: "Мій Господь, я не буду трудитися у Твоєму винограднику; прошу Тебе, вибач мене"?

Бог звертається до всіх, хто спокійно почувається на Сіоні, – стрепенутися й почати працювати. Невже вони не послухаються голосу Господа свого? Він потребує вірних працівників, котрі щиро молитимуться та сіятимуть на всякому місці, де є вода. Ті, котрі так працюють, будуть здивовані, як випробування, мужньо перенесені в ім'я Ісуса та Його силою, зміцнять їхню віру і оновлять їхню мужність. На шляху смиренного послуху нас чекають безпека і сила, втіха і надія, але ті, котрі нічого не роблять для Ісуса, зрештою, втратять свою нагороду. Слабкі руки не зможуть триматися за Всемогутнього, кволі коліна не встоять у день лиха. Ті, котрі читають Біблію, і християнські працівники отримають славну нагороду і почують слова: *"Гаразд, рабе добрий і вірний!.. Увійди в радість свого пана!"*». – *Свідощтва для церкви. – Т.4. – С.76.*

3. Чому Амос був змушений докоряти багатьом людям в Ізраїлі за їхній спосіб життя?

а. Що свідчило про те, що Божі заклики, передані через Амоса, були небажаними для Амасії, священника-ідолопоклонника?

Амоса 7:10-13: «¹⁰Тоді Амасія, священник з Бетеля, послав до Ізраїльського царя Єровоама сказати: Амос готує проти тебе змову усередині Ізраїльського суспільства. Край вже не може витримати всіх його слів! ¹¹Адже Амос говорить ось які речі: Єровоам помре від меча, а Ізраїль неодмінно буде відселений зі своєї землі [в неволю]! ¹²Амосові ж Амасія сказав: Йди геть, провидцю! Забирайся собі в Юдейський край, – їж там свій хліб, і там пророкуй! ¹³А в Бетелі більше не пророкуй, тому що тут царське святилище і дім царства».

«Слова Божих вісників настільки суперечили нечестивим бажанням нерозкаяних сердець, що язичницький священник із Бетеля послав сказати Ізраїльському цареві: *"Амос готує проти тебе змову усередині Ізраїльського суспільства. Край вже не може витримати всіх його слів!"* (Амоса 7:10)». – *Пророки і царі. – С.284.*

«Провіщені суди виконалися не відразу. Під час тривалого царювання Єровоама II ізраїльські війська не раз отримували блискучі перемоги, однак час позірного благополуччя не спричинив жодної зміни в серцях нерозкаяного народу і, врешті-решт, Амос проголосив: *"Єровоам помре від меча, а Ізраїль неодмінно буде відселений зі своєї землі [в неволю]!"* (Амоса 7:11).

Незважаючи на чіткість і ясність проголошеної вістки, вона не справила належного враження ні на царя, ні на народ; надто далеко вони зайшли у своєму нерозкаянні». – *Пророки і царі. – С.286.*

б. Як Амос сміливо відповів на ворожі вислови Амасії? Як слова пророка згодом справилися?

Амоса 7:14-17: «¹⁴Відповідаючи, Амос сказав Амасії: Я не пророк, і не син я пророка, – я звичайний пастух і доглядач сикоморів. ¹⁵Але Господь узяв мене від отари, і промовив до мене Господь: Йди й пророкуй Моєму народові, Ізраїлеві! ¹⁶А тепер вислухай Господнє слово [і до тебе]: Оскільки ти мені кажеш: Не пророкуй проти Ізраїлю і не говори поганого щодо нащадків Ісаака, ¹⁷тому так говорить Господь: Твоя дружина стане міською повією, а твої сини і твої дочки поляжуть від меча; твою землю шнуром поділять [між чужими], а сам ти помреш у нечистій (язичницькій) землі. Що ж до Ізраїлю, то він неминуче буде відведений зі свого краю в полон»; **1 Хронік 5:25, 26:** «²⁵Але, коли вони не дотримались вірності Богу своїх батьків, і припустилися блудства з богами народів землі, яких Бог знищив перед ними, ²⁶то Бог Ізраїлю збудив дух асирійського царя Пула, та дух асирійського царя Тіглатпелесара, який поневолив рувимців, гадійців та половину племені Манассії, запровадивши їх у Халах, Хавор, Хару та на узбережжя ріки Гозан, так що вони мешкають там і по сьогодні».

«Слова, проголошені проти бунтівних племен, виконалися буквально, однак занепад царства відбувався поступово...

Ассирійський цар Тіглатпелесар напав на Ізраїль і забрав із собою велику кількість бранців із племен, що жили в Галілеї та на схід від Йордану. "Рувимці, покоління Гада та половина Манасійного племені" з іншими мешканцями "Гілеаду і Галілеї та весь край Нефталима" були розпорошені серед язичників у віддалених від Палестини землях (див. *1 Хронік 5:26; 2 Царів 15:29*).

Північне царство вже ніколи не підвелось від такого жахливого удару. Слабкий залишок підтримував колишні форми правління, однак йому бракувало колишньої могутності». – *Пророки і царі*. – С.287.

в. Про що нам слід пам'ятати, коли виникає спокуса припускати, що Бог заплющує очі на духовну недбалість так званих віруючих людей? *Амоса 8:1-7*: «¹Ось що показав мені Владика Господь у видінні: Я побачив кошика з дозрілими літніми плодами. ²Тоді Він спитав: Що ти бачиш, Амосе? Я відповів: Кошика з дозрілими плодами. І Господь сказав мені: Назрів кінець для Мого народу Ізраїлю, – більше не буду його милувати. ³У той день співачки палаців будуть голосити, – говорить Господь, – оскільки скрізь лежатиме безліч залишених трупів! ⁴Слухайте це, ви, що пригноблюєте бідного й винищуєте вбогих краю! ⁵Ви говорите: Скоріше б минуло свято нового місяця, аби можна було торгувати зерном; скоріше б пройшла субота, щоб виставити на продаж пшеницю! Тоді зменшимо мірку для зерна, і збільшимо ціну шекля, – будемо обважувати фальшивими гирями. ⁶Ми будемо купувати бідних за срібло й нужденних за пару сандаліїв, – продаватимемо послід (відходи зерна) як чисту пшеницю. ⁷Присягнувся Господь тим, що було гордістю Якова: Я повік не забуду того їхнього шахрайства!»; *До євреїв 4:12*: «Адже Слово Боже – живе й діяльне, гостріше від усякого двосічного меча: воно проникає аж до поділу душі й духа, суглобів і мозку кісток, судить думки й наміри серця».

4. Що я повинен робити, коли з натхненного джерела приходять несприятливі звістки?

5. НАЙСТРАШНІШИЙ ГОЛОД В ІСТОРІЇ

Чт, 5 лют.

а. Опишіть картину духовного голоду, який незабаром настане.

Амоса 8:3, 11, 12: «³У той день співачки палаців будуть голосити, – говорить Господь, – оскільки скрізь лежатиме безліч залишених трупів!... ¹¹Ось наближається день, – говорить Господь, – коли Я пошлю на землю голод, – не голод за хлібом і не спрагу за водою, а скоріше голод за слуханням Господнього слова. ¹²І бродитимуть від моря й до моря, поневіряючись з півночі до сходу, й шукаючи Господнього слова, але не знайдуть».

«Світ гине через нестачу Євангелії. Він терпить голод Божого Слова. Мало хто проповідує Слово, не змішане з людськими традиціями». – *Наочні уроки Христа*. – С.228.

«[Амоса 8:3 цитується]. Ці карі [з 16 розділу книги Об'явлення] не будуть мати всесвітнього характеру, інакше жителі землі були б цілком винищені. Але це буде найжахливіше з усіх нещасть, будь-коли відомих смертним людям». – *Велика боротьба*. – С.628, 629.

«Ті, котрі не цінували Боже Слово, не знаходили спокою, ходили від моря до моря і блукали з півночі на схід, шукаючи Слова Господнього. Ангел сказав: "Вони не знайдуть його. Голод на землі – не голод хліба, не спрага води, а спрага слухання Господніх слів. Чого б вони тільки не віддали за слово схвалення від Бога! Але ні, вони повинні відчувати голод і спрагу й надалі. День у день вони нехтували спасінням і земні багатства та насолоди цінували більше за Небесні скарби. Вони відкинули Ісуса й знехтували святими Його. Нечестиві люди залишаться нечистими назавжди"».

Багато нечестивців дуже розлютилися, страждаючи від кар. Вони переживали страшні муки. Батьки гірко докоряли своїм дітям, а діти – батькам; брати докоряли сестрам, а сестри – братам. Звідусіль долинали гучні стогони і крики: "Це ви завадили мені прийняти істину, яка врятувала б мене від цієї жахливої години". Люди приходили до своїх священнослужителів і з гіркою ненавистю докоряли їм, кажучи: "Ви не попередили нас. Ви казали нам, що всі люди навернуться, і вигукували: мир, мир, щоб заспокоїти наші страхи та побоювання. Ви нічого не сказали нам про цю фатальну годину, а тих, хто застерігав нас, ви називали фанатиками та лиходіями, які вирішили занапастити нас". Але я бачила, що священнослужителі не уникли Божого гніву. Вони страждали вдсятеро сильніше за свою паству». – *Ранні твори*. – С.281, 282.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 6 лют.

1. Що необхідно для гармонії у стосунках?
2. Що потрібно, щоб я став «головешкою, вихопленою з вогню»?
3. Чому Амос був змушений докоряти багатьом людям в Ізраїлі за їхній спосіб життя?
4. Що я повинен робити, коли з натхненного джерела надходять несприятливі звістки?
5. Яке застереження мені слід взяти до уваги з того, що описано в книзі Амоса 4:11, 12?

Сила в покайні

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Коли завмирало в мені моє життя, я згадував Господа, і моя молитва до Тебе піднімалась, – до святого Твого Храму» (Йони 2:8).

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори. – С.269-273;

Свідчення для церкви. – Т.5. – С.62-84.

«Священне свідчення, від якого залежить доля церкви, не оцінюється належним чином, а часом його і цілком ігнорують. Це свідчення повинно викликати глибоке покайня; усі, котрі по-справжньому приймуть його, підкоряться йому та будуть очищені». – *Ранні твори.* – С.270.

1. ПРОСІЮВАННЯ

Нд, 8 лют.

а. Яких заходів вживає Бог через те, що стільки зла переплетено з добром?

Амоса 9:9: «Але Я накажу розпорошити нащадків Ізраїля поміж усіма народами, – просію їх, як решетом, так що жодне зернятко не впаде на землю».

«Я запитала про значення побаченого мною просіювання, і мені було показано, що ця дія буде викликана достовірним свідченням, натхненним тією порадою, яку дав Лаодикійській церкві вірний та істинний Свідок. Воно торкатиметься сердець тих, хто прийме його, і спонукатиме їх високо підняти знамено Істини й рішуче проголошувати її. Не всі звіщатимуть це достовірне свідчення. Деякі люди повстануть проти нього, і саме це стане причиною просіювання серед Божого народу». – *Ранні твори.* – С.270.

«Серед Божого народу є люди, серця яких спотворені гріхом; але вони будуть перевірені та випробувані. Бог, Котрий читає кожне серце, освітить приховане в темряві, коли вони найменше цього чекатимуть, щоб прибрати каміння спотикання, що заважають поширенню Істини, і мати народ чистий і святий, який звіщатиме Його суди та постанови». – *Свідчення для церкви.* – Т.1. – С.333.

«Бог просіває Свій народ. Він бажає мати чисту та святую церкву. Ми не можемо читати серця людей, але Господь дає нам засоби, щоб утримувати церкву в чистоті. З тих, хто не хоче жити з Божим народом, повстає розтлінний народ. Ці люди глухі до докорів, а тому залишаються

невиправленими. У них була можливість зрозуміти, що їхня боротьба є несправедною. Вони мали час покаятися у своїх гріхах, але вони надто дорожили своїм "я". – *Свідчення для церкви. – Т.1. – С.99.*

1. Чому необхідне відокремлення за допомогою просіювання?

2. УПОКОРЮЮЧИ НАС ЗАДЛЯ НАШОГО БЛАГА

Пн, 9 лют.

а. Як Бог може вчинити з гордими людьми?

Амоса 9:2: «Навіть якщо зариються в [глибинах] шеолу, то й звідти Моя рука їх дістане. І якби піднялись на небеса, то й звідти стягну їх додолу»; *Авдія 1:3, 4:* «³Твоя зарозумілість підвела тебе, що мешкаєш в скелястих ущелинах. Вмостившись на височині, ти міркуєш у своєму серці: Хто мене звідсіля скине на землю? ⁴Але хоча б ти піднявся вгору, як орел, – хоч би ти звив своє гніздо серед зірок, Я і звідти скину тебе, – говорить Господь».

«Самозвеличення – небезпечний чинник. Воно затьмарює все, до чого торкається. Це плід гордині та діє воно настільки майстерно, що, якщо не вживати запобіжних заходів, воно захоплює думки й контролює вчинки». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.962.*

б. Яким було місто Ніневія і що зробив пророк Йона, коли Бог доручив йому проповідувати там?

Йони 1:1-3: «¹Було Господнє слово до Йони, Аміттаєвого сина, такого змісту: ²Вставай і йди до великого міста Ніневії і проповідуй проти нього, тому що злочини цього [міста] піднялися до Мене. ³Йона встав, але подався до Яффи, аби звідти втекти від Господа до Таршішу. Там він знайшов корабель, який мав плисти до Таршішу, і, заплативши за переправу, піднявся на борт судна, щоб плисти на ньому від Господа до Таршішу».

«Коли пророк почав розмірковувати про труднощі й уявні перешкоди, які можуть виникнути під час виконання завдання, він піддався спокусі засумніватися в мудрості Божого заклику. З людської точки зору видавалося, що проголошення такої вістки у цьому гордому місті не принесе жодної користі. Йона забув, що Бог, Якому він служив, – Премудрий і Всесильний...

Разом з дорученням на Йону покладалася величезна відповідальність, однак Той, Хто посилав пророка, був достатньо могутнім, щоб підтримати Свого слугу, забезпечуючи йому успіх. Якби пророк беззастережно послуховався Бога, він уникнув би багатьох гірких переживань та отримав би рясні благословення. Однак Господь не залишив Йону в його відчаї. Випробування та дивовижні події мали відродити віру пророка в Бога і Його безмежну рятівну силу». – *Пророки і царі. – С.266, 267.*

в. Як Бог часто виявляє Свою любов, створюючи перешкоди на нашому шляху?

Йони 1:4, 7-12: «⁴Та Господь здійняв на морі сильний вітер, – почався на морі великий шторм, – здавалося, що кораблю загрожує катастрофа... ⁷І сказали вони один одному: Давайте кинемо жереб, аби довідатись, через кого спіткало нас це лихо. Тож кинули вони жереб, і жереб упав на Йону. ⁸Тоді спитали його: Скажи нам, чому трапилось з нами це нещастя? Яке твоє ремесло? Звідкіля ти подорожуєш, з якої ти країни і з якого народу ти походиш? ⁹Він їм відповів: Я єврей і вшановую Господа, Бога небес, Котрий створив і море, і сушу. ¹⁰Ці люди дуже злякалися і запитали його: Що ти таке натворив? Адже ці мужі зрозуміли, що він втікає від Господа, тому що він сам сказав їм [про це]. ¹¹Що маємо зробити з тобою, – запитали вони його, – аби море навколо нас заспокоїлось? А тим часом море, здіймаючи хвилі, лютувало все більше. ¹²Тоді він сказав їм: Візьміть та киньте мене в море, і море навколо вас заспокоїться. Адже я знаю, що це через мене на вас накинута ця велика буря».

«Бог захистив тебе праворуч і ліворуч, щоб перешкодити тобі рухатися до загибелі. Господь підкорив Собі твій некерований, неприборканий дух. Чергуючи Свої суди з милістю, Він привів тебе до покаяння. Подібно до Йони, ти втік від свого обов'язку на море. Бог перегородив тобі шлях, відвідавши тебе за Своїм Провидінням Своїми покараннями». – *Свідectва для церкви.* – Т.2. – С.423.

2. Які події у моєму житті показали, що Бог контролює ситуацію, а не я?

3. СПАСЕННИЙ, ЩОБ СЛУЖИТИ

Вт, 10 лют.

а. Як всемогутність Бога була проявлена перед моряками, і як вони відреагували на це?

Йони 1:13-16: «¹³Але моряки [налягли на весла], намагаючись дістатись берега, проте всі їхні зусилля були марними, оскільки шторм і далі посилювався. ¹⁴У відчаї вони заволали до Господа, говорячи: О, Господи, не допусти, щоб ми загинули, позбавивши життя цього чоловіка, не карай нас за невинну кров. Адже Ти, Господи, чиниш за Своєю волею. ¹⁵Після цього, взявши Йону, вони викинули його в море, – і хвилювання моря припинилося. ¹⁶Цих мужів охопив великий страх перед Господом. Вони принесли Господу жертви й склали обітниці».

б. Яким був Божий план стосовно Йони, і про що молився втікач, перебуваючи в череві риби?

Йони 2:1-5: «¹Господь приготував велику рибу, щоб вона проковтнула Йону. У череві риби Йона пробув три дні й три ночі. ²І молився Йона у череві риби до Господа, свого Бога, ³промовляючи: У скруті моїй

заволав я до Господа, і Він мені відповів! З глибини шеолу я кричав, і Ти почув мій голос. ⁴Ти мене кинув у безодню, в саме серце моря, і води мене огорнули. Всі Твої [грізні] буруни (цунамі) й Твої хвилі прокотились наді мною. ⁵І я подумав: Я вигнаний з-перед Твоїх очей. Як же я зможу знову побачити Твій святий Храм?».

в. Опишіть глибину каяття Йони перед Богом.

Йони 2:6-10: «⁶Води оточили мене, і я ледве живий, – навколо мене вирує пучина, і морська рослинність обвиває мою голову. ⁷Я зійшов до основ гір, земля своїми засувами замкнула мене навіки, але Ти, Господи, мій Боже, живим підіймеш мене з прірви. ⁸Коли завмирало в мені моє життя, я згадував Господа, і моя молитва до Тебе піднімалась, – до святого Твого Храму. ⁹Хто вшановує оманливих нікчемних ідолів, той зневажає Милосердного [Бога]. ¹⁰Я ж прагну принести Тобі жертву голосного хваління, і всі свої молитовні обітниці я виконаю! Від Господа спасіння!».

Як Господь відреагував на упокорення Свого сина?

Йони 2:11: «Тоді Господь наказав рибі, і та вивергнула Йону на суходіл».

«Нарешті Йона зрозумів, що *"від Господа спасіння"* (Псалом 3:9). Коли він розкався та визнав Божу благодать, яка спасає, тоді прийшло і визволення. Йона був урятований із морської безодні та викинутий на суходіл». – *Пророки і царі.* – С.269.

г. Яким чином нас може надихнути це нове ухвалене Йоною рішення, як і приклад юного місіонера в Новому Заповіті?

Йони 3:1-3: «¹Після того до Йони вдруге було Господнє слово, такого змісту: ²Встань і йди у велике місто Ніневію і провіщай у ньому застереження, яке Я тобі доручив! ³[Цього разу] Йона встав і за Господнім наказом пішов до Ніневії. Ніневія ж вважалась у Бога великим містом, – на три дні ходи»; **Дії 15:36-39:** «³⁶А через декілька днів Павло сказав Варнаві: Ходімо знову, відвідаймо братів у всіх містах, де ми проповідували Господнє Слово, [щоби побачити], як поживають. ³⁷Варнава забажав узяти з собою і Івана, прозваного Марком, ³⁸а Павло вважав [за краще] не брати того, хто покинув їх у Памфілії і не пішов разом з ними на працю. ³⁹І постала незгода, так що розійшлися вони один з одним. Варнава, взявши Марка, відплив до Кіпру».

«[Варнава] непокоївся, аби Марко взагалі не залишив служіння, бо зауважував у ньому якості, які могли зробити його корисним працівником для Христа. У наступні роки його турбота про Марка була щедро винагороджена: молодий чоловік повністю віддав себе Господеві та справі проповіді Євангелії на важких полях». – *Дії апостолів.* – С.170.

«Часу обмаль, і свою роботу вам потрібно виконати швидко. Прийміть рішення надолужити втрачений час. Не шукайте власного задоволення. Прокиньтесь! Візьміться за роботу, маючи в серці нові цілі. Господь відкриє перед вами шлях. Докладіть усіх зусиль, щоб трудитися, як Христос, з лагідністю та смиренням, одержуючи від Нього силу. Вникніть у ту справу, яку Господь доручив вам робити, і, довіряючи Йому, ви зростатимете в силі та благодаті. Ви зможете старанно, наполегливо працювати для свого народу, поки триває день, бо настає ніч, коли ніхто не зможе вже працювати». — *Свідectва для церкви*. — Т.9. — С.200.

3. Чого мене навчає випробування Йони, коли я відчуваю спокусу думати, що Бог не чує мене?

4. СИЛА В ПОКАЯННІ

Ср, 11 лют.

а. Що свідчить про мужність, яка тоді була потрібна Йоні, щоб покоритися Богові?

Йони 3:4: «І почав Йона ходити [вулицями] міста, скільки можна було пройти за один день, і, проповідуючи, говорив: Через сорок днів Ніневія буде зруйнована!».

«У період свого матеріального процвітання Ніневія була осередком злочину і беззаконня. Богонатхненне перо характеризує її як місто, сповнене крові та обману, переповнене беззаконням, грабежами й насильством (див. *Наума 3:1*). Користуючись мовою образів, пророк Наум порівнює Ніневію із жорстоким хижим левом: "Адже хто тільки, — запитує він, — не страждає від твоєї [одвічної] лютості?!" (*Наума 3:19*)».

— *Пророки і царі*. — С.265.

б. Опишіть, як Бог могутнім чином благословив роботу Йони. Поясніть, чому ми самі повинні прокинутися і прийняти рішення, наслідуючи приклад ніневітян.

Йони 3:5-10: «⁵Ніневітяни повірили Богові, — від найстаршого й до найменшого, — оголосили піст і одяглись у веретища. ⁶Ця вістка дійшла до царя Ніневії. Він устав зі свого трону, зняв із себе свою [царську] мантию, одягнувся у веретище й сів посеред попелу. ⁷Він звелів оголосити в Ніневії постанову царя і його вельмож, наказуючи: Жодна людина і жодна тварина, воли й вівці, не повинні нічого їсти, не пастися і не пити води! ⁸Нехай буде веретище на людях і худобі, й нехай щиро волають до Бога. Хай кожен відвернеться від своєї лихोї дороги та від беззаконних учинків своїх рук. ⁹Хто знає, може якраз Бог зглянеться і відверне від нас Свій палкий гнів та обурення, — і ми не загинемо!? ¹⁰Коли ж Бог побачив їхні вчинки, а також те, що вони звернули зі своєї злочинної дороги, то Бог змилосердився над ними і скасував те лихо, що мав учинити, — і не допустив його».

«Хоча Ніневія перетворилася на нечестиве місто, вона, втім, не повністю віддалася злу. Той, Хто "бачить усіх людських синів" (Псалом 33:13), і Його "очі бачать усе дорогоцінне" (Йова 28:10), помітив, що в цьому місті було чимало людей, котрі прагнули чогось кращого, благороднішого, і якби мали можливість пізнати Живого Бога, вони залишили б свої беззаконні справи і служили б Йому». – *Пророки і царі.* – С.266.

«Коли Йона на вулицях Ніневії проповідував, що через 40 днів місто буде зруйноване, Господь зглянувся над ніневитянами, які впокорили себе, і продовжив їм час випробування; слід пам'ятати, що вістка Йони походила від Бога, і місто було випробуване згідно з Його волею». – *Велика боротьба.* – С.406.

«Хто знає, чи не стануть ті проповідники, котрі залишаються вірними, непохитними і відданими, останніми проповідниками, які проголошують Євангелію миру нашим невдячним церквам? Можливо, сатана вже навчає своїх губителів, які чекають, коли останні вірні прапороносці зійдуть у могилу, щоб зайняти їхнє місце і голосом лжепророка волати: "Мир, мир", тоді як Господь не говорить про мир. Я рідко плачу, але зараз сльози засліплюють мені очі; вони капають на папір, на якому я пишу. Можливо, незабаром усі пророцтва серед вас припиняться, і голос, котрий стільки років хвилював людей, не потурбує більше їхнього гріховного сну.

Коли Бог почне звершувати на землі Свою надзвичайну справу, коли святі руки перестануть нести ковчег, горе тоді буде людям. О, якби ти хоч у цей день зрозумів, що потрібне для твого миру! О, якби наш народ, подібно до ніневитян, покався всією душею своєю й повірив усім серцем своїм, щоб Бог відвернув від них Свій лютий гнів». – *Свідectва для церкви.* – Т.5. – С.77, 78.

4. Хоча Ніневія згодом була зруйнована, чому це не сталося через 40 днів?

5. НІНЕВІЯ В НАШІ ДНІ

Чт, 12 лют.

а. Як знову проявилася людська слабкість Йони?

Йони 4:1-3: «¹Йоні це дуже не сподобалось, він обурився і розлютився. ²Він заволав до Господа, говорячи: О, Господи, хіба ж я не говорив про це, ще коли був у своїй країні? Тому я спочатку і втікав до Таршішу, оскільки я знав, що Ти є милосердним і добрим Богом, довготерпеливим і дуже милостивим, – Ти співчуваєш, коли бачиш нещастя! ³Тепер же, Господи, благаю, забери моє життя у мене, адже краще мені померти, аніж далі жити!».

«Коли Йона довідався про Божий намір помилувати місто, котре, залишивши своє нечестя, у веретищі та попелі розкаялося, він мав би першим тішитися чудовою Божою благодаттю, однак він стривожився, гадаючи, що його вважатимуть псевдопророком. Турбуючись про свою репутацію, він забув про безмежну цінність душ, які жили в цьому нечестивому місті...

Знову пророк дав волю сумніву та невір'ю і ще раз зазнав великого розчарування». – *Пророки і царі*. – С.271.

б. Чому, на відміну від Йони, ми повинні щиро радіти, коли душі каються?

Йони 4:4, 11: «⁴А Господь промовив: Хіба в тебе є підстави для такої злості?... ¹¹Тож хіба Я міг не змилюватись над [цілим] великим містом, Ніневією, в якому живе понад сто двадцять тисяч людей, котрі не вміють відрізнити своєї правиці від своєї лівиці, й чимало худоби?».

«Сьогодні міста нашого світу мають таку ж потребу в пізнанні характеру і намірів істинного Бога, як і жителі стародавньої Ніневії. Посланці Христа мають спрямовувати погляди людей до кращого, однак майже забутого світу». – *Пророки і царі*. – С.274.

«Божі вісники, котрі послані працювати у великих містах, не повинні падати духом через беззаконня, несправедливість і розпусту, з якими їм доводиться зустрічатися. Господь потішатиме кожного Свого працівника тими ж словами, якими Він підбадьорював апостола Павла в нечестивому Коринті: *"Не бійся, але говори й не мовчи, бо Я з тобою, і на тебе ніхто не накинеться, щоб заподіяти тобі зло, тому що Я маю в цьому місті багато людей"* (Дії 18:9, 10)... У кожному місті, яким би розпусним і злочинним воно не було, є чимало людей, котрі, отримавши правдиву науку, стануть послідовниками Ісуса». – *Пророки і царі*. – С.277.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 13 лют.

1. Чому необхідне відокремлення за допомогою просіювання?
2. Які події у моєму житті показали, що Бог контролює ситуацію, а не я?
3. Чого мене навчає випробування Йони, коли я відчуваю спокусу думати, що Бог не чує мене?
4. Хоча Ніневія згодом була зруйнована, чому це не сталося через 40 днів?
5. Що мені необхідно пам'ятати про душі, котрі живуть у безбожних містах поруч зі мною?

Божий план відновлення

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Що Я тобі зробив, Мій народе, або чим Я тебе скривдив? Відповідай мені! Хіба тим, що Я вивів тебе з єгипетського краю? Адже Я викупив тебе з невільницького дому» (Міхея 6:3, 4, перша частина).

Додаткові матеріали для вивчення:

Велика боротьба – С.253-264.

«Жоден із земних батьків не умовляв так щиро свою неслухняну дитину, як Бог, Котрий нас створив, умовляє порушників Закону». – *Свідectва для церкви*. – Т.8. – С.275.

1. КРИЗА В ЮДЕЇ

Нд, 15 лют.

а. Що відбувалося в Юдеї, коли Ахаз зійшов на престол?

2 Царів 16:2-4: «²Ахаз мав двадцять років, коли він став царем, і владарював у Єрусалимі шістнадцять років. Але його вчинки не були правильними перед Господом, його Богом, як у Давида, його прабатька. ³Він пішов дорогою Ізраїльських царів, і навіть свого сина провів через вогонь, за прикладом гидот народів, яких Господь прогнав заради Ізраїльтян. ⁴Він приносив жертви й кадив ладаном на узвишсях та пагорбах, а також під усяким розлогим деревом».

«Зі вступом Ахаза на престол Ісая та його однодумці опинилися в таких жахливих обставинах, яких до цього ще не було в юдейському царстві. Чимало з тих, котрі раніше не піддавалися згубному впливу язичницьких обрядів, тепер погодилися брати участь у поклонінні їхнім богам. Ізраїльські князі показали себе не гідними виявленої до них довіри; постали фальшиві пророки, чії пророкування вводили в оману; навіть деякі священники керувались у служінні користолюбством. І, разом з тим, проводирі відступництва продовжували дотримуватися давніх форм богопоклоніння, вважаючи себе Божим народом». – *Пророки і царі*. – С.322.

б. Як Бог відреагував на ці гидоти?

Єремії 7:30-34: «³⁰Адже Юдині нащадки чинять зло переді Мною, – говорить Господь. – Вони поставили свої гидоти в Храмі, в якому проголошується Моє Ім'я, і тим осквернили його. ³¹Вони влаштовують пагірки Тофета, що в долині Бен-Гінном, аби спалювати своїх синів і своїх дочок у вогні, чого Я не заповідав, і що навіть не спадало Мені на думку! ³²Тому надходять дні, – говорить Господь, – коли більше не

називатимуть це місце ні Тофетом, ні долиною Бен-Гінном, а лише Долиною Вбивства, оскільки також ховатимуть у Тофеті мертвих, яких буде так багато, що не вистачатиме на кладовищах місця.³³ Труп цього народу будуть поживою для птахів небесних і польових звірів, і не буде кому їх (хижаків) відганяти.³⁴ Так, Я припиню в містах Юдеї і на вулицях Єрусалима голоси радості й голоси веселощів, – [замовкне] голос нареченого й голос нареченої, адже вся земля буде спустошена».

«Через спотворені уявлення про Божественні якості язичницькі народи почали вірити, що принесення людей в жертву – необхідна умова прихильності божества; під видом різних форм ідолопоклонства здійснювалися найстрашніші жорстокості. Особливо поширеним був звичай проводити дітей через вогонь перед ідолами... За часів великого відступництва такі гідоти певною мірою мали місце й серед Ізраїльського народу». – *Патріархи і пророки*. – С.337.

1. Про яку історію ми повинні пам'ятати, плануючи наше служіння Богові?

2. ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ДЛЯ НАШИХ ДНІВ

Пн, 16 лют.

а. Окрім Ісаї та Єремії, кого ще Бог закликав пророкувати Юдеї та чому?

Міхея 1:1-5: «¹Слово Господа, яке було до Міхея з Морешету, за днів Юдейських царів: Йотама, Ахаза та Езекиї. Ось що йому було показано щодо Самарії та Єрусалима. ²Слухайте, всі народи! Прислухайся, краю, та все, що його наповнює! Владика, Господь, буде проти вас свідчити, – Сам Господь зі Свого святого Храму. ³Адже Господь виходить зі Свого місцеперебування, – Він сходить і ступає по висотах землі. ⁴Під Ним тануть гори, і розпадаються долини, наче віск від вогню, і як води, що стікають по [стрімких] схилах. ⁵А все це через провину Якова та з приводу гріхів Ізраїлевого роду. У чому ж провинна Якова? Хіба не Самарія? Звідкіля [ідольські] пагорби Юди? Хіба не від Єрусалима?»; **Міхея 2:1, 2, 7:** «¹Горе тим, котрі навіть на своїх постелях задумують злочини, планують лихо, не встаючи з постелі, аби на світанку нового дня це виконати, оскільки в їхніх руках сила. ²Якщо пожадають поле, – захоплюють його, [сподобається] дім, – забирають і його. Іноді загарбують разом із домом і його господаря, – позбавляють дітей спадщини... ⁷О, роде Якова, хіба можна таке говорити? Хіба ж дія Господнього Духа зменшилась? Хіба Він так поводить? Хіба Я не доброзичливий щодо тих, котрі ходять прямо?».

б. Яким чином Міхей повинен був протистояти псевдопророкам під час правління Єзекиї, сина Ахаза? Чому це потрібно і сьогодні?

Міхея 3:5-8: «⁵Так говорить Господь щодо пророків, котрі вводять в оману Мій народ. Поки вони мають що гризти зубами, то проголошують мир, але оголошують війну тим, хто нічого не кладе їм до рота.

⁶Через це вас чекає ніч без видінь, – темрява вас жде, а не одкровення. Сонце зайде над пророками, і потемніє над ними день. ⁷Осоромляться ясновидці, й вкриються ганьбою ворожити! Усі вони закриють свої уста, тому що не буде відповіді від Бога. ⁸Але я сповнений силою й Господнім Духом, правосуддям і мужністю, аби сповістити Якову про його злочини, – Ізраїлю – про його гріхи»; **2 до Тимофія 4:3, 4:** «³Бо настане час, коли не слухатимуть здорового вчення, а виберуть собі вчителів за своїми пожадливостями, щоб лестили слух, ⁴аби відвернути вуха від істини та схилитися до небилиць».

«Коли Бог посилає людям такі важливі застереження, до того ж через посередництво святих ангелів, котрі летять серед неба, Він вимагає, щоб усяка, наділена здатністю мислити душа звернула увагу на цю вістку. Страшні суди чекають на тих, хто вклоняється звірині й образіві її (див. *Об'явлення 14:9-11*), отож ревно досліджуйте пророцтва, щоб довідатись, що таке знак звіра і як уникнути його прийняття. Але більшість людей відвертається, щоб не слухати істини, і прислухається до людських байок. Апостол Павло, роздумуючи про останні дні, писав: *"Бо настане час, коли не слухатимуть здорового вчення..."* (2 до Тимофія 4:3). Цей час уже прийшов. Люди не бажають слухати біблійних істин, бо вони не узгоджуються з бажаннями гріховного серця, що полюбляє світ; сатана посилає їм таку оману, яка їм подобається.

Але Бог має на землі народ, котрий керується Біблією і тільки Біблією як мірилом усіх вчень і основою всіх реформ. Ні думки вчених, ні висновки науки, ні символи віри чи постанови церковних соборів, такі ж численні та суперечливі, як і церкви, що стоять за ними, ні голос більшості, – ніщо не може й не повинно розглядатися як доказ чи заперечення якогось положення християнської віри. Перш ніж прийняти будь-яке вчення чи постанову, ми повинні вимагати ясних доказів із Божого Слова: *"Так говорить Господь!"*». – *Велика боротьба*. – С.594, 595.

в. Опишіть небезпеку самовпевненого почуття власної винятковості.

Міхея 3:9-12: «⁹Послухайте ж ви, начальники поколінь роду Якова, й старійшини дому Ізраїля, котрі відчуваєте огиду до правосуддя і викривляєте все пряме, – ¹⁰адже ви будете Сіон на крові, – Єрусалим – на злочинності. ¹¹Його можновладці вимірюють справедливість хабаром, а його священики навчають за винагороду; його пророки провіщають за гроші, й, посилаючись на Господа, говорять: Хіба ж посеред нас нема Господа? Нещастя нас не торкнеться! ¹²Тому через вас Сіон переорють, як поле, – Єрусалим стане купою руїн, а Храмова гора вкриється переліском».

«[Міхея 3:9-11 цитується]. Ці слова справедливо характеризували зіпсутих і самоправедних жителів Єрусалиму. Заявляючи про ретельне виконання Божого Закону, вони насправді порушували всі його постанови... Вони вбили свого Спасителя, бо Він викривав їхні гріхи, але почуття самоправедності було настільки великим, що вони продовжували вважати себе обраним Божим народом та сподівалися, що Господь визволить їх від усіх ворогів». – *Велика боротьба*. – С.27.

2. Що повинно характеризувати вчення Божої церкви в останні дні?

3. ПРОРОКОВАНЕ ВІДНОВЛЕННЯ

Вт, 17 лют.

а. Що сповільнило виконання пророкованого Міхеєм суду і як це відображає Божу милість?

Єремії 26:18, 19: «¹⁸За днів Юдейського царя Єзекії пророкував Міхей з Морашету. Тоді він сказав усьому Юдейському народові такі слова: Так говорить Господь Саваот: Сіон переорють, як поле, – Єрусалим стане купою руїн, а Храмова Гора вкриється переліском! ¹⁹Хіба ж Юдейський цар Єзекія та весь Юда за те вбили його? Хіба не злякався він Господа й не почав благодіяти Господа, аби Він змилосердився? Тоді пожалів їх Господь і відмінив лихо, яке хотів їм заподіяти. Тож невже ми справді стягнемо на себе таке велике зло?».

б. Яку обітницю дає Бог тим, хто перемагає, і як вона вказує на відновлення Едему?

Міхея 4:1, 2, 6-8: «¹В останні дні станеться таке, що гора Господнього Храму очолить усі інші гори, – підніметься над узгір'ями, і до неї полинуть усі народи. ²І підуть туди численні народи, говорячи: Ходімо, зійдемо на Господню гору, – до Храму Бога Якова. Він вкаже нам Свої дороги, й ми будемо ходити Його стежками! Адже з Сіону вийде Закон, – Господнє слово – з Єрусалима... ⁶Того дня, – говорить Господь, – зберу кульгавих, згромаджу розпорошених, – всіх тих, на кого наводив лихо. ⁷Калік Я учиню Своїм залишком, а з розпорошених – потужний народ, і царюватиме над ними, на горі Сіон, Господь – відтоді й на віки вічні. ⁸А ти, башто стада, – підгірку дочки Сіону, до тебе повернеться, тобто прийде, давнє владарювання – царство дочки Єрусалима».

«Сатана звів людину зі шляху послуху, і таким чином став "богом цього віку" (див. 2 до коринтян 4:4). Влада, яка колись належала Адамові, перейшла до узурпатора. Але Божий Син добровільно погодився прийти на цю Землю, щоби понести покарання за гріх і цим не тільки

викупити людину, а й повернути втрачену владу. Саме про це відновлення пророкував Міхей: *"А ти, баишо стада, – підгірку дочки Сіону, до тебе повернеться, тобто прийде, давнє владарювання – царство дочки Єрусалима" (Міхея 4:8)*». – *Пророки і царі. – С.682.*

«Найглибший інтерес, який виявляють люди до рішень земних судів, є лише слабким відображенням того інтересу, з яким на Небесному суді перед Суддею Всесвіту будуть розглянуті справи тих, котрі увійшли до Книги життя. Божественний Посередник благає простити гріхи тим, хто, віруючи в Його Кров, отримав перемогу. Він просить повернути їм Едемський дім та їхнє *"давнє владарювання"* як Його співспадкоємцям (див. *Міхея 4:8*). Сатана, намагаючись спокусити й обдурити людство, сподівався зруйнувати Божественний план при створенні людини; але Христос просить, щоб цей план був здійснений, ніби гріхопадіння людини ніколи й не було. Він просить для Свого народу не тільки прощення й виправдання повного та остаточного, але щоб він розділив Його славу та засів на Його престолі». – *Велика боротьба. – С.483, 484.*

в. Як Міхей та інші пророки пророкували цю остаточну перемогу?

Міхея 4:10-12: «¹⁰Доведеться тобі, дочко Сіону, ще корчитись і кричати від болю, як породілля. Ти повинна будеш залишити місто й замешкати в полі. Підеш аж у Вавилон, де до тебе прийде визволення і звідки тебе викупить, з рук твоїх ворогів, Господь. ¹¹Але тепер проти тебе повстали численні народи, які кажуть: Нехай він буде зневажений, аби нам позловтішатися, дивлячись на Сіон! ¹²Вони не знають Господніх задумів і не розуміють Його наміру, адже Він їх зібрав, як снопи на току».

«Пророки, яким були відкриті ці грандіозні картини, щиро прагнули зрозуміти їхнє значення...

Наскільки глибокі та цікаві ці описи майбутнього для нас, які стоять на межі здійснення цих великих подій! Це події, яких з часів відходу наших перших батьків з Едему вірні Божі діти чекали, прагнули і про наближення яких молилися!». – *Виховання. – С.183.*

3. Чому Міхей був сповнений надії на майбутнє?

4. ЗЛИТТЯ З НЕБА

Ср, 18 лют.

а. Яким чином у щедрій Божій милості виконалося пророцтво з *Міхея 4:14; 5:1*, яке розкриває вічну Божественну природу Христа? Чому краса цього пророцтва була залишена поза увагою?

Міхея 4:14: «Але поки що приготуйся, дочко завойовників! Уяви, що ми навколо в облозі, й тростиною б'ють по обличчю правителя Ізраїлю»; *Міхея 5:1*: «¹Ти ж, Вифлеєме-Ефрато, – найменший серед Юди-

них тисячників. З тебе вийде за Моєю волею Той, Хто буде Владикою в Ізраїлі, – хоч Його походження від початку, від часів віковичних»; **Від Матвія 2:3-6:** «³Почувши [це] , цар Ірод занепокоївся, а з ним [і] весь Єрусалим; ⁴тож зібравши всіх первосвящеників і книжників народу, він випитував у них, де б мав народитися Христос. ⁵Вони ж сказали йому: У Вифлеємі юдейському, бо так написано пророком: ⁶І ти, Вифлеєме, земле Юдина, нічим не менший серед інших володінь Юди, бо з тебе вийде Вождь, Який пастиме народ Мій, Ізраїля».

«Через патріархів і пророків, а також через прообрази й символи Бог сповістив світ про прихід Визволителя від гріха. Багато пророцтв вказували на прихід "Скарбу всіх народів" (Аггея 2:7). Були докладно передвіщені навіть місце і час Його народження. Син Давида мав народитися в місті Давидовому». – *Пророки і царі.* – С.697.

«У час Першого приходу Христа священники й книжники зі святого міста, котрим були довірені Божі пророцтва, могли б розпізнати ознаки часу й звістити прихід Обітованого. Пророцтво Міхея вказувало на місце народження Христа. Даниїл передрік час Його приходу (Міхея 5:1; Даниїла 9:25). Бог довірив ці пророцтва вождям юдейського народу, тому їм не було вибачення в тому, що вони не знали й не проповідували народові близький прихід Месії, їх незнання стало наслідком їхнього гріховного нехтування. Юдеї споруджували пам'ятники вбитим Божим пророкам, але водночас, вшановуючи сильних світу цього, вони віддавали славу слугам сатани. Цілком поглинуті честолюбною боротьбою за становище в суспільстві і вплив на людей, вони втратили з поля зору Божественні почесті, запропоновані їм Небесним Царем». – *Велика боротьба.* – С.313.

б. Що було відкрито як Божий план для останку Ізраїля?

Міхея 5:6: «Залишок Якова буде розпорошений поміж багатьма народами, як роса від Господа, – немов злива на траву, не очікувана людиною, і яка не залежить від людських нащадків».

«Той, хто має мир з Богом і ближніми, не може бути нещасним. У його серці немає заздрощів, немає місця для люті та підозри, там не може бути ненависті. Серце, котре перебуває в гармонії з Богом, стане співучасником цього Небесного миру і поширюватиме його життєдайний вплив на інших. На змучені та стомлені від світської марноти серця спускається дух миру, неначе роса.

Послідовники Ісуса послані у світ зі звісткою про мир. Кожний, хто, сам того не усвідомлюючи, своїм тихим побожним життям поширює навколо себе любов Христа, хто словом і ділом допомагає грішникові залишити гріх і віддати серце Богові, той дійсно є миротворцем...

Вони перебувають в оточенні подиху Христа. Благотворний вплив їхнього життя, їхній приємний характер свідчить про те, що вони і справді є Божими дітьми». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.27-28.

4. Поясніть різницю між євреями за часів Христа та Останком останніх днів.

5. ПРАВЕДНІСТЬ ГОСПОДНЯ

Чт, 19 лют.

а. Яке чудове звернення зробив Міхей під час правління Ахаза, закликаючи Ізраїль, який заблукав, повернутися до вірності Богові?

Міхей 6:2-5: «²Слухайте, гори, судовий позов Господа, – вважайте, основи землі, адже Господь чинить правосуддя щодо Свого народу, – Він дорікає Ізраїлю! ³Що Я тобі зробив, Мій народе, або чим Я тебе скривдив? Відповідай мені! ⁴Хіба тим, що Я вивів тебе з єгипетського краю? Адже Я викупив тебе з невіленьницького дому, й послав перед тобою Мойсея, Аарона та Маріам. ⁵Народе Мій! Пригадай підступний задум моавського царя Валака, і що йому відповів Валаам, син Беора, а також, що відбулось по дорозі від Шіттима до Гілгала, – аби ти міг зрозуміти Господню справедливість!».

«Бог веде боротьбу з усіма, хто виявляє найменшу несправедливість, бо, чинячи так, вони відкидають Божий авторитет і позбавляють себе можливості примирення й викуплення, які Христос звершив заради кожного сина та кожної доньки Адама. Чи варто після цього обирати шлях, неприємний Богові, чи варто запалювати на своєму жертovníку чужий вогонь, вважаючи, що в цьому немає нічого поганого?». – *Свідомства для проповідників*. – С.373.

б. На яке сердечне прохання багатьох людей Бог бажає відповісти?

Міхей 6:6, 7: «⁶З чим з'явлюся перед Господом, аби поклонитися Всевишньому Богові? Чи маю я з'явитись перед Ним зі всепаленням однолітніх телят? ⁷Хіба Господу потрібні [оті] тисячі баранів, чи десятки тисяч потоків олії? А може я дам свого первістка за свою провину, – плід свого лона за свій гріх?»; **Єремії 8:22:** «Невже немає бальзаму в Гілеаді, невже там немає лікаря? Чому дочка мого народу не може одужати?»; **Від Івана 1:29:** «Наступного дня він бачить Ісуса, Який іде до нього, і каже: Ось Агнець Божий, що [на Себе] бере гріх світу!».

«Ми не можемо самотійно вибратися з прірви гріха, у якій ми опинилися. Зло живе в нас, і ми не в змозі змінити себе...

Добре, коли людина усвідомлює Боже милосердя, Його доброту й батьківську ніжність, коли вона бачить мудрість і справедливість Його

Закону й розуміє, що він ґрунтується на вічному принципі любові, та тільки цього недостатньо. Усе це знав апостол Павло, коли проголошував: *"Погоджуюся із Законом, що він добрий". "Отже, Закон – святий, і заповідь – свята, праведна та добра»*. Але при цьому з гіркотою, душевним болем і розпачем він додає: *"А я – тілесний, проданий гріхові" (До римлян 7:16, 12, 14)*. Він жадав чистоти, праведності, яких сам не в змозі був досягти, і з жалем вигукнув: *"Бідна я людина! Хто мене визволить від цього тіла смерті?" (До римлян 7:24)*. Цей крик розпачу виривався з обтяжених гріхом сердець усюди і за всіх часів. Усім їм дана лише одна відповідь: *"Ось Агнець Божий, що [на Себе] бере гріх світу!" (Від Івана 1:29)»*. – Дорога до Христа. – С.18, 19.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 20 лют.

1. Про яку історію нам слід пам'ятати, плануючи наше служіння Богові?
2. Що повинно характеризувати вчення Божої церкви в останні дні?
3. Чому Міхей був сповнений надії на майбутнє?
4. Поясніть різницю між євреями за часів Христа та Останком останніх днів.
5. Завдяки чому Бог може досягати сердець Своїх заблудлих дітей?

Ми вже знаємо, що робити!

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «О, людино, Він сказав тобі, що є добре, і чого Господь очікує від тебе, а саме: Щоб ти дотримувався правосуддя, любив [чинити] милосердя, і в покорі ходив з твоїм Богом!» (*Міхея 6:8*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.4. – С.306-313.

«Бог приймає і чує молитву тих, хто має смиренне, довірливе серце, яке розкалялося. З Божою допомогою усі перешкоди можна подолати». – *Свідчення для церкви. – Т.4. – С.539.*

1. У БОЖИХ ОЧАХ

Нд, 22 лют.

а. Яким простим поясненням пророк Міхей був покликаний узгалянити наш обов'язок перед Богом?

Міхея 6:8: «О, людино, Він сказав тобі, що є добре, і чого Господь очікує від тебе, а саме: Щоб ти дотримувався правосуддя, любив [чинити] милосердя, і в покорі ходив з твоїм Богом!».

«Божий Закон і Божі слова, написані в душі та виявлені у святому, відданому Богові житті, справляють потужний докірливий вплив на світ. Жадібність, яка є ідолопоклонством, заздрість і любов до світу будуть викорінені з сердець людей, котрі слухняні Христові; їм буде приємно чинити справедливо, любити справи милосердя і в покорі ходити з твоїм Богом. О, скільки змісту в цьому виразі: в покорі ходити з твоїм Богом! Божий Закон, написаний у серці, підкорить розум і волю у покору Христові». – *Свідчення для церкви. – Т.3. – С.201.*

б. Як нам нагадується про необхідність бездоганної чесності?

Міхея 6:11: «Хіба можу виправдати оманливу вагу, або неправильні гири в сумці?».

«Незначне відхилення від істини, невеликий відступ від Божих вимог вважається не такою вже страшною й гріховною справою, коли йдеться про прибуток або збитки. Але гріх залишається гріхом, незалежно від того, хто його скоїв: мультимільйонер або жебрак, який просить милостині. Ті, котрі наживають собі багатство на брехні та обмані, накликають загибель на свої душі». – *Свідчення для церкви. – Т.4. – С.311.*

1. Які три найпростіші вимоги Бог пред'являє нам згідно зі словами з книги Міхея 6:8?

а. Який точний опис дається стану народу, котрий називав себе Божим народом, за часів Міхея?

Міхея 7:2-4: «²Зникли в краю побожні, й немає серед людей справедливого. Кожен, немов у засаді, чатує задля пролиття крові, – кожний полуює за своїм братом, розставляючи для нього пастку. ³Їхні руки спритні для здійснення зла. Урядник чекає хабаря, – та й суддю можна підкупити, – про свої забаганки натякають знатні особи й усе викривляють. ⁴Найкращий з них, як колючка, і найчесніший – як терновий живопліт. Але надходить день твоїх відвідин, передвіщений твоїми вартовими. Неодмінно наступить [для тебе] страхіття».

«Той час і справді був вельми небезпечний для обраного народу. Минуло лише кілька коротких років, і десять племен Ізраїльського царства були розпорошені серед язичників. Не краща перспектива відкривалася і перед юдейським царством. Добрий вплив швидко втрачав свою силу, а лихий посилювався». – *Пророки і царі*. – С.324.

б. Яка точка зору допомагає нам усвідомити нашу залежність від Бога?

Міхея 7:5-7: «⁵Тож не звіряйся другові і не покладайся навіть на найближчого, – на ту, котра розділяє з тобою ложе. Стережи двері своїх уст. ⁶Адже син безчестить батька, дочка повстає проти своєї матері, невістка – проти своєї свекрухи, – ⁷Я ж спрямую свій погляд на Господа, очікуватиму Бога мого спасіння. Мій Бог мене вислухає!»; **Псалом 60:13:** «Надай нам допомогу проти ворога, адже людська поміч марна».

в. Опишіть дорогоцінну надію, яку всі мають привілей отримати через віру.

Міхея 7:8, 9: «⁸Не радій з мого горя, мій вороже! Хоч я і падаю, проте я встаю, – хоча іноді трапляється темрява, Господь – моє світло! ⁹Я витерплю Господній гнів, оскільки я згрішив проти Нього, – аж поки Він не розгляне мою судову справу, і не поновить мене в правах. Він виведе мене на світло, і я побачу Його справедливість».

«Небесний План спасіння достатньо просторий, щоб охопити увесь світ. Бог прагне вдихнути в знесилене людство подих життя. Він не допустить розчарування жодній душі, котра щиро прагне чогось ви-

щого і благороднішого за те, що пропонує світ. Він постійно посилає Своїх ангелів до тих, хто всупереч гнітючим обставинам життя з вірою молиться про вищу силу, яка опанувала б ним, приносячи визволення і мир. Різними шляхами Бог відкриватиметься їм і посилатиме досвіди для утвердження їхньої віри в Того, Хто віддав Себе як викуп за багатьох, аби вони *"покладали свою надію на Бога, не забуваючи Божих діянь, і дотримувалися Його Заповідей"* (Псалом 78:7)». – Пророки і царі. – С.377, 378.

г. Як Міхей просто й зрозуміло звеличує характер Бога?

Міхей 7:18, 19: «¹⁸Хіба є ще такий Бог, як Ти, Котрий прощає гріхи, відпускаючи (забуваючи) провини залишка Своєї спадщини? Бог не постійно гнівається, позаяк Він – Той, Хто любить виявляти милосердя. ¹⁹Він знову змилюється над нами, і змиє наші провини, – Ти кинеш у глибини моря всі наші гріхи».

«Яка чудова істина! Залишаючись вірним Своему Законові, Він водночас виправдовує всіх віруючих у Нього». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.116.

2. Завдяки чому навіть для найзапеклішого грішника є надія?

3. СПРАВЕДЛИВИЙ, МИЛОСТИВИЙ, ДОСКОНАЛИЙ

Вт, 24 лют.

а. Як ми можемо описати ідеальний баланс у характері Бога?

Наума 1:3: «Хоча Господь довготерпеливий і могутній силою, але, безумовно, винуватого непокараним не залишить. Дороги Господа в бурі та вихорі, а хмари – порошок під Його ногами».

«Той, Хто перебуває в Небесній Святині, судить праведно. Його народ, котрий бореться зі спокусами у світі гріха, тішить Господа більше, ніж сонми ангелів навколо Його престолу». – *Наочні уроки Христа.* – С.176.

«Боже довготерпіння дивовижне. Справедливість довго очікує, поки милість благає за грішника». – *Наочні уроки Христа.* – С.177.

б. Розуміючи, що Божа милість є життєво важливою для нашого існування, про що ще ми повинні постійно пам'ятати?

Наума 1:5-8: «⁵Перед Ним тремтять гори, і тануть узгір'я. Від Його присутності хитається земля та Всесвіт, – у страху всі його мешканці. ⁶Хто може встояти перед Його гнівом, – хто виступить проти Його обурення? Його гнів розливається вогнем, – перед Ним розпадаються скелі. ⁷[Разом з тим] Господь добрий, – притулок у день скорботи, – Він

знає тих, котрі на Нього покладаються.⁸Наче вируючим потопом, Він змиє її (Ніневії) місцезнаходження, – Його ворогів переслідуватиме [непроглядна] темрява».

«Бог довготерпеливий і не бажає, щоб хтось загинув; але Його довготерпінню є межа, і коли ми наблизимося до цієї межі, другого часу благодаті не буде. Його гнів зіллється, і Він знищить так, що не буде зцілення.

Коли люди, котрі мають владу, пригнічують і обкрадають своїх ближніх, а земного суду, який би відновив справедливість, знайти неможливо, тоді Бог заступається за тих, хто не може сам себе захистити. Він покарає за будь-яке пригноблення. Жодна земна мудрість не зможе захистити правопорушників від Небесних судів. І якщо люди вважають за краще покладати надію на земну владу замість свого Творця, якщо вони стають зарозумілими від гордості та самовпевненості, то Бог Свого часу принизить їх». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.946.*

«Світ став зухвалим у порушенні Божого Закону. У відповідь на довготерпіння Господа люди потоптали Його авторитет. Вони підтримували одне одного в утисках і жорстокості щодо Його спадку, говорячи: "Як дізнається Бог? Хіба має бути відомо Всевишньому?" (Псалом 73:11). Проте існує межа, якої вони не можуть перейти. Наближається той час, коли вони досягнуть встановленої межі. Навіть тепер вони майже перевершили межі Божого довготерпіння, межі Його благодаті й милосердя. Господь втрутиться в розвиток подій, щоб захистити Свою честь, звільнити Свій народ та приборкати поширення нечестя». – *Наочні уроки Христа. – С.177, 178.*

в. Звідки ми знаємо, що гріх не з'явиться знову на Новій землі?

Наума 1:9: «Що ви замислили проти Господа? Якщо Він покладе кінець, то лихо вдруге вже не повториться».

3. Чому смирення є необхідною чеснотою, яку Бог цінує, особливо сьогодні?

4. КАРТИНА НАШИХ ДНІВ

Ср, 25 лют.

а. Яку картину описує Наум, вказуючи на останні дні перед поверненням Христа, і враховуючи це, що ми повинні вважати нашим пріоритетом у сучасному мінливому світі?

Наума 2:4, 5: «⁴Вже червоніють щити їхніх хоробрих воїнів, одягнутих у кармазин, а їхні колісничі вкриті залізом, виблискують на сонці в

день підготовки до битви, – хитаються ратища списів.⁵ Ось по вулицях [на шаленій швидкості] мчать колісниці, гуркочуть на площах. Їхні смолоскипи миготять, наче блискавки»; **Від Івана 9:4**: «Доки є день, потрібно, щоб ми робили діла Того, Хто Мене послав; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити».

«Підніміть тривогу по всій землі. Розкажіть людям, що день Господній близько й дуже поспішає. Нехай ніхто не залишиться непопередженим...

Нам не можна гаяти часу. Сили темряви діють із надзвичайною енергією, і сатана, як вовк, що підкрадається до здобичі, підбирається, щоб викрасти тих, хто досі спить. У нас є застереження, які ми ще можемо сповіщати, і робота, яку ми ще можемо робити, але скоро робити це буде значно важче, ніж ми собі уявляємо...

Прихід Господа став ближчим, порівнюючи з часом, коли ми повірили. Велика боротьба наближається до кінця. Кожне повідомлення про лихо на морі чи на суші свідчить, що близький усьому кінець. Війни та чутки воєнні говорять про те саме. Чи може не битися прискорено серце християнина, коли він передчуває великі події, що насуваються на нас?

Господь гряде. Ми чуємо кроки Бога, Котрий наближається, Він гряде, щоб покарати світ за його беззаконня. Нам слід приготувати шлях для Нього своєю роботою, готуючи людей до цього великого дня». – *Євангелізм*. – С.218, 219.

«Кожну силу, даровану Богом, – фізичну, розумову чи духовну, – треба свято цінувати і розвивати, щоб з її допомогою виконати призначену нам роботу, що стосується наших ближніх, які гинуть у своєму незнанні». – *Свідectва для церкви*. – Т.7. – С.180.

«Від кожного члена церкви, який має пізнання істини, очікується, що він працюватиме, поки ще триває день, бо настає ніч, коли ніхто вже не зможе працювати». – *Свідectва для церкви*. – Т.9. – С.26.

б. Опишіть долю всіх, хто відкидає Божу милість, накликаючи на себе Його гнів, виявлений щодо Ніневії в Ассирії.

Наума 2:9-12: «⁹Ніневія уподібнилась до ставка, води якого з шумом утікають. Зупиніться! Стійте! Але ніхто навіть не озирається. ¹⁰Грабуйте срібло! Забирайте золото! Видається, що її скарби невичерпні, – так багато дорогоцінного посуду та інших речей!... ¹¹І ось вона (Ніневія) знищена, вся в руїнах, спустошена... В страсі завмирають людські серця, тремтять коліна, біль в усьому тілі, – всі обличчя палають вогнем. ¹²Де ж тепер лігво левів, – те лігвище, де левиця доглядала левенят й де бавились лев з левенятами і не було кому їх потривожити?!».

«З безпомилковою точністю Безмежний Бог веде рахунок діянням народів. Доки Він у Своїй милості закликає до покаяння, цей рахунок залишається відкритим, але коли цифри досягають певної, встановленої Богом rischi, тоді милість поступається місцем Його гніву. Рахунок закривається. Божественне терпіння закінчується. Милість більше не благає людей». – *Пророки і царі*. – С.364.

4. Оскільки багато людей сьогодні приречені на долю Ніневії, що повинно стати нашим пріоритетом?

5. ІСТОРІЯ ПОВТОРЮЄТЬСЯ

Чт, 26 лют.

а. Як зображено падіння Ассирії та чому це особливо актуально зараз?

Наума 3:7, 12, 13, 18, 19: «⁷Станеться таке, що кожен, побачивши тебе, тікатиме від тебе зі словами: Спустошена Ніневія! Хто її пожаліє? Не знайдеться тих, котрі тебе потішили б!.. ¹²Усі твої фортеці, як смоківниці з первоплодами, – щойно їх потрясуть, вони самі впадуть у рот того, хто захоче їх з'їсти. ¹³Що ж до твого народу (захисників), то вони виявляться, наче жіноцтво. Брами твого краю відкриються навстіж перед твоїми ворогами, й вогонь пожере твої засуви... ¹⁸Поснули твої пастирі, ассирійський царю, спочивають твої хоробрі. Тому твій народ і розбрівся по горах, і немає кому його зібрати ¹⁹Немає ліків для твоїх ран, – твоя хвороба невиліковна. Хто лише почує про твоє лихо, заплеще руками над тобою. Адже хто тільки не страждав від твоєї [одвічної] лютості?!».

«Великою була слава Ассирійського царства; не менше великим було і його падіння». – *Пророки і царі*. – С.365.

«До кінця часу розквіт і падіння Ассирії мають залишатися наочним уроком для всіх людей. І нині Бог питає людей землі, які у своїй гордості й зарозумілості повстають проти Нього: *"До якого ти (Єгипте) з едемських дерев подібний славою і величчю? Зійдеш і ти разом з едемськими деревами в глибини землі"* (Єзекіїла 31:18)». – *Пророки і царі*. – С.366.

б. Яким чином незабаром відбудеться подібна подія?

Об'явлення 18:7-11, 15-18: «⁷Скільки славилася вона і розкошувала, стільки дайте їй мук і плачу, бо вона каже у своєму серці: Сиджу, мов цариця, і я не вдова і не побачу лиха! ⁸За це одного дня найдуть на неї кари, і смерть, і плач, і голод; і вогнем буде спалена, адже сильний Господь Бог, Який судить її! ⁹І заридують, і заплачуть над нею царі землі, які чинили з нею розпусту та розкошували, коли побачать дим від її пожежі. ¹⁰Вони стоятимуть вдалині, налякані її муками, і говоритимуть: Горе, горе! О, місто велике! О, Вавилоне, – могутнє місто! За одну годину прийшов на тебе суд! ¹¹І купці землі заридують та заплачуть над ним, бо їхніх товарів більше ніхто не купує... ¹⁵Купці

[всього] цього, які завдяки йому збагатилися, стануть здалека і будуть жахатися від його мук, будуть ридати і плакати, ¹⁶промовляючи: Горе, горе! О, велике місто, зодягнене у вісон, і багрянцю, і кармазин, і прикрашене золотом, і коштовним камінням, і перлами, ¹⁷бо за одну годину загинуло таке багатство! І кожний керманіч, і кожний, хто пливе до місця, і моряки, і хто працює на морі, здалека зупинилися, ¹⁸і кричали, дивлячись на дим від його пожежі, й казали: Яке [місто] подібне до цього великого міста?».

«[Об'явлення 18:11, 3, 15-17 цитується]. Такі суди спіткають Вавилон у день Божого гніву. Він наповнив міру свого беззаконня, його час настав, він дозрів для знищення.

Коли Божий голос звільнить Свій поневолений народ, тоді матиме місце страхітливе пробудження тих, які втратили все у великій життєвій боротьбі. Коли час випробування ще не закінчився, вони були засліплені сатанинськими оманами та виправдовували своє гріхове життя. Багаті пишалися своєю зверхністю над тими, які мали менше переваг, але їхнє багатство було набуто порушенням Божого Закону. Вони нехтували своїм обов'язком нагодувати голодних, одягти нагих, чинити справедливість і любити справи милосердя. Вони шукали власного звеличення й пошани від оточуючих людей. Тепер вони позбавлені всього того, що робило їх великими, а самі стали вбогими і беззахисними. Охоплені жахом, вони дивляться на зруйнованих ідолів, яким надавали перевагу перед своїм Творцем». – *Велика боротьба*. – С.653, 654.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 27 лют.

1. Які три найпростіші вимоги Бог пред'являє нам згідно зі словами з книги *Міхея* 6:8?
2. Завдяки чому навіть для найзапеклішого грішника є надія?
3. Чому смирення є необхідною чеснотою, яку Бог цінує, особливо сьогодні?
4. Оскільки багато людей сьогодні приречені на долю Ніневії, що повинно стати нашим пріоритетом?
5. Як падіння Вавилону пов'язане з нехтуванням слів з книги *Міхея* 6:8?

Пожертвування першої суботи

Субота, 7 березня 2026 року

ДУХОВНИЙ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ ЦЕНТР ПОЛЯ МАРАНЬЯН-ПІАУЇ, БРАЗИЛІЯ

На північному сході Бразилії, у штатах Мараньян та Піауї, проживає близько 10,4 мільйона осіб, а територія штатів займає площу близько 581 406 км². Клімат тут коливається від екваторіального до тропічного та напівзасушливого, з різноманітною рослинністю: місцеві пальми, мангрові чагарники, амазонські ліси, серраду та каатинга.

Перша громада Реформаційного Руху в цьому регіоні була заснована у 1960 році у місті Бакабал, штат Мараньян. У зв'язку зі зростанням числа членів та організацією нових громад у цих штатах, у 2016 році було організовано Поле Мараньян-Піауї, що нараховує близько 530 членів.

Для потреб нашого Поля нам необхідно побудувати адміністративні офіси, житлові приміщення та зал для богослужінь. Для завершення будівництва нового духовного та адміністративного центру ми розраховуємо на щедрість та чуйність наших дорогих братів та сестер з усього світу.

«Бог не залежить від людей у просуванні Своєї справи. Він міг би зробити ангелів посланцями Своєї істини. Він міг би сповістити Свою волю, як Він проголосив Закон на горі Сінай Своїм Власним голосом. Але щоб виховати в нас дух доброзичливості, Він вирішив залучити людей до цієї роботи. Кожен акт самопожертви заради блага інших зміцнить дух доброзичливості в серці того, хто дає, ще тісніше пов'язуючи його з Викупителем світу, Котрий будучи багатий, заради нас став убогим, аби ми збагатилися Його зубожінням. І лише тоді, коли ми виконуємо те, для чого Бог створив нас, життя може стати для нас благословенням. Усі Божі благі дари людині виявляться лише прокляттям, якщо вона не використовує їх для благословення своїх ближніх і для просування Божої справи на землі». // Рев'ю енд Геральд, 7 грудня 1886 року.

Коли ви почуєте цей заклик, будь ласка, пам'ятайте про благословення, які зливаються на вірного управителя, і люб'язно співпрацюйте з нами у цьому починанні, яке, за Божою благодаттю, матиме велике значення для зростання та продовження роботи в цьому Полі. *"Адже Бог любить того, хто дає з радістю" (2 до коринтян 9:7).*

Ваші брати та сестри з Поля Мараньян-Піауї

Благоговіння перед Всезнаючим

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «А Господь – у Своєму святому Храмі! – Тому нехай мовчить перед Ним уся земля!» (Аввакума 2:20).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.5. – С.491-500.

«Благоговіння до Божого дому майже повністю зникло... У нас є достатньо причин підтримувати палкий, молитовний дух під час богослужіння. У нас є причини бути ще більш чуйними і шанобливими під час богослужіння, ніж древні юдеї». – *Свідectва для церкви. – Т.5. – С.495.*

1. ВАЖЛИВЕ ЗАПИТАННЯ

Нд, 1 бер.

а. Що висловив пророк Аввакум на початку своєї молитви до Бога?

Аввакума 1:1-4: «¹Пророцтво, яке отримав пророк Аввакум у видінні. ²Доки, Господи, благатиму, щоб ти вислухав? [Доки] волатиму до Тебе про насильство, від якого Ти не рятуєш?! ³Навіщо Ти допускаєш, щоб я побачив беззаконня і дивився на муку? На моїх очах звершується грабіж і насильство, посилюється ворожнеча і сварка. ⁴Тому й закон втрачає силу, і не провадиться належне судочинство, – нечестивий звідусіль навідає на праведного, через що перекручується усяке право».

«З людської точки зору, виконання Божественного наміру щодо обраного народу видавалося майже неможливим. З плином часу започатковане в минулі віки відступництво посилювалося; десять племен були розпорошені серед язичників; залишилися лише племена Юди й Веніяміна, але й вони перебували на межі морального і національного занепаду. Пророки почали передрікати цілковите знищення прекрасного міста, в якому знаходився Соломонів храм і на якому зосереджувалися усі їхні марні сподівання національної величі. Чи може Бог відмовитися від Свого початкового наміру визволити тих, котрі поклалися на Нього? Чи могли вірні Богові люди сподіватися кращих днів з огляду на нескінченні переслідування праведних і очевидне благополуччя нечестивих? Такі тривожні запитання ставив пророк Аввакум». – *Пророки і царі. – С.384, 385.*

б. Якою була відповідь Господа?

Аввакума 1:6-11: «⁶Ось Я підіймаю халдеїв, – стрімкий і жорстокий народ, який пройде по всіх просторах краю, захоплюючи поселення, що йому не належать. ⁷Він страшний і лютий, який за своєю волею вершить судочинство і [встановлює] власну владу. ⁸Його коні швидші за леопардів, а тому вони спритніші за вечірню вовчу зграю. Його вершники женуться галопом і здалеку налітають, наче орли, накидаючись на свою здобич. ⁹Кожен з них прагне насильства, – їхні обличчя спрямовані вперед, на схід, захоплюючи численних бранців, наче пісок. ¹⁰Вони глузують з царів, забавляються можновладцями, глумляться над усіма фортецями, – насипаючи земляні вали, заволодівають ними (фортецями). ¹¹І знову летять, наче вітер, – підносяться, чинячи злочин і вважаючи свою силу богом».

1. Якщо мені не зрозумілі дії Бога, чого я повинен навчитися з молитов Аввакума?

2. ТЕРПІННЯ У ЗВОЛІКАННІ

Пн, 2 бер.

а. Чому Аввакум був готовий прийняти Божий план?

Аввакума 1:12, 13: «¹²Але хіба ж не Ти, Господи, існуєш споконвіку?! Ти – мій Бог, моя Святиня, тому ми не загинемо! Господи, Ти їх покликав, аби звершити суд. Склеп моя, Ти їх визначив задля покарання. ¹³Твої очі надто чисті, щоб спостерігати за злом, – Ти не можеш дивитися на злочини. Чому ж Ти дивишся на зрадництво і мовчиш, коли нечестивий намагається пожерти праведнішого за себе?».

«Бог відповів на благання Своїх вірних дітей. Через вибраного вісника Він повідомив про Свій намір покарати народ, який відвернувся від Нього, аби служити язичницьким богам. Ще за життя тих, кого на той час непокоїло майбутнє, Він у чудовий спосіб керував справами земних правителів і таким чином привів Вавилон до влади. "Страшні та люті" халдеї, котрі зненацька напали на юдейський край, мали стати для Ізраїлю призначеним Богом бичем. Князі і найкращі з юдейського народу мали потрапити до вавилонського полону, юдейські міста, села й родючі поля мали бути спустошеними – ніщо не уникне покарання». – *Пророки і царі*. – С.385.

б. Який урок, даний пророкові, особливо стосувався досвіду перших піонерів адвентизму?

Аввакума 2:1-4: «¹Я стану на свою варту, підіймусь на фортифікаційний вал і подивлюсь, – почекаю, що Він скаже мені у відповідь на

мою скаргу. ²Відповідаючи, Господь сказав мені: Напиши видіння і вирізьби [зрозуміло] на дошках, щоб легко міг прочитати той, хто вміє читати. ³Адже видіння стосується визначеного часу, – воно провіщає, що станеться в кінці, і не обмане. Якщо навіть забариться, продовжуй чекати, бо воно збудеться неодмінно і не запізниться. ⁴Подивись на зухвалу [людину], – немає в її душі правди, тоді як праведний житиме своєю вірою».

«Минула весна 1844 року – час, коли очікували Другого приходу Христа. Тих, котрі з вірою чекали Його явлення, охопили сумніви й непевність. Але тоді, як світ вважав їх ошуканими й намагався довести, що вони пішли слідом за ілюзіями, Боже Слово, як і раніше, залишалося їх єдиною втіхою. Більшість із них продовжували досліджувати Святе Письмо, знову перевіряючи основу своєї віри й старанно вивчаючи пророцтва, щоб отримати нове світло...

З пророцтвами, які торкалися часу Другого приходу Христа, була тісно пов'язана одна настанова, звернена до тих, хто перебуває в стані нерішучості та непевності. Ця настанова надихає їх терпляче, з вірою чекати, коли з'ясується те, чого зараз вони не розуміють. Серед цих пророцтв було пророцтво, записане в книзі *Аввакума 2:1-4*...

Уже в 1842 році повеління цього пророцтва: *"Напиши видіння і вирізьби [зрозуміло] на дошках, щоб легко міг прочитати той, хто вміє читати"* спонукало Чарльза Фітча зробити пророчу таблицю для ілюстрації видінь з книг Даниїла та Об'явлення. Публікація цієї таблиці розглядалася як виконання повеління, даного через Аввакума. Однак у той час ніхто не помітив, що в цьому пророцтві передбачена затримка у виконанні видіння – час зволікання». – *Велика боротьба*. – С.391, 392.

2. Хто з моїх знайомих оцінив би гідно пророчу карту часу?

3. ЖИВУЧИ В БОЖІЙ ПРИСУТНОСТІ

Вт, 3 бер.

а. Як слова, записані в книзі *Аввакума 2:4*, зміцнювали віруючих у кожному поколінні?

До римлян 1:16, 17: «¹⁶Адже я не соромлюся Радісної Звістки [Христа], тому що вона – Божа сила на спасіння кожному, хто вірить: перше – юдеєві, а [тоді] – грекові. ¹⁷Адже праведність Божа відкривається в ній з віри у віру, як написано: А праведний вірою житиме».

«Віра, яка зміцнювала Аввакума і всіх святих у ті дні важкого випробування, і нині підтримує Божий народ. У найпохмуріші хвилини

життя, в найнебезпечніших обставинах християнин може всім серцем звертатися до Джерела світла й сили. Через віру в Бога його надія й мужність з дня на день відновлятимуться. *"Праведний житиме своєю вірою"*. У служінні Богові не повинно бути розчарування, нерішучості та страху...

Ми повинні плекати й розвивати віру, про яку свідчили пророки й апостоли, – віру, котра покладається на Божі обітниці та чекає визволення визначеного Ним часу й накресленим Його Провидінням шляхом». – *Пророки і царі*. – С.386, 387.

б. Про що ми завжди повинні пам'ятати, коли відчуваємо спокусу сумніватися або стати самовпевненими?

Плач Єремії 3:25, 26: «²⁵Господь прихильний до тих, котрі на Нього покладаються, – до кожної душі, яка Його шукає. ²⁶Щастить тому, хто спокійно очікує Господнього спасіння»; *Аввакума 2:20*: «А Господь – у Своєму святому Храмі! – Тому нехай мовчить перед Ним уся земля!».

«Час очікування може видаватися надто довгим; душа може бути пригніченою й розчарованою; чимало з наших довірених друзів можуть упасти на земній дорозі, але разом з пророком, який намагався підбадьорити Юду в час небувалого відступництва, давайте впевнено скажемо: *"А Господь – у Своєму святому Храмі! – Тому нехай мовчить перед Ним уся земля!"*» – *Пророки і царі*. – С.387, 388.

«Істинне благоговіння перед Богом надихається усвідомленням Його безмежної величі та відчуттям Його присутності». – *Виховання*. – С.242.

«*"Святе й грізне Його Ім'я!"* (Псалом 111:9). Ангели, промовляючи Боже Ім'я, закривають свої обличчя. З яким благоговінням ми, грішні, повинні вимовляти його своїми вустами!

До Біблії також необхідно виявляти повагу та шану, ніколи не користуватися нею, як звичайною книгою, поводитися з нею треба дбайливо». – *Виховання дітей*. – С.538.

«Батьки, будьте уважні щодо прикладу та ідей, які ви подаєте своїм дітям. Вони мають дуже вразливий розум і легко піддаються впливу. Щодо служіння у Святині, то якщо у проповідника є якийсь недолік, остерігайтеся навіть згадувати про нього. Говоріть тільки про ту добру справу, яку служитель виконує, про добрі думки, які він викладає й до яких вам слід прислухатися як до тих, що виходять з уст Божого посланця. Легко зрозуміти, чому на дітей майже зовсім не справляє враження служіння Слова й чому у них так мало благоговіння перед Божим домом. Отже, діти отримали неповноцінне виховання щодо цього питання». – *Виховання дітей*. – С.545.

3. Які аспекти моєї поведінки в Божому домі слід покращити?

а. Яку палку молитву Аввакума ми повинні повторювати сьогодні?

Аввакума 3:2: «Господи, я почув вістку про Тебе, і мені стало страшно! Господи, оживи Свою справу за наших днів! У наші роки яви Себе і в гніві Своїм згадай про милосердя!».

«Сьогодні, як і за часів стародавнього Ізраїлю, існує потреба у відродженні правдивої релігії серця. Покаяння – це перший крок, який повинні зробити усі, котрі бажають навернутися до Бога. Ніхто не зробить цієї роботи за іншого. Кожний з нас, зокрема, повинен упокорити душу перед Богом і залишити своїх ідолів. Коли ми зробимо усе, що в наших силах, Господь виявить нам Своє спасіння». – *Патріархи і пророки.* – С.590.

б. Що повинно незмінно характеризувати нашу віру навіть перед серйозними негараздами й труднощами та чому?

Авакума 3:17-19: «¹⁷Тому хоч би не розцвіла смоківниця й не було врожаю на виноградній лозі; хоча б не вродило оливкове дерево й не було врожаю в полі; хоч би не стало овець у кошарі та скотини в стайнях, – ¹⁸то й тоді радітиму в Господі, веселитимусь у Бозі мого спасіння! ¹⁹Адже Владика Господь – моя сила! Він зробить мої ноги, як у лані, і на верховини мене поведе!»; *До филип'ян 2:14, 15:* «¹⁴Усе робіть без нарікань і сумніву, ¹⁵щоб ви, непорочні та чисті, були бездоганними Божими дітьми серед лукавого й розбещеного роду, серед якого ви сяєте, мов світила у світі».

«Нехай скаже той, хто зазнає утисків та тяжких випробувань: *"Якщо навіть Він убиває мене, я все рівно покладатиму свою надію на Нього"*». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.317.

«Кров Христа заступалася за грішних і захищала їх від повної міри покарання, але під час останнього суду буде вилитий гнів, не змішаний з милістю...

Божий народ також не буде звільнений від страждань; але, незважаючи на гоніння й утиски, нестатки й голод, він все ж не буде залишений на загибель. Бог, Котрий піклувався про Іллю, не пройде повз жодного зі Своїх дітей, які пожертвують собою. Той, Хто порахував навіть волосся на їхніх головах, потурбується про них, і під час голоду вони матимуть що їсти. У той час як нечестиві помиратимуть від голоду й мору, ангели оберігатимуть праведних і піклуватимуться про їхні потреби». – *Велика боротьба.* – С.629.

в. Який ще пророк був покликаний у цей самий період, щоб проголосити звістки, актуальні і для нашого часу?

Софонії 1:1: «Господнє слово, яке було до Софонії, сина Кушія, внука Гедалії, правнука Амарії, праправнука Єзекії, за днів Йосії, Амонового сина, царя Юдеї».

«Аввакум не був єдиним пророком, котрий говорив про світлу надію, майбутню славу і теперішній суд. Під час царювання Йосії Господь через Софонію також застерігав про наслідки безупинного відступництва, звертаючи погляд правдивої церкви на славне майбутнє. Його пророцтва щодо прийдешнього суду над Юдеєю однаковою мірою стосуються покарань, які мають спіткати нерозкаяний світ під час Другого приходу Христа». – *Пророки і царі*. – С.389.

4. Чому для мене життєво важливо протистояти спокусі нарікати та скаржитися?

5. ТРАГІЧНА, ПІДСТУПНА ПАСТКА

Чт, 5 бер.

а. Яка протверезна звістка розкриває реальність Божого гніву проти псевдопоклоніння і тих, хто його пропагує?

Софонії 1:2-6: «²Я цілковито знищу з поверхні землі все, – говорить Господь! ³Змету людей і худобу, знищу птахів небесних і риб морських, – покладу край спокусам разом з нечестивими. Знищу з поверхні землі все людство, – говорить Господь. ⁴Я простягну Мою руку проти Юдеї та проти всіх мешканців Єрусалима; Я зітру з цього місця залишки Ваала, і навіть імена жерців разом з їхніми священиками. ⁵Викореню й тих, котрі поклоняються на дахах небесному війську, а також тих, які присягаються Господом і одночасно присягаються своїм царем (Молохом); ⁶так само й тих, котрі відступають від Господа, як і тих, які не шукають Господа та не звертаються до Нього».

б. Яка поведінка людини свідчить про серйозне повстання, приховане в її серці, хоча вона може легковажно вважати, що слідує за Богом?

Софонії 1:12, 13: «¹²У той час Я обшукаю Єрусалим зі світильником і покараю мужів, котрі заkostenіли над помутнілими осадами [вина в чашах] і вважають: Господь не робить ні доброго, ні злого. ¹³Їхнє майно буде розграбоване, а їхні будинки – спустошені. Вони збудують доми, але не житимуть [у них], – насадять виноградники, але вина з них не питимуть»; **Від Матвія 24:48-51:** «⁴⁸А коли той злий раб скаже у своєму серці: Мій пан запізнюється! – ⁴⁹і почне бити своїх товаришів,

а їсти й пити з п'яницями, ⁵⁰то прийде пан того раба в день, у який не сподівається, і в годину, якої не знає; ⁵¹розітне його напіл і визначить його долю з лицемірами; там буде плач і скрегіт зубів».

«Люди, яким Бог довірив священні, урочисті, випробувальні істини для нашого часу, сплять на своєму посту. Своїми діями кожен говорить: істина в нас, я *"багатий, розбагатів і нічого не потребую!"*, тоді як Вірний Свідок попереджає: *"А не знаєш, що ти і нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий!"* (Об'явлення 3:17).

З якою точністю ці слова зображують нинішній стан церкви: *"А не знаєш, що ти і нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий!"*. Божі раби сповіщають застережливі звістки, що посилаються Святим Духом, і говорять тим, хто перебуває в омані, про недоліки їхнього характеру, але вони відповідають: *"Це мене не стосується. Я не приймаю вашу звістку. Я роблю все, що в моїх силах, і вірю в правду"*.

Лукавий раб, що говорив у серці: *"Мій пан запізнюється!"*, вірив у Прихід Христа і чекав його. Він був *"слугою"* і зовні служив Богові, тоді як у серці підкорявся сатані. Він не відкидає істину відкрито, як насмішник, але всім своїм життям показує, що в серці не вірить у швидкий Прихід Господа. Самовпевненість робить його байдужим до вічних інтересів. Він приймає правила поведінки цього світу і пристосовується до його традицій та звичаїв. Він сповнений світської гордості, егоїзму та амбіцій. Боячись, що його брати виявляться вищими за нього, він починає зневажливо відгукуватися про їхню працю і ставить під сумнів їхні мотиви. Тим самим він завдає удару по своїх співпрацівниках». – *Свідоктва для церкви. – Т.5. – С.101, 102.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 6 бер.

1. Якщо мені не зрозумілі дії Бога, чого я повинен навчитися з молитов Аввакума?
2. Хто з моїх знайомих оцінив би гідно пророчу карту часу?
3. Які аспекти моєї поведінки в Божому домі слід покращити?
4. Чому для мене життєво важливо протистояти спокусі нарікати та скаржитися?
5. Чому мені важливо глибоко досліджувати своє серце, коли мене доколяють?

Пильнуючи, щоб славити Бога

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Тому й каже Господь Саваот: Зверніть вашу увагу на те, як вам ведеться!» (Аггея 1:7).

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідчення для церкви. – Т.9. – С.92-96.

«Не зволікай з цим, але ретельно досліджуй своє серце і щодня помирай для свого "я"». – *Свідчення для церкви. – Т.3. – С.336.*

1. ДВА КЛАСИ

Нд, 8 бер.

а. Опишіть непрості події, які невдовзі відбудуться.

Софонії 1:14-18: «⁴Адже близький великий Господній День, – він наближається і дуже швидко наступає. Вже чути наближення Господнього Дня! Гірко кричатиме тоді навіть найхоробріший. ¹⁵Цей День є днем гніву, днем горя і скорботи, днем нищення і руйнування, днем темряви і мороку, днем хмари й туману; ¹⁶днем труби і військового крику проти укріплених міст та їхніх високих башт. ¹⁷Тоді наведу страх на людей, так що ходитимуть наче сліпі, тому що вони згрішили проти Господа. Їхня кров розіллється по землі, а їхні тіла лежатимуть гноєм. ¹⁸У День Господнього гніву їх не врятує ні їхнє срібло, ані їхнє золото, тому що вогонь Його обурення охопить усю землю. Він готує страшне знищення для всіх мешканців землі».

«Люди, які в Божому страху трудяться заради прославлення Божого Імені та звільнення церкви від перешкод і виправлення тяжких гріхів, щоб Божий народ зрозумів, як важливо зненавидіти гріх і утверджувати принципи чистоти, завжди стикатимуться з опором неосвячених. Софонія так описує справжній стан неосвячених людей і страшні суди, які відвідають їх». – *Свідчення для церкви. – Т.3. – С.270, 271.*

«[Софонії 1:2, 3, 8-18 цитується]. Відбудеться низка подій, які відкриють, що Бог контролює ситуацію. Істина проголошуватиметься чітко і безпомилково. Як Божий народ, ми повинні під керівництвом Святого Духа підготувати шлях Господу. Євангелію необхідно проповідувати у всій її чистоті. Потік живої води має поглиблюватися та розширюватися у своєму руслі. І поблизу, і вдалині люди будуть покликані від плуга і від найпоширеніших бізнесових занять (тобто від того, чим значною мірою зайняті уми людей), щоб навчитися від досвідчених людей мистецтву євангелізації. Коли вони навчатимуться ефективно працю-

вати, тоді матимуть силу проголошувати істину. Завдяки дивовижним проявам Божественного провидіння гори труднощів будуть зрушені зі своїх місць і скинуті в море. Тоді жителі землі почують і зрозуміють звістку, яка так багато для них означає. Люди дізнаються про те, що є істиною. Божа справа просуватиметься й просуватиметься, доки вся земля не отримає попередження, і тоді прийде кінець». – *Свідчення для церкви.* – Т.9. – С.96.

1. Як напередодні кризи я можу стати силою до добра в Божих руках?

2. ТУРБОТА ТА ЗАХИСТ

Пн, 9 бер.

а. Що є ключем для того, щоб отримати Божий захист під час майбутньої кризи?

Софонії 2:1-3, 15: «¹Зберіться й усвідомте, безсоромні народи, ²перше ніж здійсниться заплановане, – день пролетить як полова від вітру, – доки не прийшов на вас День Господнього обурення, і не запалав на вас Господній гнів! ³Шукайте Господа, усі покірні люди землі, які виконують Його Закон! Шукайте справедливості, досягайте покірливості, – може, ви будете захищені в День Господнього гніву...¹⁵Отак буде з веселим у минулому містом, яке почувало себе безпечно, і само себе переконувало: Тільки я, і немає іншого! Якою ж руїною воно стало, – лігвищем для звірів! Кожен, хто проходитьиме повз нього, засвище й махне рукою»; **2 до коринтян 7:1:** «Отже, маючи такі обітниці, улюблені, очистьмо себе від усякої нечистоти тіла та духа, звершуючи святі справи в Божому страху».

«Бог вимагає, щоб Його народ очистив себе від будь-якої нечистоти тіла та духа, звершуючи святі справи в Божому страху. Усі байдужі до цієї важливої реформи, які всіляко виправдовують своє небажання звершувати її, будуть знайдені легкими, тоді як лагідні, котрі чинили Його суд і правду, будуть сховані в день Божого гніву». – *Свідчення для церкви.* – Т.1. – С.619.

«У Господній день, якраз перед Приходом Христа, Бог пошле блискавки з Небес у гніві Своєму, які з'єднаються з вогнем на землі. Гори горітимуть, як піч, і зіллють жахливі потоки лави, знищуючи сади та поля, села та міста; і коли ця розплавлена руда, каміння та розпечений бруд потраплять у річки, вони закиплять, як котел, і почнуть викидати величезне каміння та розкидати їхні уламки по землі з невимовною силою. Цілі річки висохнуть. Земля здригатиметься, і всюди відбуватимуться жахливі виверження та землетруси. Бог каратиме безбожних жителів землі, доки вони не будуть знищені. Святі будуть збережені на землі посеред цих жахливих лих, як Ной був збережений у ковчезі під час потопу». – *Духовні дари.* – Т.3. – С.82, 83.

б. Що характеризує вірних Божих дітей, на відміну від тих, хто має лише поверхове сповідання?

Софонії 3:1-4, 12, 13: «¹Горе бунтівливому, розбещеному й сповненому насильства місту! ²Воно не слухається закликів, не сприймає повчання, не покладає надії на Господа і не наближується до свого Бога. ³Його можновладці в ньому, як рикаючі леви, а його судді, як зграя вечірніх вовків, – не залишають після себе до ранку нічого. ⁴Його пророки зарозумілі й зрадливі. Його священики опоганюють Святиню, нехтуючи Законом... ¹²Я залишу серед тебе лагідних і вбогих духом людей, котрі покладатимуться на Господнє Ім'я. ¹³Залишок Ізраїлю не чинитиме несправедливості й не говоритиме неправди, – серед них не знайдеться підступних і лукавих уст. Вони будуть пастися та відпочивати, і вже ніхто їх не лякатиме».

в. Яким чином Софонія розкриває велику надію та місію вірних Божих людей у всіх куточках землі?

Софонії 3:14-16: «¹⁴Радій, дочко Сіону! Весело вигукуй, Ізраїлю! Від усього серця радій і веселися, дочко Єрусалима! ¹⁵Господь відмінив вирок щодо тебе, прогнав твоїх ворогів. Цар Ізраїлів, Господь, посеред тебе, тому більше не зазнаєш лиха. ¹⁶Того часу скажуть Єрусалимові: Не бійся, Сіоне! Нехай не опускаються твої руки!».

«Усе небо виявляє інтерес не тільки до країн, які розташовані поблизу й потребують нашої допомоги, а й до віддалених земель. Небесні істоти спостерігають і чекають, що людей-посередників глибоко зворушать потреби їхніх співробітників, які перебувають у розгубленості, скорботі та лихах і переносять різні випробування». – *Свідectва для церкви*. – Т.6. – С.459.

2. Чому лагідність – це необхідна чеснота, яку слід здобути в ці останні дні?

3. РОЗРАДА ДЛЯ ВІРНОГО ОСТАНКУ

Вт, 10 бер.

а. Як Святе Письмо розкриває глибину Божої любові до Його дітей? Як ми повинні відображати цю любов?

Софонії 3:17: «Господь, твій Бог, є посеред тебе, – Всемогутній тебе врятує! Він радітиме тобою особливою радістю, – відновить Свою любов! Він буде тішитись тобою, як веселяться у свята»; **2 до коринтян 1:3, 4:** «³Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець співчуття і Бог усякої втіхи, ⁴Який розраджує нас у всіх наших скорботах, аби і ми могли потішати тих, хто перебуває у різних скорботах, утіхою, якою Бог потішає нас самих».

«[Бог] впровадить мене у бенкетні покої, а його стяг наді мною – любов (Пісні Пісень 2:4). "Якщо ходитимеш Моїми дорогами, – промовляє Він, – й ходитимеш серед тих, котрі тут стоять" (Захарії 3:7) – навіть серед святих ангелів, котрі оточують Його престол... І небо, і земля з'єднаються в пісні радості Отця: "Бо цей син мій був мертвий – і ожив, пропав – і знайшовся"». – Наочні уроки Христа. – С.206, 207.

«Божі ангели, тисячі й десятки тисяч, посилаються на служіння до тих, хто успадковує спасіння. Вони бережуть нас від зла і відбивають нападки сил темряви, які прагнуть знищити нас. Хіба ми не маємо причини бути вдячними кожної миті, бути вдячними навіть тоді, коли на нашому шляху з'являються труднощі?

Сам Господь є нашим Помічником. "Радій, дочко Сіону! Весело вигукуй, Ізраїлю! Від усього серця радій і веселися, дочко Єрусалима!.. Господь, твій Бог, є посеред тебе, – Всемогутній тебе врятує! Він радитиме тобою особливою радістю, – відновить Свою любов! Він буде тішитись тобою, як веселяться у свята" (Софонії 3:14, 17). Господь бажає, щоб ми несли це свідчення світові. Хвала Йому повинна невинно звучати в наших серцях і на вустах.

Таке свідчення матиме вплив і на оточуючих нас людей. Коли ми намагаємося відвернути людей від задоволення власних бажань до справжнього щастя, то повинні показати їм, що маємо щось краще, ніж те, чого вони прагнуть». – Свідчення для церкви. – Т.6. – С.63, 64.

б. Опишіть подальшу ніжну турботу Бога про Його дітей, які переслідуються за те, що вони відмовляються порушувати Його Закон свободи.

Софонії 3:18-20: «¹⁸Я усуну з-посеред тебе лихо, аби через нього ти не зазнав ганьби. ¹⁹Тоді ж Я розправлюсь з усіма твоїми гнобителями; спасу кульгавих і зберу відкинутих, – сприятиму тому, щоб їх поважали і величали у кожній країні, де їх ганьбили. ²⁰Того часу Я поверну вас, – обов'язково Я вас позбираю тоді. Неодмінно Я зроблю вас іменитими й славними поміж усіма народами землі! Саме тоді, на ваших очах, Я зміню вашу гірку долю, – говорить Господь»; **Єзекіїля 9:3, 4:** «³І ось слава Ізраїлевого Бога піднялася від херувима, на якому вона перебувала, в бік порогу Храму. І Господь покликав чоловіка, одягнутого в лляні шати, з приладом для писання на своєму поясі. ⁴І сказав йому Господь: Пройди посеред міста, тобто посеред Єрусалима, і зроби знак на чолах людей, котрі страждають та сумують з приводу всіх гідот, що діються у ньому».

«Зверніть увагу на таку думку: чоловік у лляних шатах повинен був нанести знак, який засвідчить приналежність людей до чистої істини, вписаної в їхні серця Духом Святим, на всіх, котрі "страждають та сумують».

ють з приводу всіх гидот, що діються" в церкві. Їхня любов до чистоти, честі та Божої слави така сильна, і вони так ясно уявляють собі крайню порочність гріха, що це завдає їм неймовірних мук, і вони тяжко сумують і зітхають». – *Свідощтва для церкви.* – Т.3. – С.267.

3. Що характеризує всіх, хто буде захищений у день гніву Господнього?

4. РОЗГЛЯД СВОЇХ ШЛЯХІВ

Ср, 11 бер.

а. Що відбувалося в той час, коли Аггей був покликаний пророком, і чого ми повинні навчитися з цієї ситуації?

Аггея 1:1-4: «¹Другого року царя Дарія, шостого місяця, в перший день місяця, було Господнє слово через пророка Аггея до Зоровавеля, сина Шеалтіїла, намісника Юдеї, та до первосвященника Ісуса, сина Єгосадака, такого змісту: ²Так говорить Господь Саваот, промовляючи: Ці люди кажуть, що ще не прийшов час відбудови Господнього Храму. ³Тому Господнє слово через пророка Аггея було такого змісту: ⁴А для вас самих надійшов час жити в оздоблених домах, тоді як цей Дім залишається в руїнах?».

«Вираз *"ці люди кажуть"* має важливе значення. У час, коли їм була дана можливість, ізраїльтяни не виявили готовності коритися. Від тих, кого Господь обирає й веде, очікується негайний послух. У проханнях про зволікання виявляється зневага до Бога. І все ж ті, котрі вважають за краще сл"їдувати своїм шляхом, часто вигадують витончені причини для самовиправдання. Таким чином, ізраїльтяни заявили, що вони почали відбудову, але їхню роботу було перервано через перешкоди, що створені їхніми ворогами. Ці перешкоди, розмірковували вони, були ознакою того, що час для відбудови ще не настав. Вони заявили, що Господь створив труднощі, щоб докорити їм за поспішні дії. Ось чому у звістці, даній через Свого пророка, Він назвав їх не *"Мої люди"*, а *"ці люди"*.

Ізраїльтяни не мали реального виправдання для припинення робіт з відбудови храму. Час, коли виникали найсерйозніші заперечення, був часом, коли вони мали продовжувати будівництво. Але ними керувало егоїстичне небажання зіткнутися з небезпекою, спричинивши опір ворогів. У них не було віри, яка є підставою для надії, що переконує про речі, недоступні для споглядання. Вони не наважувалися рухатися вперед з вірою в Боже провидіння, що відкривається, тому що не могли бачити кінець від початку. У разі виникнення труднощів вони з легкістю залишали доручену їм справу». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1175.

б. Який заклик звернений до тих, кого відволікають світські турботи?

Аггея 1:5-10: «⁵Тому так говорить Господь Саваот: Зверніть вашу увагу на те, як вам ведеться! ⁶Ви сієте багато, але мало збираєте; ви їсте, але не насичуєтесь; п'єте, але не втамовуєте спраги; ви одягаєтесь, але не відчуваєте тепла, – а хто й заробляє, кладе в дірявий гаманець. ⁷Тому й каже Господь Саваот: Зверніть вашу увагу на те, як вам ведеться! ⁸Підіймайтесь у гори, доставляйте звідти дерево, й відбудовуйте Храм, щоб він був Мені до вподоби, і Я був у ньому прославлений, – говорить Господь. ⁹Ви сподівалися на багато, а виходило мало, а коли приносили те до дому, то Я його розвіював. У чім причина? – питає Господь Саваот. – А в тому, що Мій Дім лежить у руїнах, а кожен з вас поспішає працювати біля власного дому. ¹⁰Тому-то небо над вами не дає належної роси [для вашої землі], а земля затримує свій врожай».

«У книзі пророка Аггея виразно показані наслідки відмови людей від добровільних приношень на користь Бога... Юдеї почали відбудову Божого храму, але, зустрівшись із рішучим опором ворогів, припинили роботу». – *Патріархи і пророки*. – С.527.

в. Як Останок здобув перемогу в думках та ділах?

Аггея 1:12, 13: «¹²Після цього Зоровавель, син Шеалтіїла, та первосвященик Ісус, син Єгосадака, і всі інші люди взяли до уваги слова Господа, свого Бога, а також слова пророка Аггея, оскільки [усвідомлювали, що] його послав Господь, їхній Бог. Народ пройнявся страхом від Господньої присутності. ¹³Тоді Аггей, Господній вісник, передавши послання Господа до народу, додав: Я є з вами, – говорить Господь!».

«[Останок] не наважився знехтувати неодноразовим застереженням щодо того, що їхнє благополуччя та Боже благословення залежать від повного послуху настановам, які вони отримали. Щойно вони прийняли рішення виконувати слова Господні, Його звістки докору змінилися на слова підбадьорення. О, який милостивий наш Бог!». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1176.

4. Що може відволікати мене від найважливішої мети в житті?

5. ПРОСЛАВЛЕНИЙ, АЛЕ ІНШИМ ЧИНОМ

Чт, 12 бер.

а. Поясніть Божий план щодо другого храму, який мав бути збудований.

Аггея 2:6-9: «⁶Ось що говорить Господь Саваот: Я ще раз, – а це станеться незабаром, – потрясу небеса й землю, море й суходіл. ⁷Я потрясу всі народи, так що прийдуть скарби всіх народів, і Я сповню

цей Храм славою, – говорить Господь Саваот! ⁸Адже срібло Моє і золото [також] Моє, – говорить Господь Саваот. ⁹Слава цього останнього Храму буде більшою, ніж попереднього! – говорить Господь Саваот. А це місце Я сповню миром, – говорить Господь Саваот».

«Після зруйнування храму Навуходоносором він був відбудований приблизно за 500 років до народження Христа. Це зробив народ, який після тривалого полону повернувся до свого спустошеного, майже цілком зруйнованого краю. Серед нього були старші за віком люди, котрі бачили колись славу Соломонового храму. Вони гірко ридали під час закладення підвалин нової споруди, яка вже не буде такою величною, як попередній храм. Пророк яскраво змальовує їхній душевний стан: *"Чи є ще серед вас той, хто бачив цей Храм у його попередній славі? А яким ви його бачите тепер? Чи не здається вам, що цей, порівняно з тим, у ваших очах як ніщо?"* (Аггея 2:3; Єздри 3:12). Тоді було дано обітницю, що слава нового храму перевершить славу попереднього.

Але другий храм не зрівнявся за величчю з першим і не був удостоєний тих очевидних ознак Божественної присутності, як перший. Посвячення другого храму не відзначене проявом надприродної сили, як при посвяченні першого храму. Хмара слави не зійшла, щоб наповнити новозбудовану святиню. І вогонь з небес не впав, аби спалити жертву на жертівнику. Божа велич більше не спочивала між херувимами у Святому Святих; там не було ані ковчега, ані престолу благодаті, ані таблиць заповіту. І не було жодної відповіді з небес на голос священника, котрий запитував про волю Єгови.

Протягом століть юдеї марно намагалися показати, що обітниця, дана Богом пророкові Аггею, виконалася; гордість і невірство засліпили їхній розум, і справжнє значення пророчих слів залишилося для них незрозумілим. Однак другий храм був вшанований не хмарою слави Єгови, а особистою присутністю Того, в Кому тілесно перебувала вся повнота Божества. Той, Хто був "Скарбом усіх народів", справді прийшов до храму. Муж із Назарета навчав і зціляв у його святих дворах. Лише завдяки особистій присутності Христа другий храм своєю славою перевершив перший». – *Велика боротьба*. – С.23, 24.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 13 бер.

1. Як напередодні кризи я можу стати силою до добра в Божих руках?
2. Чому лагідність – це необхідна чеснота, яку слід здобути в ці останні дні?
3. Що характеризує всіх, хто буде захищений у день гніву Господнього?
4. Що може відволікати мене від найважливішої мети в житті?
5. Чому простіший і скромніший храм, збудований у дні Аггея, був таким славним?

Події останніх днів

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Просіть у Господа своєчасного, пізнього дощу весною. Господь засяє блискавкою і пошле вам сильну зливу, – кожній рослині в полі» (*Захарії 10:1*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Пророки і царі. – С.580-592;

Свідчення для проповідників. – С.506-512;

Дії апостолів. – С.47-56.

«Якщо ми невідступно звертатимемося до Бога, щоб отримати Духа Святого, то Дух Святий спонукатиме нас з лагідністю й смиренням у серці, з усвідомленням нашої повної залежності від Неба чекати злиття Пізнього дощу. Якщо ми з вірою проситимемо в молитві у Бога Небесних благословень, то ми отримаємо їх, оскільки Він обіцяв нам». – *Свідчення для проповідників.* – С.509.

1. ЗІНИЦЯ ЙОГО ОКА

Нд, 15 бер.

а. Як Захарія підтримав звістку Аггея?

Захарії 1:1-4, 15, 16: «¹Восьмого місяця, другого року Дарія, було Господнє слово до пророка Захарії, сина Берехії, онука Іддо, такого змісту: ²Господь дуже розгнівався на ваших батьків. ³Але скажи їм, що говорить Господь Саваот: Наверніться до Мене, – це заклик Господа Саваота, – і Я повернуся до вас, – говорить Господь Саваот! ⁴Не будьте такими, як ваші батьки, до яких волали тодішні пророки, закликаючи словами Господа Саваота: Відверніться від ваших лихих доріг і від ваших поганих учинків! Але вони не звертали на те уваги й не прислухалися до Моїх слів, – говорить Господь... ¹⁵А тому Я дуже обурений на народи, котрі поводяться легковажно. Бо коли на короткий час запалав Мій гнів на [Ізраїль], вони ще примножували його нещастя. ¹⁶Тому так говорить Господь: Я повертаюсь в Єрусалим з помилюванням, і Мій Храм у ньому буде відбудований, – запевняє Господь Саваот, – вимірювальний [шнур] буде також простягнутий над усім Єрусалимом!».

«Щирі настанови та підбадьорення Аггея набули особливої виразності й сили в устах Захарії. Цього пророка Бог покликав стати поруч з Аггеєм, спонукаючи Ізраїля відгукнутися на повеління, схаменутися й будувати. Перша вістка Захарії давала запевнення в непорушності Божого слова та обітницю благословення тим, хто прислухається до найвірнішого пророчого слова». – *Пророки і царі.* – С.576.

б. Що свідчить про уважну турботу Бога про Свій народ?

Захарії 2:5-9, 12: «⁵Я знову підняв свої очі й побачив чоловіка, який тримав у своїй руці вимірювальний шнур. ⁶Я запитав його, куди він йде? І він відповів мені: Хочу зміряти Єрусалим, аби визначити, яка його ширина та яка його довжина. ⁷В той час коли виходив ангел, котрий говорив зі мною, то назустріч йому вийшов інший ангел, ⁸якому той сказав: Підди й скажи тому юнакові такі слова: Єрусалим буде заселений навіть поза його стінами, через велику чисельність у ньому людей і худоби! ⁹Я Сам, – говорить Господь, – стану довкола нього вогняною стіною, і буду для нього славою... ¹²Послухайте, що говорить Господь Саваот! Адже задля Своєї слави Він Мене послав [до вас] з такою вісткою про народи, котрі вас грабували: Той, хто доторкається до вас (Мого народу), торкається зіниці Мого ока».

«Бог звелів відбудувати Єрусалим. Видіння про вимірювання міста було запевненням у тому, що Він утішить і зміцнить Своїх змучених дітей, виконуючи для них обітницю Свого Вічного Заповіту. Мій захист, сказав Він, буде для них вогняною стіною довкола й через них Його слава мала відкритися усім людським дітям. Уся земля мала знати, що Він здійснює для Свого народу». – *Пророки і царі.* – С.581.

1. Згадуючи образ «вогняної стіни», яку обіцяв Бог, коли я особливо відчував Його захист?

2. НАША ПОТРЕБА У ХРИСТІ

Пн, 16 бер.

а. Хоча ми й недосконалі, що вказує нам на єдину надію?

Захарії 3:1-4: «¹Після цього Він мені показав первосвященника Ісуса, котрий стояв перед Господнім ангелом, а також сатану, що стояв праворуч і його оскаржував. ²Тоді [ангел] Господній промовив до сатани: Нехай заборонить тобі Господь, сатано! Забороняє тобі Господь, Котрий обрав Єрусалим! Хіба цей чоловік не головешка, вихоплена з вогню? ³Ісус ще був одягнений у брудну одягу в якій стояв перед ангелом, ⁴котрий заговорив і сказав тим, що стояли поруч з Ним, такі слова: Зніміть з нього забруднений одяг! А Ісусу сказав: Дивись, Я зняв з тебе твою провину, аби зодягнути тебе в коштовні шати».

«У образному пророцтві Захарії сатана стоїть праворуч Ангела Господнього й звинувачує Ісуса, великого священника, одягнутого у заплямований одяг; він противиться тому, що ангел має намір зробити Ісусові. Таким є ставлення сатани до кожної душі, яку кличе до Себе Христос». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.116, 117.

«[Сатана] навіває думку про те, що наші помилки та переступи такі жахливі, що Господь не почує наших молитов, не дасть благословення й спасіння. У самих собі ми бачимо лише недоліки й не знаходимо нічого, що дало б право сподіватися на Божу милість, тому й молитви наші надаремно, – говорить сатана, – все одно людині не виправити себе. Коли ми бажаємо наблизитися до Бога, ворог нашіптує: "Нащо тобі молитися? Хіба не ти вчинив цей гріх? Хіба ти не згрішив проти Бога, не діяв у супереччя власному сумлінню? Але ми можемо відповісти ворогові: "*Кров Ісуса [Христа], Його Сина, очищає нас від усякого гріха*" (1 Івана 1:7). Коли ми відчуваємо, що грішні, і не можемо молитися, саме тоді настає найвідповідальніший час для молитви. Ми можемо відчувати сором і приниження, але повинні молитися й вірити». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.115.*

б. Який Божественний принцип відкриває справжнє джерело сили для перемоги над гріхом та виконання Божого покликання?

Захарії 4:6: «Пояснюючи, він заговорив до мене й так сказав: Передаю слово Господнє до Зоровавеля такого змісту: Не силою і не людською могутністю, а лише Моїм Духом, – говорить Господь Саваот!»; **Від Івана 15:5:** «Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого».

«Як обраний Божий народ ми не можемо переймати звичаї, цілі, традиції та погляди цього світу. Ми не залишені в темряві, щоб наслідувати світські звички й залежати від зовнішньої видимості успіху. Господь ясно говорить нам, звідки походить наша сила. [Захарії 4:6 цитується]». – *Свідectва для церкви. – Т.7. – С.90.*

«Без Духа Божого знання Його Слова не принесе жодної користі. Одна лише теорія Істини без впливу Святого Духа не може оживити душу й освятити серце. Людина може бути знайома з повеліннями й обітницями Біблії, та якщо Дух Божий не закарбує Істину в серці, характер залишиться неперетвореним. Без освічення Духом люди неспроможні відрізнити Істину від омани і не встоять у лукавих спокусах сатани». – *Наочні уроки Христа. – С.410, 411.*

«У великому, безмірному дарі Святого Духа містяться усі Небесні ресурси... Якби всі бажали одержати ці багатства, кожний сповнився б Святого Духа». – *Наочні уроки Христа. – С.419.*

2. Чому я можу успішно протистояти нападкам сатани, який виставляє мої гріхи переді мною?

а. Назвіть найважливіший храм, який потрібно було збудувати, і хто мав це зробити.

Захарії 6:12, 13, 15: «¹²Ти привітаєш його словами [пророцтва], які передав Господь Саваот, кажучи: Ось [повстане] муж, на ім'я Пагонець, Котрий виросте зі Свого кореня і збудує Господній Храм. ¹³Саме Він збудує Господній Храм, здобуде царську велич і зійде на Свій престол як Владика. Він буде також Священиком на Своєму престолі, і рада миру буде між обома... ¹⁵І прийдуть з далеких країв, й будуватимуть Господній Храм, – тоді зрозумієте, що Господь Саваот послав мене до вас. Усе [це] збудеться, якщо ви насправді будете прислухатись до голосу Господа, Бога вашого»; **До ефесян 2:19-22:** «¹⁹Тож ви більше не чужі й не захожі, а співгромадяни святих і домашні для Бога, ²⁰збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос; ²¹на Ньому вся будівля, досконало збудована, зростає у святий храм у Господі, ²²в Якому й ви разом будуєтесь Духом в Божу оселю».

«Апостоли будували Божу церкву на підвалині, котру заклав Сам Христос. У Святому Письмі символ спорудження храму часто використовується як ілюстрація процесу збудування церкви. Захарія говорить про Христа як про Пагонця, Який збудує храм Господній, і язичники допомагатимуть в роботі: *"І прийдуть з далеких країв, й будуватимуть Господній Храм"*; а Ісаї каже: *"Сини чужинців відбудують твої стіни"* (Захарії 6:15; Ісаї 60:10).

Описуючи будівництво цього храму, Петро говорить: *"Приходьте до Нього – живого кошового Камня, знехтуваного людьми, але вибраного Богом. І ви самі, немов живе каміння, збудовуйтеся в духовний дім, щоби [бути] святим священством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа"* (1 Петра 2:4, 5).

Апостоли працювали в каменяріні юдейського та язичеського світу, видобуваючи камені, щоб класти їх на підвалину». – *Дії апостолів*. – С.595, 596.

б. Незважаючи на Божі застереження, що робив народ до свого полону?

Захарії 7:8-14: «⁸Далі було Господнє слово до Захарії такого змісту: ⁹Знову звертається до народу Господь Саваот з такими словами: Ви носьте справедливі вироки й виявляйте один до одного милосердя та доброту. ¹⁰Не утискуйте ні вдів, ні сиріт, ні приходців, ні бідних людей, – взагалі не виношуйте в своєму серці зла щодо свого ближнього. ¹¹Проте вони відмовлялися прислухатись, – повертаючись до

Мене спиною, залишалися впертими й затикали свої вуха, щоб не чути. ¹²Їхні серця ставали затверділими, як діамант, аби не слухати Закону та слів, які посилав Господь Саваот через Свого Духа за посередництвом колишніх пророків. Тому Господь Саваот дуже на них розгнівався. ¹³В результаті сталося так: коли Він застерігав, то вони не слухали, – тепер же волатимуть вони, але не почую Я, – говорить Господь Саваот! ¹⁴Я розпорошив їх поміж усіма народами, яких вони не знали, – їхня земля спустошена, так що ніхто по ній не проходить і не повертається. Вони перетворили такий бажаний край на пустелю».

в. Яким чином Бог, незважаючи ні на що, виявляв довготерпіння й милість, багато разів даруючи нові можливості?

Захарії 8:7, 8, 13-17: «⁷Тому так говорить Господь Саваот: Я врятую Мій народ як зі східних країв, так і з західних земель. ⁸Я поверну їх, і вони поселяться в Єрусалимі, – вони будуть Моїм народом, а Я буду їхнім Богом у вірності і в праведності... ¹³Буде так: як ви, роде Юдин і роде Ізраїлів, були прокляттям серед народів, так тоді, коли вас спасу, станете серед них благословенням! Тож не бійтеся і нехай зміцнюються ваші руки! ¹⁴Нині так говорить Господь Саваот: Так само, як Я колись вирішив вас покарати, коли ваші батьки викликали Мій гнів, – говорить Господь Саваот, – і Я не пожалів про це, – ¹⁵так тепер, у ці дні, Я знову вирішив учинити добро Єрусалимові та Юдиному родові. Тож не бійтеся! ¹⁶Але ось як маєте діяти ви. Нехай кожен говорить правду своєму ближньому, – творіть справедливе судочинство у ваших брамах, яке провадить до миру. ¹⁷Нехай ніхто не замишляє у своєму серці зла на свого ближнього; не захоплюйтесь фальшивою присягою, адже все це Я ненавиджу, – говорить Господь».

«Господній намір залишався незмінним – Його народ мав стати гордістю землі, славою Його Імені. Протягом довгих років вигнання Бог посилав їм багато можливостей відновити свою вірність Йому. Деякі прислухались до Його голосу й зробили потрібні висновки; інші в горнілі страждань віднайшли своє спасіння. Чимало з них приєдналися до останку, котрий мав повернутися». – *Пророки і царі. – С.599.*

«[*Захарії 8:3, 7, 8* цитується]. Виконання Божих обітниць обумовлювалося послухом. Гріхи, притаманні ізраїльтянам до полону, не повинні були більше повторюватися». – *Пророки і царі. – С.704.*

3. Що є більш важливим, ніж рукотворний храм для перебування Бога?

а. На чому нам слід зосередитись зараз, у наш час, і чому це так необхідно?

Захарії 10:1, 2: «¹Просіть у Господа своєчасного, пізнього дощу весною. Господь засяє блискавкою і пошле вам сильну зливу, – кожній рослині в полі. ²Адже домашні ідоли говорять порожнечу, а ворожбити бачать оману й розповідають видумані сни, – потішають марнотою. Тому люди блукають, як вівці, – поневіряються, як ті, що залишились без пастиря».

«Однак, якщо члени Божої церкви сьогодні не матимуть живого зв'язку із Джерелом усякого духовного росту, вони не будуть готові до часу жнив». – *Дії апостолів*. – С.55.

«*"Просіть у Господа своєчасного, пізнього дощу весною"* (Захарії 10:1). Не заспокоюйте себе думкою про те, що дощ буде даний вам свого часу. Моліться про нього. Зростання та дозрівання насіння не залежить від землероба. Тільки Бог може підготувати його для жнив; проте потрібні й людські зусилля. Наша співпраця з Ним вимагає від нас участі нашого розуму та прояву нашої віри. Ми повинні всім серцем шукати Його благовоління, якщо бажаємо, щоб на нас злилися потоки Його благодаті. Нам не слід втрачати жодної можливості, коли ми можемо отримати благословення. Христос говорить: *"Адже де двоє або троє зберуться в Ім'я Моє, там і Я серед них!"* (Від Матвія 18:20). Церковні зібрання, такі як табірні служіння, зібрання домашньої церкви та всі інші подібні зустрічі, де кожному надається можливість працювати для своїх ближніх, є зумовленими Богом можливостями для злиття Ранняго та Пізнього дощу.

Однак, нехай ніхто не думає, що, відвідуючи такі зібрання, він повністю виконує свій обов'язок. Лише відвідування зібрань не принесе йому благословень. Те, що люди беруть участь у церковних з'їздах, або ж відвідують місцеві молитовні зібрання, ще не говорить про те, що вони неодмінно отримають велику кількість Небесних дарів. Обставини можуть здаватися сприятливими для щедрого злиття потоків благодаті, однак, останнє слово залишається за Богом. Тому не втрачаймо наполегливості у своєму проханні». – *Свідectва для проповідників*. – С.508, 509.

б. Опишіть дивовижні події, які відбудуться під впливом Цієї Сили.

Захарії 12:8: «Того дня Господь захистить мешканців Єрусалима, так що найслабший серед них тоді уподібниться до Давида, а весь рід Давида, як Бог, – як Господній ангел, який іде перед ними».

«Коли безплідні дерева будуть зрубані, щоб не займати даремно землю, коли безліч псевдобратів відокремляться від істинних, тоді виявляться непомітні до цього часу щирі Божі діти й з радісними вигуками осанна стануть під знамено Христа. Ті, котрі раніше були бязкими й невпевненими, тепер відкрито стануть на бік Христа та Його істини. Найслабший і несміливий у церкві буде, як Давид – готовий ризикувати і діяти. Чим темніша ніч для Божого народу, тим яскравіше сятимуть зорі. Сатана з люттю нападатиме на вірних, але в ім'я Ісуса вони вийдуть з битви більше, ніж переможцями». – *Свідectва для церкви.* – Т.5. – С.81.

4. Назвіть деякі умови, які потрібно виконати для отримання Пізнього Дощу.

5. ХРИСТОС У ВІЧНОСТІ

Чт, 19 бер.

а. Розкажіть про одну із прекрасних розмов, яка відбудеться у вічності.

Захарії 13:6: «Якщо хтось питає: А що це за рани на Твоїх руках? – то Він відповість: ці рани Мені завдали в домі Моїх улюблених».

«Ісус покаже руки зі слідами Свого розп'яття, які залишаться в Нього на всю вічність. Кожен слід від цвяхів розповість про чудове викуплення людини і про ту високу ціну, якою воно було здобуто». – *Ранні твори.* – С.179.

б. Коли і яким чином Христос повернеться на гору Оливну, і які великі події відбудуться тоді?

Захарії 14:4, 5: «⁴Його ноги того дня стануть на горі Оливній, що навпроти Єрусалима зі сходу. І розпадеться гора Оливна посередині, на схід і на захід. Крім того, половина гори посунеться в бік півночі, а друга половина – на південь, утворивши таким чином дуже велику рівнину. ⁵Ви втікатимете долиною Моїх гір, оскільки ця долина сягатиме аж до Ацала. Ви будете втікати так, як утікали під час землетрусу, за днів юдейського царя Уззії. Після цього прийде Господь, мій Бог, і з Ним – усі святі!»; *Об'явлення 20:7, 12:* «⁷А коли скінчиться тисяча років, сатана буде звільнений зі своєї в'язниці... ¹²І я побачив померлих, малих і великих, які стояли перед Богом. І розгорнули книги; була розгорнута й інша книга, що є [книгою] життя. І судили мертвих, як записано в книгах, за їхніми ділами»; *Об'явлення 21:2, 10:* «²І я побачив святе місто, новий Єрусалим, що сховався з неба від Бога, приготований, немов наречена, прикрашена для свого чоловіка... ¹⁰І повів мене духом на велику й високу гору, і показав мені [велике] святе місто Єрусалим, що сходило з неба від Бога».

«[Ангел пояснив:] "Святі тисячу років відпочиватимуть у Святому місті та царюватимуть як царі та священники; потім Ісус зійде зі святими на Оливну гору. Гора розступиться й утвориться велика рівнина, на яку опуститься Божий рай"». – *Ранні твори.* – С.51, 52.

«Після закінчення тисячі років Ісус, Цар слави, одягнений у сяйво, подібне до блискавки, сходить з Небесного міста на гору Оливну – ту саму гору, з якої Він вознісся після Свого воскресіння. Коли Його ноги торкаються гори, вона розступається надвоє й перетворюється на велику рівнину, приготовану для прийняття Святого міста, в якому знаходиться Божий рай – Едемський сад, що був узятий на Небо після гріхопадіння людини. Тепер він сходить разом із містом – ще прекраснішим і більш дивовижно прикрашеним, ніж тоді, коли він був узятий із землі. Боже місто спускається й розташовується на великій рівнині, яку він приготував. Потім Ісус виходить із міста, оточений великою кількістю викуплених, і Його супроводжує ангельське військо. У величі, що вселяє трепет, Він викликає безбожних мертвих – і вони прокидаються від свого довготривалого сну. О, яке жахливе пробудження!». – *Духовні дари.* – Т.3. – С.83.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 20 бер.

1. Згадуючи образ «вогняної стіни», яку обіцяв Бог, коли я особливо відчував Його захист?
2. Чому я можу успішно протистояти нападкам сатани, який виставляє мої гріхи переді мною?
3. Що є більш важливим, ніж рукотворний храм для перебування Бога?
4. Назвіть деякі умови, які потрібно виконати для отримання Пізнього Дощу.
5. Коли ноги Ісуса знову ступлять на Оливну гору?

Останній заклик Малахії

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Він візьметься за плавлення і очищення срібла. Він очистить синів Левія, переплавляючи їх, як золото або срібло, після чого вони почнуть приносити жертви Господу в праведності» (Малахії 3:3).

Додаткові матеріали для вивчення:

Пророки і царі. – С.702-721;

Свідectва для церкви. – Т.7. – С.45-50.

«Грішники були серйозно попереджені про настання судного дня та намір Єгови знищити кожного порушника Закону. Однак ніхто не був залишений без надії: пророцтва Малахії про суд поєднувалися із закликом до нерозкаяних людей примиритися з Богом». – *Пророки і царі. – С.706.*

1. НЕДОЛІКИ, ЯКІ ЧАСТО ІГНОРУЮТЬ

Нд, 22 бер.

а. У якій схильності до егоїстичної жадібності ми можемо виявитися винними?

Малахії 1:8: «Тож коли ви приводите в жертву сліпе, то хіба це не зло? Або коли ви приводите покалічене чи хворе, то хіба це не зло? Спробуй принести таке своєму можновладцю і побачиш, чи він його прийме, і чи виявить [після цього] до тебе прихильність, – говорить Господь Саваот!».

«Чимало людей дозволяють собі зайві витрати лише для того, щоб задовольнити свої почуття, смаки, у той час як Божа справа вкрай потребує цих коштів, у той час як деякі Божі служителі бідно одягнені, а їхня робота не просувається через нестачу грошей. І сказав ангел: "Час, протягом якого вони робитимуть свою справу, незабаром мине. Їхня діяльність показує, що власне "я" стало для них ідолом, і йому вони приносять жертву. Насамперед люди задовольняють самих себе, та їхнє ставлення до інших можна висловити так: "Хіба я сторож мого брата?". Багато хто з них отримують застереження за застереженням, але не звертають на них уваги. Власне "я" для таких людей – головне, і все інше, за їхніми поняттями, повинно бути йому підпорядковане». – *Свідectва для церкви. – Т.1. – С.115.*

б. На відміну від звичаїв та поглядів сучасного суспільства, як Бог ставиться до ніжного та священного шлюбного союзу?

Малахії 2:12-16: «¹²Нехай Господь викоренить з наметів Якова кожного, хто так чинить і хто це схвалює, – навіть якщо він приносить [жертву] Господу Саваоту. ¹³І ще щось інше ви робите: слізьми зрошуєте Господній жертовник, супроводжуючи це [дійство] плачем і стогнанням, тоді як Господь вже не звертає уваги на ваші дари й не приймає їх доброзичливо з ваших рук. ¹⁴Ви питаєте: Чому? А тому що Господь був Свідком між тобою і між дружиною твоєї юності, яку ти зрадив, хоч вона твоя подруга й твоя законна дружина. ¹⁵Хіба Бог не створив їх (чоловіка й жінку), як одне ціле, учинивши причетними до Його Духа? І чого Він прагне? Хіба не потомства від Бога? Тому бережіть ваш (високий) дух, відносно дружини своєї юності, не зраджуючи їй! ¹⁶Адже Я ненавиджу розлучення, – говорить Господь, Бог Ізраїлю, – а також тих, хто насильством запламовує свою одержу [чесноти], – говорить Господь Саваот. Тож бережіть ваш [моральний] дух, і не ставайте зрадниками!»; **До євреїв 13:4:** «Шлюб у всіх нехай буде у великій пошані, й ложе незапламоване, а розпусників і перелюбників судитиме Бог»; **Від Матвія 19:4-6:** «⁴А Він у відповідь сказав: Хіба не читали ви, що Творець на початку створив їх чоловіком і жінкою? ⁵І сказав: Тому залишить чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і обоє будуть одним тілом. ⁶То вже буде не два, а одне тіло. Отже, що Бог поєднав, людина хай не розлучає».

«Намагайтеся ошчасливити одне одного. Нехай між вами буде взаємна любов та взаємна поблажливість. Тоді шлюб не стане завершенням кохання, натомість – його початком». – *Служіння зцілення*. – С.360.

1. Яким чином я можу зміцнювати Божий план щодо шлюбу, незалежно від мого сімейного стану?

2. ПРОЦЕС ОЧИЩЕННЯ

Пн, 23 бер.

а. Поясніть виконання пророцтва з Малахії 3:1-3; Від Івана 2:13-16.

Малахії 3:1-3: «¹Ось Я посилаю Мого ангела (вісника), щоб він приготував дорогу переді Мною. Після цього зненацька прийде до Свого Храму Господь, Котрого ви чекаєте, – бажаний вами Ангел Заповіту. Ось Він іде! – говорить Господь Саваот, – ²але хто витримає день Його пришествя, і хто встоїть, коли Він з'явиться? Адже Він, як ливарний вогонь і як луг для прання. ³Він візьметься за плавлення і очищення срібла. Він очистить синів Левія, переплавляючи їх, як золото або срібло, після чого вони почнуть приносити жертви Господу в праведності»; **Від Івана 2:13-16:** «¹³Та наближалася юдейська Пасха, й Ісус прийшов у Єрусалим. ¹⁴І побачив у храмі тих, які продають овець, волів і голубів, і сидять міняльники грошей. ¹⁵Зробивши бича з мотузків,

Він вигнав усіх із храму, овець і волів, розсипав гроші у міняльників, а столи поперевертав.¹⁶ А тим, які продавали голубів, сказав: Заберіть їх звідси! Не робіть дому Мого Отця домом торгівлі!».

«Очищенням храму Ісус заявив про Себе як Месію й розпочав Свою діяльність... Сповнені галасу й огидної торгівлі, двори Єрусалимського храму точно відображали стан серця, опоганеного гріховними пристрастями й нечистими думками. Очищенням храму від продавців і покупців Ісус заявив, що Його місія – очистити серце від опоганення гріхом, що виявляється в низьких бажаннях, егоїстичних похотях і злих звичках, які розтлівають душу». – *Бажання віків*. – С.161.

«Бог бажає, щоб Його слуги якнайкраще зрозуміли моральні спонукання власних сердець. З цією метою Він часто допускає ситуації, коли в їхньому житті спалахує вогонь страждань, що очищує їхні душі...

Очищення Божих дітей неможливе без страждань. Бог допускає, щоб у вогні випробувань згоріли шлаки, а цінний метал відокремився від домішок і міг яскраво сяяти. Він проводить нас від одного вогняного випробування до іншого, перевіряючи, чого ми варті насправді. І якщо нам не під силу переносити ці випробування, то що ж ми робитимемо під час горя? Якщо в дні благоденства чи скрути відкриється, що в наших серцях живе неправда, гордість чи себелюбство, то що ж ми робитимемо, коли Бог вогнем випробує справу кожного з нас і оголить таємниці кожного серця?». – *Свідectва для церкви*. – Т.4. – С.85.

б. Назвіть кілька причин, через які Божий народ зазнає осуду за те, що він забуває Бога? Яким чином ми насправді можемо обкратати Бога?

Малахії 3:5-8: «⁵Я прийду до вас, аби чинити судочинство, й негайно свідчитиму проти чарівників і перелюбників, – проти тих, котрі фальшиво присягаються Моїм Ім'ям, а також тих, котрі пригноблюють у заробітках працівників, [кривдять] вдову і сироту, утискують приходця, не маючи жодного страху переді Мною, – говорить Господь Саваот. ⁶Оскільки Я, Господь, не змінююся, тому й ви, нащадки Якова, не знищені. ⁷З часу ваших батьків ви відступили від Моїх законів і не дотримувалися їх. Наверніться до Мене, і Я повернуся до вас, – говорить Господь Саваот. Але ви питаєте: У чому нам потрібно навернутися? ⁸Хіба можна людині обманювати Бога? А ви Мене обкратаете, та ще й питаєте: У чому ми Тебе обікрали? В десятині й приношеннях!»; *Якова 1:27*: «Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем – це відвідувати сиріт і вдів у їхньому горі, зберігати себе чистим від світу»; *Від Луки 12:15*: «І промовив ще до них: Глядіть і стережіться всякої зажерливості, бо не від надміру багатства залежить життя людини!»; *Притчі Соломона 3:9, 10*: «⁹Шануй

Господа від свого маєтку і з первоплодів усіх своїх прибутків! ¹⁰Тоді твої комори будуть переповнені, а твої чавила переливатимуться від виноградного соку».

«Нам необхідно заздалегідь вирішити, що шануватимемо Бога від нашого маєтку, а потім відганяти всі спокуси позбавити Його десятин і пожертвувань, що належать Йому за правом. Ми повинні бути розумними, послідовними та постійними у нашій благодійності людям і в подяці Богові за Його щедрість до нас. Це надто священний обов'язок, щоб виконувати його час від часу, лише коли у нас з'являється бажання й спонукання. Нам слід постійно відкладати частину для Божої справи, щоб не обкрадати Бога, утримуючи у Себе кошти, що належать Йому за правом. Коли ми обкрадаємо Бога, ми також обкрадаємо себе. Ми відмовляємося від Небесного скарбу заради того, щоб мати більше земних благ. Це насправді втрата, яку ми не можемо собі дозволити. Якщо ми живемо так, щоб мати право на Божі благословення, Його благодійна рука завжди буде з нами у всіх наших земних справах, але якщо Його рука обернеться проти нас, Він зруйнує усі наші плани й розвіє наше добро швидше, ніж ми можемо зібрати його». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.271, 272.

2. Як проявляється у моєму житті Божий процес очищення?

3. РЕТЕЛЬНІ ЗАПИСИ

Вт, 24 бер.

а. Назвіть деякі благословення, які є результатом повернення вірної десятини та щедрих пожертвувань, і поясніть, чому нам слід уникати затримок у цьому.

Малахії 3:10-12: «¹⁰Принесіть усі десятини до храмової скарбниці, щоб у Моєму Храмі була пожива і таким чином випробуйте Мене, – говорить Господь Саваот, – хіба Я не відкрию вам небесних отворів і [не] зіллю на вас понадміру благословень! ¹¹[Задля вас] Я не дозволю шкідникам нищити на полі ваші врожаї, а виноградна лоза у винограднику не залишиться без плоду, – говорить Господь Саваот. ¹²Усі народи називатимуть вас щасливими, а ваша країна вважатиметься бажаною, – говорить Господь Саваот».

«Благодійність на смертному одрі – зовсім не те, чого Бог вимагає від Своїх послідовників; вона не може виправдати користолюбство живих. Люди, котрі міцно тримаються за свою власність до останнього моменту, віддають її не Божій справі, а смерті. Люди постійно зазнають збитків. Банки банкрутують або майно втрачається різними шляхами. Чимало

людей мають намір зробити щось добре, але відкладають це на потім, і сатана не допускає, щоб кошти потрапили в Божу скарбницю. Багатство втрачається раніше, ніж потрапляє до Бога, і сатана радіє цьому.

Якщо ви хочете добре розпорядитися своїми коштами, зробіть це негайно, не відкладаючи надовго, щоб сатана не прибрав грошей до рук і таким чином не завадив Божій справі. Багато разів, коли Господь давав братам можливість використати свої кошти для просування Його справи, агенти сатани пропонували їм якийсь привабливий інвестиційний проєкт, гарантуючи, що вкладена сума подвоїться. Брати ковтоли наживку, вклали свої кошти, а Божа справа, та часто й вони самі не отримували від цього жодного долара». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.154.

б. Який болісно правдивий запис про себе ми повинні прагнути побачити згладженим?

Еклезіаста 12:14: «Адже Бог приведе на суд кожную справу, і навіть утаємничену, – добра вона, чи злочинна»; *Ісаї 65:6, 7*: «⁶Ось що записано у Мене і не мовчатиму, поки не відплачу! Віддам належне за заслугами, ⁷як за гріхи ваші, так і за гріхи ваших батьків, – говорить Господь, – котрі кадили ладаном на горах і зневажали Мене на пагорбах; Я спочатку відміряю їхню відплату, а потім віддам до їхнього лона».

в. Окрім того, що імена Божих вірних дітей записані в Книзі життя, в якій Божій книзі записуються їхні діла?

Малахії 3:16: «Проте зовсім по-іншому розмовляють між собою ті, котрі бояться Господа. Господь чує все і перед Ним пишеться Пам'ятна Книга щодо тих, які бояться Господа, і котрі вшановують Його Ім'я»; *Псалом 56:9*: «Ти добре знаєш мої поневіряння, збери мої сльози у Свою посудину! Хіба вони не [записані] в Твоїй книзі?».

«Пам'ятна Книга пишеться перед Господом, і в ній зазначені добрі діла тих, *"які бояться Господа, і котрі вшановують Його Ім'я"* (Малахії 3:16). Їхні слова віри та вчинки любові записані на Небесах. Неємія мав це на увазі, коли сказав: *"Пам'ятай же, мій Боже, про те, що я зробив, і не забудь моїх добродійств, які я учинив для Храму мого Господа Бога та служіння в ньому"* (Неємії 13:14). У Пам'ятній Книзі Божій увічнений кожний праведний вчинок. У ній точно зафіксовані кожна переборена спокуса, кожне переможене зло, кожне слово ніжного співчуття. Там записується кожний жертвний вчинок, кожне страждання і біль, перенесені заради Христа». – *Велика боротьба*. – С.481.

3. Назвіть три книги записів, які згадуються на Небесному суді.

а. Яку радість висловлює Бог стосовно Свого вірного народу, і як ми можемо відобразити цю радість у своєму характері та вчинках?

Малахії 3:17: «Вони будуть Моїми, – говорить Господь Саваот, – у той День, який Я готую, – Я помилую їх, як чоловік милує свого сина, котрий йому послухний»; *Від Матвія 25:34-40*: «³⁴Тоді Цар скаже тим, які праворуч: Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване вам від створення світу! ³⁵Бо голодував Я, і ви дали Мені їсти; спраглим був, і ви Мене напоїли; чужинцем був Я, і ви Мене прийняли; ³⁶не мав одягу, і ви Мене одягнули; хворів, і ви Мене відвідали; у в'язниці був Я, і ви прийшли до Мене! ³⁷Тоді озвуться до Нього праведники, кажучи: Господи, коли ми бачили Тебе голодним і нагодували, або спраглим і напоїли? ³⁸Коли ми бачили Тебе чужинцем і прийняли, або нагим і одягнули? ³⁹Коли ми бачили Тебе хворим, або у в'язниці, і прийшли до Тебе? ⁴⁰Цар у відповідь скаже їм: Запевняю вас: те, що зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені».

«Коли серце співчуває іншим серцям, що страждають від розчарування й горя, коли рука протягується до нужденних, щоб допомогти їм, коли нагих одягають, чужинця запрошують увійти в дім і дають йому місце у своєму серці, тоді ангели наближаються до такої людини й Небо відповідає взаємним поривом. Кожен справедливий, милосердний і щедрий вчинок відгукується на Небі ніжною мелодією. Небесний Отець дивиться зі Свого престолу на тих, хто чинить справи милосердя, і зараховує їх до Своїх найцінніших скарбів». – *Свідчення для церкви. – Т.2. – С.25.*

б. Звідки ми знаємо, що різниця між нечестивими й праведними незабаром стане цілком очевидною?

Малахії 3:18: «Тоді ви знову побачите [різницю] між праведним і нечестивим, між тим, хто служить Богові, й тим, хто Йому не служить»; *Об'явлення 22:11, 12*: «¹¹Неправедний нехай надалі чинить неправедність, і нечестивий нехай ще опоганюється, а праведний нехай далі чинить праведність, і святий нехай ще освячується. ¹²Ось Я незабаром приходжу, і Моя нагорода зі Мною, щоб віддати кожному за його вчинками».

«"Небеса проголошують Його справедливість, адже Сам Бог – суддя" (Псалом 50:6). Святий Закон – праведність Божа – проголошений серед грому та вогню на горі Сінай як Закон життя, тепер постає перед

людьми мірилом суду. Рука розгортає скрижалі, і люди бачать Десять Заповідей, написаних немовби вогняним пером. Слова настільки зрозумілі й виразні, що всі можуть прочитати їх. Пробуджується людська пам'ять. Мряка забобонів і єресі, що огортала людський розум, зникає, і Десять Божих Заповідей – стислих, всеохоплюючих і авторитетних – постають перед усіма жителями землі.

Неможливо описати жах і відчай тих, хто нехтував святими Божими вимогами. Господь дав їм Свій Закон; вони могли порівнювати з цим еталоном власний характер і виявити свої недоліки, коли ще була змога покаятись і виправити своє життя. Але щоб заручитися прихильністю світу, вони знехтували Його заповідями й навчали інших порушувати їх. Вони намагалися примусити і народ Божий опоганювати Його суботу. Тепер їх осуджує той самий Закон, яким вони знехтували. Із жахаючою ясністю вони починають усвідомлювати, що для них немає виправдання...

Надто пізно вони усвідомлять справжній характер своєї фальшивої суботи і те, що вони будували на піску. Вони зрозуміють, що боролися з Богом. Вчителі церкви вели душі до загибелі, запевняючи, нібито ведуть їх до воріт раю». – *Велика боротьба*. – С.639, 640.

4. Як я можу принести радість Небесам?

5. ОСТАННІЙ РОЗДІЛ

Чт, 26 бер.

а. Опишіть остаточну долю безбожних людей.

Малахії 3:19-21: «¹⁹Адже надходить День, що палає, як піч. Тоді всі зарозумілі, та всі злочинці стануть соломою, – їх спалить той День, що надходить, – говорить Господь Саваот, – так що не залишиться від них ні кореня, ні галузки. ²⁰Але для вас, котрі мають страх перед Моїм Іменем, зійде Сонце виправдання, і оздоровлення в Його крилах (променях). Тоді ви вийдете, підстрибуючи, наче телята, [яких випустили] зі стайні. ²¹Того Дня, коли Я усе це звершуватиму, ви будете топтати нечестивих, котрі стануть попелом під ногами вашими, – говорить Господь Саваот».

б. Який останній заклик Бог посилав через малих пророків?

Малахії 3:23, 24: «Перш ніж прийде великий і страшний Господній День, Я пошлю до вас пророка Іллю. ²⁴Він наверне серця батьків до дітей, і серця дітей – до їхніх батьків, аби, прийшовши, Я не уразив землю прокляттям».

«Любов до світу та егоїзм – ось що відокремлює нас від Бога. Небесні звістки завжди викликають опір. Вірні свідки Христа та істина викриватимуть гріх. Їхні слова уподібняться до молоту, що розбиває серця, тверді, як кремень, і до вогню, що пожирає шлаки та домішки. Існує постійна потреба в щирих, рішучих застереженнях. Бог шукає людей, вірних своєму обов'язку. У відповідний час Він посилає Своїх вірних вісників, щоб вони звершували роботу на зразок тієї, що звершив Ілля». – *Свідectва для церкви. – Т.5. – С.254.*

«Доки батьки самі від щирого серця не ходитимуть в Законі Господньому, вони не зможуть повести за собою і своїх дітей. Щодо цього необхідна докорінна реформація, її повинні зазнати і батьки, і служителі; вони потребують Божої присутності у своїх сім'ях. Якщо люди бажають стати свідками змін у власному житті, їм необхідно принести Його Слово в свої родини, зробивши Його постійним порадиником. Навчайте дітей, що Боже Слово є Його голосом, якому необхідно беззастережно підкорятися. Терпляче, доброзичливо й невтомно навчайте своїх дітей, як їм жити, щоб догодити Богові. Діти, виховані в таких умовах, будуть підготовлені до зустрічі з філософією, що пропагує невір'я. Біблія стане основою їхньої віри, і її не зможуть захитати брудні потоки скептицизму». – *Патріархи і пророки. – С.143.*

«Добре впорядкований християнський дім є могутнім свідченням про реальність християнської релігії, аргументом, якого не можуть спростувати невіруючі... Якщо б родини так званих християн створювались за правильним релігійним зразком, вони справляли б могутній вплив для добра. Вони насправді стали б "світлом для світу"». – *Патріархи і пророки. – С.144.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 27 бер.

1. Яким чином я можу зміцнювати Божий план щодо шлюбу, незалежно від мого сімейного стану?
2. Як проявляється у моєму житті Божий процес очищення?
3. Назвіть три книги записів, які згадуються на Небесному суді.
4. Як я можу принести радість Небесам?
5. Яка проповідь є найсильнішою в ці останні дні?

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.sdarm.com.ua

[sdarm ua](https://www.youtube.com/sdarmua)

[sdarm ua music](https://www.youtube.com/sdarmuamusic)

[Рух Репримації](https://www.youtube.com/РухРепримації)

[sdarm](https://www.instagram.com/sdarm)

[sdarm.news.ua](https://www.instagram.com/sdarm.news.ua)

[sdarm.prychornomoria](https://www.instagram.com/sdarm.prychornomoria)

[sdarm__zakarpattia](https://www.instagram.com/sdarm__zakarpattia)

+38 (097) 693 72 27

+38 (067) 949 81 48

Пожертвування першої суботи

Субота, 3 січня 2026 року

Духовний центр у місті Сігуатепеке, Гондурас

Зараз ми маємо можливість допомогти в будівництві приміщень для розміщення вкрай необхідних офісів, залів для зібрань та навчальних класів місіонерської школи (див. с.6).

Субота, 7 лютого 2026 року

Відділ благодійності Генеральної Конференції

Лиха множаться по всьому світові. Господь закликає кожного з нас робити все можливе, щоб полегшити біль та страждання! (Див. с.32).

Субота, 7 березня 2026 року

Місіонерське поле Мараньян- Піауї, Бразилія

Для розширення роботи цього поля, що розвивається, необхідні адміністративні офіси, житлові приміщення та зала для богослужінь. Підтримаймо цей проєкт! (Див. с.53).